

50வது ஆண்டை நோக்கு.....

மலர்ன்தை

முத்தியர் : டெல்லிக் ஜில்லா

வானோலியில் பூத்து-
வசந்த மலர்!

பெப்ரவரி - 2010

விலை - 40/-

திருமண சேவை

Technician தான் Engineer எனச் சொல்லக் கல்யாணம் கட்டியதைக் கேள்விப்பதற்குக்கீர்கள்! அனால், அணாப்பல் கிருச்ததும் இல்லாத தவறு நகழவியலாத ஒழுங்கு முறையே வேல் அழுதன் 'சுயதெர்வு முறை'!

சுயதெர்வு முறை பற்றிய மேலதிக வியரங்களை தீண்டிற சுயதெர்வு முண்டோாழி, தனிநபர் நிறுவனார் மூத்து, புகழி மூத்து, சர்வதேச, சகலருக்குமான திருமண அற்றுயியற்துறை ஜேவல் அமுதனை செவ்வாயி, வியாழன் தவிர்ந்த நாயளகளில் அலுவலகத்துள் விசாரித்தறிகுக!

தொலைபேசி: 2360488 / 2360694 / 4873929

சந்திப்பு முன்னேற்பாட்டு ஓழுங்குமுறையில்! தாங்களோ தங்கள் பிரதிநிதியோ நிங்கள், புதன், வெள்ளி மாலையிலையோ சனி, ஞாயிறு நண்பகலிலோ வேல் அழுதனை நீரில் சந்திக்கலாம்!

முகவரி:

8-3-3 மேற்கோ மாடுமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு முன்பாக, நிலப்பகுக்கும், 33-ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கோழும்பு-06

துரிதமான— சுலபமான— விஞ்ஞானபூர்வமான தொரிவுக்குச் சுய தொரிவு முறையே! மகோன்னது— ரம்மியமான— மணவாழ்வுக்குக் குரும்பசிட்டியூர், மாபியழு வேல் அழுதனே!

മല്ലിക്കൈ

‘അടുത്ത പാട്ടുല്ല സിന്ത്തരം കഴി ആളിയിന്നേയ കണ്ണലക്കണില് ഉണ്ണാമി എപ്പറ്റിടെൻന്നുമിന്ന നടപ്പവർ പിന്റർ സഞ്ചി നിലൈ കണ്ണടു തുണ്ണുവോ’

ഉ ലകൾ പാരാനുമന്നു വരലാർന്നിലേയേ, ഇലങ്ങൈക നാടാളുമന്നർത്ഥിൽ മാതിരിമുഖം താൻ ഓര് ഇലക്കിയച്ച ചന്ദ്രികൈക വിന്നതു പാരാട്ടപ്പ് പെറ്റ പെയ്യുമുളി മിക്ക ചമ്പബലം ഇടമി പെയ്യുന്നു. അങ്കു പരാഡപ്പറ്റ ചന്ദ്രികൈക മല്ലിക്കൈ. ഇതു ഒന്നു നാടാളുമന്നു പാടി വേവടാൻ മരണ്ണംബാർ (04. 7. 2001) പാദി ദേശത്തുന്നു. കാലശ ചന്ദ്രിയിന്നരുക്കകാക ആവണ്ണപുട്ടിയു മുൻ്നാതു- അത്തുടൻ ഉ ലക ഘണാന്നരിൽ മുതൽ മുതലിൽ കലാനുക്കുൻ ഇരുന്നു ഭേദിവിന്നു. ഇലക്കിയ ചന്ദ്രികൈയുമില്ലികൈയേ താൻ!

50 - വരു ആൺകൈ നോക്കി... പെപ്പർവാരി

369

*Mallikai' Progressive
Monthly Magazine*

മല്ലിക്കൈ അൾപ്പണിപ്പ് ഉണ്ണർവുടൻ ഭേദി വരുമി തൊട്ടർ ചിന്നിന്നു മാതിരിമല്ല- അതു ഓര് ആശോകകിയമാണി ഇലക്കിയ ഇയക്കക മുമാകുമി.

മല്ലിക്കൈയിലിൽ ഭേദിയാകുമും എമുക്കുകക്കു കു എഫ്റ്റിയവർക്കേണി പൊന്നുപ്പാനവർക്കൻ!

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.

Tel : 2320721

mallikaiJeeva@yahoo.com

45-ആഘ്രതു ആണ്ടുമലർ പറ്റി..

നാർപ്പത്തെന്താവുതു ആണ്ടുമലർ 2010

ജീവി ആരമ്പപ്പത്തിലേയേ ഭേദിവിന്നതു വിട്ടതു. ആണ്ടുമലർ എൻ്റവകൈയിലുമി മല്ലിക്കൈപ്പ് പന്തല് നീണ്ട നാടകക്കാകവേ എന്തവിതമാണ കരുത്തരംഗക്കണായുമി, പുത്തക ഭേദിയീടു വിഹാക്കണായുമി നടത്ത വില്ലൈ എൻ്റ കാരണത്താഖുമി, ആണ്ടുമലർ ഭേദിയീടു വിഹാവൈ ഭേദക ചിരപ്പാക നടത്തി മുടിക്ക ഭേദണ്ടുമെൻ്റരു ആവി നാല് ഉന്തപ്പറ്റു വിഹാവുകകാൻ ആരമ്പ ഭേദിക്കണാക ചെയ്തു മുടിത്തോം.

നാണ്പാർ മുരുക്കുപ്പതി കൊമുമ്പു വന്താർ. വന്തവർ ഒരു ചില ചാർവ്വതേച്ചത് തിട്ടാങ്കണ്ടാൻ കൊമുമ്പിലു വന്തു കുതിത്താർ.

മല്ലിക്കൈ ആണ്ടുമലർ അരിമുക വിഹാവൈ വിട, അവരതു ചെയ്യതിട്ടാങ്കണ്ടാൻ മിക മിക മുക്കിയമാണാവൈ എൻ്റപട്ടാലു മലരിൻ അരിമുക വിഹാവൈ മുടിന്തവരൈ ഒത്തി വൈത്തോം.

നാണ്പാർ മുരുക്കുപ്പതി താൻ കൊണ്ണടു വന്തിരുന്ത ചാർവ്വതേച്ചത് തിട്ടാങ്കണ്ടാൻ വട മാകാഞ്ഞാമി, കിമുക്കു മാകാഞ്ഞാമി ആകിയ ഇരു ണ്ണടു മാവട്ടാങ്കണ്ണുക്കു തണി വാകണ്ട തിലു അവസ്ഥിരേഖിയ നാണ്പാർ കണ്ണടാൻ കു രുപ്പ പധണത്തിലു എപ്പട്ടാർ.

താൻ കു രുപ്പ പധണമി ചെയ്ത ഒരു മാവട്ടാങ്കണ്ണിലുമുണ്ണാ ഇലക്കിയ ആരവ ലാർക്കണ്ണുക്കു മല്ലിക്കൈയിൻ ആണ്ടുമലർക്ക സിന്ന കണികമാണി പിരതിക്കണാ വിനിയോകി തതു മല്ലിക്കൈ മലരിൻ പരന്തു പട്ട വിരി വുക്കുത തണാലിയൻ്റു ഒത്തുമുള്ളപൈ നലി കിനാർ. അത്തുടൻ കണികമാണി ആണ്ടു

மலர் பிரதிகளைத் தம்முடன் அவுஸ்தியிரே வியாவுக்குக் கொண்டு சென்றுள்ளார்.

எனவே, மலரின் அறிமுக விழாவுக்கான திட்டம் வேறு வகையில் வெகு தூரிதமாக நடந்தேறி முடிந்தது.

அடுத்த கட்டம், ஆரம்ப கால இலக்கிய மல்லிகைச் சுவைஞர்களுக்கு மல்லிகை ஆண்டு மலரைச் சேர்ப்பிக்கும் பாரியதொரு திட்டம்.

மல்லிகை மலரின் விலை 200/= ரூபா. அதைத் தபாவில் அனுப்பும் தபாற் செலவு 120/= ரூபா. எனவே இது நமக்கும் சரி, மல் லிகைச் சுவைஞர்களுக்கும் சரி, கட்டுப்படி யாகாத தொகை. அதே சமயம் 2 பிரதி களை ஒன்றாகச் சேர்த்து அனுப்பினாலும் அதே தபாற் செலவுதான். எனவே ஆரம்ப முள்ள, அக்கறை கொண்ட இலக்கிய நண் பர்கள் தேவைப்பட்டால் இரண்டு பிரதிகளை ஒரே கட்டணத்தில் நம்மிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

தமிழ் இலக்கியச் சிற்றேடுகளின் வருகை, வரலாற்றில் 45 ஆண்டுகள் என பது சும்மா வரலாறு மாத்திரமல்ல.

பிரபலம் வாய்ந்த இலக்கிய ஜாம்பவான் கள் பலரும் பல கட்டங்களில் முயன்று ஓரிரு ஆண்டுகளில் செய்து தோல்வி கண்டு, இலக்கியச் சிற்றேடுகளின் வரலாறுகளில் இருந்து வெற்றிகரமாக ஒதுங்கிய ஒரு துறையில் எந்த விதமான பொருளாதாரப் பின்ன ணியும் இல்லாமல், மக்கள் சந்ததியைப் பின் பலமாகவும், ஆதார சக்தியாகவும் துணை கொண்டு தான் இத்தனை ஆண்டுகள் வெற்றிகரமாகச் சாதிக்க முடிந்துள்ளது.

இந்த இடைக்கால யுத்த ஆண்டுகளுக்குள்ளும் தாக்குப் பிடித்து, நின்று நிலை த்து வந்துள்ள, மாசிகை மல்லிகை. எத்

தனை எத்தனை யுத்தகால நெருக்கடிகள், பத்திரிகைத் தாள் தட்டுப்பாடு, மின்சாரத் தடை, கழித் தோக்குவரத்தில் முடக்கம், தாமதம், மல்லிகை எழுத்தாளர்கள் பலரி னது வெளிநாட்டுப் பயணங்கள், உள்ளூர்ப் படைப்பாளிகளது முகவரி மாற்றங்கள், உள்ளூரில் புலப் பெயர்வு, மல்லிகையும் அதன் ஆசிரியரதும் கொழும்புக்கான இடமாற்றம். மல்லிகை கொழும்பில் ஸ்தா பிதம். யுத்த காலத் தேசிய நெருக்கடி. மல் லிகைக்கான வருமானம் மட்டுப்படுத்தப் பட்டமை. தலைநகருக்கென்றே உரித் தான் பணவீக்கம், பணச் செலவு. நிர்வா கத்திற்கான புதிய இடத்தேர்வு. அச்சக ஒழுங்கு. கை அச்செழுத்திலிருந்து கணினி அமைப்புக்குள் மல்லிகைப் பக்கங்களை வடிவமைத்தல், தலைநகரில் சிக்காராகக் குந்தியிருந்து படுத்தெழும்ப ஓர் இருப்பிடம், மல்லிகைக்கான ஒரு முகவரி தேடல் இத் தனை சிரமங்களையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டு, இந்த உள்ளாட்டு யுத்தச் சூழ் நிலையில் ஓர் இலக்கியச் சிற்றேடு தலை நகரிலிருந்து தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந் ததென்றால் அதன் உள்ளடக்க உழைப் புச் சக்தியையும் தன்னம்பிக்கையையும் விடா முயற்சியையும் ஆறு அமர இருந்து, யோசிக்கும் வேளையில் மலைப்பாகவும் திகைப்பாகவுந் தான் இருக்கின்றது.

மல்லிகையின் தொடர் வரவுக்கும், பதி வுக்கும், மலர்களுக்கும் எதிர்காலச் சிறப்பி டம் எப்போதுமே வரலாற்றில் இடம்பெறும் என மெய்யாகவே நாம் நம்புகின்றோம்.

நமக்கு முன்னால் மல்லிகையின் ஜம் பதாவது ஆண்டு தலை நீட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது.

பார்ப்போமே..... அதையும் ஒரு கை பார்ப்போமே!

ஒரு நடைஞ்சூர் ஜனத்திர்யாக

நீரே வேண்டும்!

சர்வதேசமெங்கும் பரப்புடுதன் எதிர்பார்த்த இலங்கை ஜனாதிபதி தேர்தல் தெளிவான மக்கள் தீர்ப்புடுதன் சுமுகமாகவே நடந்தேறி முழுந்து விட்டது. இது எதிர்காலச் சமீபத்திற்கு முதல் அறிகுறி!

திரும்பவும் ஜனாதிபதியாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ள கொரவ மஹிந்த ராஜபக்ஷா அவர்களுக்கு, இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் சார்பாகவும், கலைஞர்கள் சார்பாகவும் நமது வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுக்களையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். கலைஞர்களின் உள்ளுணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டவர், அவர்.

நீண்ட நெடுங்காலப் பரம்பரை இடதுசாரிக் கருத்தோட்டங்களைக் கொண்டியங்கிய ஒரு குடும்பம் ராஜபக்ஷா குடும்பம். பண்டாரநாயக்க காலத்திலிருந்தே இந்த மண்ணில் இடதுசாரிகளின் மனித உயர்வுக் கோரிக்கைகளுக்காக முன் வந்து உழைத்தவர்கள் தான், அவர்கள். அந்தக் காலத்திலேயே தனது பேச்சாலும், செயலாலும் இந்தக் தேசத்து உழைப்பாளிகளின் நலன் காக்கக் குரல் கொடுத்து, இயங்கி வந்தவர்களில் இவரது தந்தையாரும் ஒருவர் என்பதை நாடே நன்கறியும். இடதுசாரிகளும் நன்கறிவர்.

இந்த நீண்ட நெடுங்காலக் குடும்ப அரசியல் பின்னணியில் தான் நாம் நமது இன்றைய ஜனாதிபதியின் இப்பாரிய வெற்றியை நோக்குகின்றோம். மதிப்பிடுகின்றோம்.

தேசத்தின் சகல மாவட்டங்களின் தேர்தல் முடிவுகளிலும் ஜனாதிபதி மகிந்தாவே முன்னிலை வகித்து வந்துள்ளார். ஆனால், சிறுபான்மையோர் செயிந்து வாழ்ந்து வரும் வடக்கு- கிழக்குப் பிரதேசங்களில் மாத்திரம் இவர் இரண்டாம் கட்டத்திற்குத் தள்ளப் பட்டிருப்பதை நாம் நமது ஜனாதிபதிக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

இந்த மண்ணில் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ்ந்து வரும் சிறுபான் மைச் சமூகத்தினர்- தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும்- இன்னமும் மகிந்த ராஜபக்ஷாவின் திட்டங்களை அங்கீகரிக்கவில்லை என்பது போல தான் தேர்தல் முடிவுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

மறுபடியும் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவாகியுள்ள கொரவ மகிந்த ராஜபக்ஷா அவர்கள் தன்னைத் தேர்ந்தெடுத்த பெரும்பான்மையோருக்கு மாத்திரம் ஜனாதிபதியாகச் செயற்பாதாது, சிறுபான்மையோர் உட்பட சகல பகுதி மக்களினதும் ஜனாதிபதியாக மினிரவேண்டும் என மெய்யாகவே மனம் விரும்பி மீண்டும் வாழ்த்தி, மகிழ்கின்றோம்.

அமை யம்

கலைக்ஸிலீவிள்ஷிட்டி ஈஸ்ட்ரேஸுபவீடி

- அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

கடந்த 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பெரும்பாலும் இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் இல்லங்களில் எல்லாம் பரிச்சயமான ஒரு கம்பீரக் குரலின் சொந்தக்காரருக்கு அறிமுகம் எதற்கு? அவர் செல்வி. சற்சொருபவதி நாதன் என்றால் சட்டெண்று புரிந்துவிடாதா என்ன?

இலங்கையில் தமிழ் மூலம் கல்வி கற்கத் தொடர்க்கிய 1930களுக்குப் பின் வந்த காலகட்டங்களில் ஆங்காங்கு ஒரு சில பெண்களேனும், தத்தம் ஆற்றல்களை வெளிப் படுத்திச் சமூகத்திற்கு தம்மாலான சேவைகளை ஆற்றியுள்ளதை அறியலாம். அதிலும், 1960களுக்குப் பின், நமது பெண்களில் பலர் அதிகால வரை மங்கையருக்குப் புதியதாக இருந்த துறைகளில் துணிவாகவும் தன்னமிக்கையோடும் நுழைந்து தமது திறமைகளைக் கொண்டு சாதனை புரிந்திருக்கிறார்கள்.

அத்தகைய ஒருவர் செல்வி. சற்சொருபவதி நாதன் என்பதும், அதன் பொருட்டு அவர் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட துறை அக்காலட்டத்தில், பெரிதும் ஜனரஞ்சகமாகாத ஒளிபரப்புத்துறை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

செல்வி. சற்சொருபவதி யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் காலத்திலேயே, படிப்பில் முதல் இடத்தைப் பெறும் பெயர் பெற்ற மாணவியாக மட்டுமல்ல, பேச்சுத் திறனிலும் முதலிடத்தைத் தட்டிக் கொள்ளும் ஒரு மாணவியாகவும் மினிர்ந்திருக்கிறார். பின்னாளின் ஒரு சிறந்த அறிவிப்பாளருக்கான அத்திவாரம் அங்கு அமைப்பட்டது போலும்!

இவர் அங்கு கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த வேளை, அங்கு நடைபெற்ற பேச்சுப் போட்டி ஒன்றின் போது, இலங்கைக்கு அவ்வேளை விழுயம் செய்திருந்த தமிழகப் பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பின்னை அவர்கள், அங்கு விழுயம் செய்ததையும், தனது பேச்சினைக் கேட்ட பேராசிரியர், “இவள் சற்சொருபவதி அல்ல, சொற்சொருபவதி” எனப் பாராட்டியதையும் ‘கேசரிக்காக எமக்களித்த பேட்டி (1990) ஒன்றில் இவர் மனமகிழ்வுடன் குறிப்பிட்டதையும் இங்கு நினைவு கூர்தல் பொருத்தம்.

அத்தகைய பேச்சாற்றல் பெற்ற ஒருவர், தமிழகத்தில் தமது விஞ்ஞானப் பட்டப் படிப்பைச் சிறப்புற முடித்ததுடன், அங்கும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில், பேச்சுப் போட்டிகள் பலவற்றிலும் கலந்து முதற் பரிசுகளைத் தட்டிக் கொண்டு, தாயகம் திரும்பிய பின்,

கொழும்பில் சிலகாலம் விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியையாகக் கற்பித்து அனுபவம் பெற்றுக் கொண்டதையுடேது, (1965 இல்) இலங்கை வானோலியில் ஒரு பகுதி நேர அறிவிப்பாளராகச் சேர்ந்து கொண்டமை, அவர் சேர்ந்து கொண்ட துறைக்குப் பலம் சேர்க்கும் அம்சங்கள் தான்.

இதற்கு முன் மிகச் சொற்பாளம் அன்றைய பெயர் பெற்ற நாடகத் தயாரிப்பாளரான 'சானா'வின் தூண்டுதல் காரணமாக வானோலி நாடகக் கலைஞராகவும் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்.

1965 இல் பகுதி நேர அறிவிப்பாளராக நியமனம் பெற்ற செல்வி. சற்சொருபவதி மூன்று மாதத்தில் செய்தி வாசிப்பாளராக ஆவதற்கு இவரது சிறந்த தமிழ் உச்சரிப்பும், தமிழ், மற்றும் ஆங்கில மொழி அறிவும் மற்றும் கல்வித் தகைமைகளும் காரணமாக அமைந்தன. தலிரவும், பின்னர் ஏக காலத்தில் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் செய்தி வாசிப்பாளராக விளங்கிய ஒரு சில ரில் இவரும் ஒருவர் என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

செய்தி வாசிப்பாளராக விளங்கிய அவரது பன்முக ஆற்றல்களை வெளிக் கொண்டு வரும் வகையில் நிறையவே சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. எனவே, சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள், இசைச் சித்திரம், மாதர் நிகழ்ச்சி, சமய நிகழ்ச்சி (முக்திநெறி) திருநாள் நிகழ்ச்சிகள், கலைக்கோலம் போன்ற சமூக, கலை, இலக்கிய சமய நிகழ்ச்சிகளையும், சங்கீதப் போட்டிகள், பாடல் எழுதுதல் போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் தயாரித்து அளித்திருக்கிறார்.

"நேருக்கு நேர் உரையாடல்களை நடத்தும் பொருட்டும், சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தும் பொருட்டும் நான் முன்னர் ஆழ மாகவே நூல்களை வாசிக்கும் பழக்கத் தைக் கொண்டிருந்தேன்." என்று இவர் எம்மிடம் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

"செல்வி. சற்சொருபவதி நேருக்கு நேர் உரையாடல்களை நடத்துகின்ற போது, எவ்வளவு அருமையாகக் கேள்விகளைப் போட்டு, விஷயங்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்! அவர் எப்படி இருப்பார்? அவரை நான் சந்திக்க முடியுமா?" என்று ஒரு நடுத்தர வயதான வானோலி நேயர் எம்மிடம் ஆர்வத்துடன் கேட்டது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

செல்வி. சற்சொருபவதியின் 'கணீர்' குரல், அச் சொட்டான தமிழ் உச்சரிப்பு, செய்தி வாசிப்பில் காட்டும் கம்பீரம், நேர் காணவின் லாவகம், நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கும் சிறப்பு, புதிய விடயங்களை நேயர்களுக்கு எனிமையாக அறிமுகப்படுத்தும் திறன், ஆளுமை ஆகியன இவருக்கு ஆயிரக்கணக்கான அபிமானிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது என்பது மிகையானதல்ல. மேற் குறிப்பிட்ட நேயர் உதாரணத்துக்கு ஒருவரே.

எந்த ஒரு கலையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதில் நிலையான சிறப்பைப் பெற, "வந்தார், கண்டார், வென்றார்" என்ற வாறான நிலை சரிப்பட்டு வராது தானே?

உண்மையில் ஒவிபரப்புத் துறை, பெண்களுக்கு ஒரு நெருக்கடியான தொழில் தான். இருப்பினும் இவர், இத்தொழிலை ஒரு சவாலாக எடுத்துக் கொண்டு, அர்ப்பணிப்பு, விடாழுமயற்சி,

கடும் உழைப்பு, தேடல், பொறுமை ஆகிய குணாம்சங்களுடன், ஆர்வத்தோடு செயற் பட்டதால், 40 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து செய்தி வாசிக்கும் பெண் என்று பெருமையைப் பெற்றுச் சாதனை படைத்திருக்கிறார்.

இத்துடன் செய்தி ஆசிரியர், நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர், கல்விச் சேவையில் முறை சாராக் கல்வி ஒலிபரப்புப் பொறுப்பதிகாரி, ஆங்கில சேவையில் நிகழ்ச்சிக் கட்டுப்பாட்டாளர் போன்ற பல பதவிகளைச் சிறப்புடன் வகித்திருக்கிறார்.

சாதனையாளர்களுக்கு வேதனைகள் வந்து தொல்லைப்படுத்துவது சர்வ நிச்சயம். செல்வி. சற்சொருபவதியும் அதற்கு விலக்கல்ல.

பெரும்பாலும் ஆண்பாலார் ‘கோலோச்சிய’ செய்தி வாசிப்புத் துறையில் புகுந்தி ருந்த இப் பெண்ணுக்குச் சங்கடங்கள் தோன்றவே செய்திருக்கின்றன. ஒரு பெண் ஒலிபரப்பாளர் என்ற வகையில், சக ஹூழியர்களான ஆண்களின் ஒத்துழைப்புப் பற்றி, இவரிடம் நாம் அன்று பேட்டியில் கேட்டிருந்த போது, இவர் தந்த பதில் தன் னம்பிக்கை மிகுந்தது.

“எழுபத்தெந்து வீதமானவர்கள் பெண்களின் முன்னேற்றத்தை விரும்புவதில்லை. இருந்தாலும் என்ன? எனது திறமையிலும், விடாமுயற்சியிலும் நம்பிக்கை வைத்து, எதைச் செய்யும்படி கூறினாலும், அதனை ஒரு சவாலாக எடுத்துச் செய்து, நேயர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றிருக்கிறேன். ஆனால், இருபத்தெந்து சதவீதமானவர்கள் எனக்கு ஊக்கந் தந்து, ஒத்துழைப்பினை நல்கி, வந்துள்ளார்கள் என்பதை நான் நன்றியோடு குறிப்பிடுகிறேன்.

இந்தக் தொழிலைப் பொறுத்தவரை எப்போதும் அதி தீவிரமான எச்சரிக்கையோடு இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆற்றலை மீறி அதிகமான கல்டுங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அப்போதும் நான் மனம் தளரவில்லை” எனக் கூறி விருந்தார். இது இன்றைய இளம் ஒலிபரப்பாளர்கள் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

“வெகுசன தொடர்புத்தறையில் பெண் கள் எவ்வளவே திறமையானவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அதனை ஒப்புக் கொண்டு, பெண்களுக்கு அதில் உரிய இடத்தை வழங்குவதற்கு, இந்த நவீன காலத்திலும் முட்டுக்கட்டைகளைப் போடுகிறார்கள். இந்த முட்டுக்கட்டைகளை முறியிட்டது, பெண்கள் இத்தறையில் முன்னேற இடமுண்டு என்பது எனது ஆணித்தரமான அபிப்பிராயமாகும்.” என்ற இவரது கருத்து, குறிப்பாய்ப் பெண் ஒலிபரப்பாளர்களுக்கு ஊக்கந் தருவது.

இலங்கை வாளைாலி ‘தனிக் காட்டுராஜா’வாக மினிர்ந்த காலத்தில், மிகவும் பிரபலம் பெற்றிருந்த வர்கள் செல்வி. சற்சொருபவதி போன்ற ஒலிபரப்பாளர்கள். ஆனால் இன்று நிலைமை வேறு. மேலும் சில வாளைாலி நிலையங்கள் தோன்றி, இருபத்திநான்கு மணி நேரமும் பணியாற்றுகின்றன. இதனையிட்டு இந்த அனுபவ சாலி மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கிறார். “இவற்றின் மூலமாக வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுவதுடன், பலரின் திறமைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படுகின்றன” என்ற இவரது கருத்து, சமுதாய அக்கறையைக் காட்டும்.

தமது ஆற்றலை வாளைாலிக்குள் மட்டும், மட்டுப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் இவர்.

வாணைவிக்கு வெளியே பரதநாட்டிய அரங்கேற்றங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் விழாக்களிலும் இவரது குரலைச் சில சந்தர்ப்பங்களில் கேட்டு, ரசிகர்கள் மகிழ்ச்சியடைவதுண்டு. எந்த வொரு நிகழ்ச்சியிலும் அதற்குரிய பொருத்தமான விளக்கங்களைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வழங்கி அறிவிப்புகளைச் செய்வார். தவிரவும், கருத்தரங்குகள், நூல் வெளி யீட்டு விழாக்கள் போன்றவற்றிலும் கலந்து கொண்டு, தமது கருத்துகளை ஆணித்தர மாகவே முன் வைப்பவர்.

அத்துடன் இவர் தொலைக்காட்சியிலும் தோன்றி, காலத்திற்கேற்றவாறான கருத்தாடல்கள், நேர்முக நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் நிகழ்ச்சிகளை அவ்வப்போது வழங்கி வருவதையும் நேயர்கள் அறிவார்கள்.

செல்வி. சற்சொருபவதி சமூகப் பணிகளிலும் தம்மாலான பங்களிப்பை நல்கும் ஒருவராகவே விளங்குகிறார். கொழும்பு மகளிர் இந்துமன்றத்தின் தலைவர் பதவியை வகித்ததோடு, மற்றும் அதன் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்து, சங்கத் தின் நற்பணிகளுக்கு வழிகாட்டியாகவும், உறுதுணையாகவும் விளங்கியிருக்கிறார்.

கொழும்பில் தொழில் புரியும் இந்துப் பெண்களுக்கு ஒரு விடுதி அமைக்கப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்ட போது, அம்முயற்சி நிறைவேற இவரும் தம் பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தார்.

தான் கற்ற கல்லூரியான யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரியின் பழைய மாணவிகள் சங்கக் கொழும்புக் கிளையிலும் இவரது பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது ஆலோசனையிலும், வழிகாட்டலிலும் சிறப்புப் பெற்ற இச்சங்கம், தமது பெருமைக்கு

ரிய சகாவின் 40 வருட ஒலிபரப்புச் சேவையைப் பாராட்டும் வகையில், இவருக்குக் கொழும்பில் நடத்திய கௌரவிப்பு விழாவும் அதில் வழங்கப்பட்ட ‘சகலகலா வித்தகி’ பட்டமும், ‘சகலகலாவித்தகி சற்சொருபவதி’ என்ற சிறப்பு மலர் வெளியீடும், அவர்மீது, அவரது கல்லூரி நண்பிகள் கொண்டுள்ள பேரிமானத்தின் சான்றுகளாகும்.

பெரு மதிப்புக்குரிய ‘உண்டா’ விருது (1992), இந்து சமய கலாசார அமைச்ச வழங்கிய ‘தொடர்பியல் வித்தகர்’ பட்டம் (1993), ஒலிபரப்பின் 70 ஆம் ஆண்டு நிறைவு தினத்தில் வழங்கப்பட்ட ‘ஜனாதிபதி விருது’ (1999), கொழும்பு கலைக்கழகம் வழங்கிய ‘சிறந்த பெண்மணி’ விருது (1999), வாணைவி பவள விழா விருது (2000), தமிழ் ஊடகவியலாளர் ஓன்றியம் வழங்கிய தேசிய விருது (2003), வாழ் நாள் சாதனையாளர் விருது- எம். ரி. எஸ். இன்டர்நாடனல் பிறைவேட லிமிடெட் (2004), என்பவை களோடு 40 வருட சேவை நலன் விருது (ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் கலைஞர் கவுன்சில் 2004) ஒரு குறிப்பிடத்தக்க செய்தி, கடந்த ஆண்டு (2009) இவருக்குக் கலாடூஷனாப் பட்டமும் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டது, இந்த ஒலிபரப்பாளரின் அர்ப்பணிப்பான சேவைக்குக் கிடைத்த அரிய விருதுகள்.

மிஸ். நாதன் என நண்பிகளாலும், ஏனையோராலும் அண்புடனும், அபிமானத் துடனும் அமைக்கப்படும் இவர், அன்பும், பண்பும், அடக்கமும் உள்ளவர். நகைச் சுவையுடன் உரையாடும் பண்புடையவர். முத்த கோதரி இருத்னாவதி அவர்களின் உதவி ஒத்தாகையுடன் தமது பணிகளை அயராது ஆற்றிவருகின்ற இவரை, தமிழ்லகோடு சேர்ந்து நாமும் வாழ்த்துவோம்.

சேவல் குவி ஆகூத்துர் அதிகாலை
பூரளா முதல் புனர்ந்து சிரிக்குர் பஸ்விவளி
ஷ்ன்பிடுத்துத் திரியும் குளக்கரை
நீர் உரசி சலசலக்குர் வாய்க்கால்
கிளித்தலடு, கிடைப்பிஸால் ஆஸும் ஸ்ரீற்றிவளி
இதறுக்களில் விசாரணை செய்யும் வயசுகள்
நிலாச் சுவையில் ஓன்றும் சோறு
கருவிகளின் குழந்தீசய்தி
பச்சோங்கிகளாப் பிடிக்குர் குழல்
காப்கனிகளை நோக்கிய கல்வீச்சு
கசாப்புளிகையத் தூண்டு சூரத்துதல்....
இன்னும் எத்தனையோ
நொப்பன் நினைவுகள்
சேர்கின்றன.

கோபுரக் கப்பக்களில் தங்கி நிற்கும்
பறவை ஓன்றின் பரபரப்பையும் விழுங்கி
விங்கிப் போஸ்த் கிடக்குர்
வாகன நெரிசல்களுக்குர்
ஓளி/லி சுரிக்கநூக்கநுக்குர்
வியபரை விழுநான பரிசோதனைகளுக்குர்
சாக்கடை சலவைகளுக்குர் நூவில்
ஷந்தோரான் குவிக்கப்படுச் போச்,
பாஸ்யத்தின் ரஸ்யம்
விடுத்துப் பார்க்கிறந்.

என் கவிதைக் கனவு ஆகடத்
கிராச வயல் வெளிகளுக்குர்
விகளையாஸுத் திடல்களுக்குர்
குளக்கரைகளுக்குர் ஏற்றுச்
ஓற்றையடித் திதறுக்களுக்குர்
ஷங்க விரையும்
சந்தோச அமைவுகளை நெருந்திறந்.

ஒன்றுக்குதல் வெறுமையும்
லைஸுச் சந்தோசபூர்
ஏன் இறுக்குர்
நிரப்பிய
தலைநகரத் தவணையில்
ஓஞ் குழந்தை
பந்திதன்றுடன்
வழியில் நிற்கிறந்.

தனிகையும் அதன் கந்து கோபமும்
பிசுங்கிநிற்குர்
குழந்தையின் புகத்தில்
என் பரிதாப எச்சு விடுதிறந்.

குழந்தையின் கையில் இருக்குர் பந்தைப்
போல்
குழந்தையின் புகமும்
செயற்கைச் சுத்திரிங்களால்
பிள்ளப்பலை இருக்கிறந்.
27.12.209; 10.30

எல். வளீம் அக்ரம்

சுயசரிதை: 5

வெள்ளுதலை பதியாது காஸஸ் கூடுபு
க்கூடிச்சுதாக முறைக்கூடிச்சுதாக வீரநான் என்று
உழுநைலூ ஜேரனன் ராண் தே தீ ஸ்ரீ பிரீந்தீ
எடுக்கப்பட்டது அதை அடுக்கிறும் போது பீட்டாறு விழுந்துகொண்டு வருகிறோம் என்று
ஆண்ணன் பிரீந்தீ எடுக்கப்பட்ட குடியேஷனை விரைவில் எடுக்கப்பட்டு வருகிறோம் என்று ஏன் என்று
ஒரு எடுக்கி மூடிவது வீரநான் அன்னை விரைவில் எடுக்கப்பட்டு வருகிறோம் என்று
ஒரு வார்த்தை விடியால் எடுக்கப்பட்டு வருகிறோம் என்று என்று அந்த ஒரு வார்த்தை எடுக்கப்பட்டு வருகிறோம் என்று

-செங்கை ஆழியான்

போமுது விடிவதற்கு முன்பே ஜீயா கடைக்குப் போய்விட்டு எட்டு மணியளவில் திரும்பி வருவார். எனக்கு ஜீந்து வயதிருக்கும். பாடசாலைக்குச் செல்லத் தயாராக வெளிக்கிட்டு நிற்பேன். அக்காமாளில் ஆசை அக்கா பாடசாலைக்குச் செல்லப் பற்பட்டு ஆழுமுகத்தாரின் வண்டிலுக்காகக் காத்திருப்பார். ஆசையண்ணர் அம்மாவுக்குப் பின்னால் நிற்பார். பாடசாலைக்குக் கள்ளம். பாடசாலைக்குச் செல்லுதென்றால் அண்ணருக்கு வேப்பங்காயைச் சாபிடுவது போல. ஏதாவது சாட்டுப் போக்குச் சொல்லுவார். ஜீயா விடமாட்டார். சட்டை போட்டு வெளிக்கிடுத்துவித்துத் தோளில் தூக்கி வைத்துக் கொள்வார். பள்ளிக்கூட வாசலில் தான் இநக்கிவிடுவார்.

அன்னனுக்குப் படிப்பு ஏறவில்லை. நான்காம் வகுப்போடு பாலசிங்கம் அன்னரிடம் ‘வால் சுருட்டுக்’ கட்டச் சென்றுவிட்டார். அதன் பின்னர் ஆயிரம் சுருட்டுச் சுத்தும் அளவிற்குத் திறமைசாலியான தொழிலாளியாகவிட்டமை தனிக்கதை, எனது பள்ளிக்குடம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் ஆரம்பப் பாடசாலையாக விளங்கியது. பிரதான பாடாலையிலிருந்து விலகி மைதானத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் காட்டுக் கம்புகளின் மேல் உயர்ந்தமைந்த கூரைகளைக் கொண்ட இரண்டு கொட்டகைகளில் அமைந்திருந்தது. சீமேந்துத் தரை. மறைப்பற்ற வகுப்பறைகள். நான் அங்கு நான்காம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றேன்.

நான் கல்வி கற்ற காலத்தில் மீசாலை தம்பிமுத்து மாஸ்ரா தலைமை ஆசிரியராக இருந்தார். கறுவல் கந்தையா மாஸ்ரா எங்கள் வகுப்பாசிரியராக இருந்தார். இன்னொரு மாஸ்ரரையும் நன்கு நினைவிருக்கிறது. அவர் தான் தவராஜா ஆசிரியர். என்னுடைய முத்த அன்னரைப் போல வேட்டி நாசனலோடு விளங்குவார். இவருடைய கடைசித் தங்கை பவானி என்னுடன் என் வகுப்பில் கல்வி கற்றமையால் அவர் இன்றைக்கும் நினைவில் இருக்கிறார்.

நான்காம் வகுப்பில் என்னுடன் படித்தவர்கள் பலர் இருந்தார்கள். வைத்திலிங்கம், மகா லிங்கம், கமலநாதன், இரத்தினர்க்கம், ரங்கநாதன் எனப் பட்டியல் விரியும். எனினும் என் இனிய தோறியாக அச்சிறுமிதான் விளங்கினாள். இச்சிறுவயதுச் சிஞேகிதியின் நினைவுகளை என் மனதிலிருந்து அழிக்க முடியவில்லை. நெருப்புக் காய்ச்சலில் படுத்தி ருந்த என்னை வருத்தம் பார்க்கத் தமையனுடன் வந்திருந்தாள். வகுப்பிற்கு நெல்லிக்காய்

கொண்டு வந்து தருவாள். சிலேட் மட்டும் பில் எழுத்துறிக்கக் கொவ்வைப்பழும் கொண்டு வந்து தருவாள். என்னுடன் சினேகிதமாக இருந்தாள். அவளை மறக்க முடியவில்லை. எனது அறுபது வயதில் தவராஜா மாஸ் ரரை ஒரு கலியாண் வீட்டில் சந்தித்தேன். அவர் அருகில் நான் அமர நேர்ந்தது.

“நான் உங்கள் மாணவன் சார்”

“அப்படியா? நல்லா இரும்...”

அவருடைய ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்களில் என்னைத் தனித்துவமாக அடையாளம் காண முடியவில்லை. பலதும் பத்தும் பேசிக்கொண்டோம். ‘நீர் இப்ப ஏஜிர யாக இருப்பதில் சந்தோசம்...’

ஒரு கட்டத்தில், “உங்கள் கடைசிச் தங்கச்சி பவானி இப்ப என்ன செய்திரு?” எனக்கேட்டேன். அவர் முகத்தில் வியப்புக் குறி.

“நீ அவருடன் படித்தாயா?”

“சின்ன வயதில் நான்காம் வகுப்பில்....”

“அவருக்குக் கலியாணமாகி நான்கு பிள்ளையள். அவளை இந்த வயதிலும் நீ நினைவு வைச்சிருக்கிறாய். வியப்பாக இருக்கிறது. கொஞ்சம் பொறு. இங்கினேக்கை தான் நிற்பாள். கூப்பிடுகிறன்.”

அப்பக்கத்தால் வந்த நடுத்தர வயது கொண்ட பெண்ணை அவர் அழைத்தார்.

“பவானி..”

உடல் பருத்த ஒரு பெண் “என்ன அன்னை?” என்று கேட்டபடி எங்கள் முன் வந்தாள். இவளா அந்தப் பவானி?

“இவர் உங்னுடன் படித்தவராம். நினைவிருக்கிறதா?”

“வணக்கம்!” என்றபடி என்னை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள். “நினைவு வருகுதில்லை” என்றாள். எனக்கும் அந்தப் பெண் என்னுடன்

படித் தவளாக ஞாபகமில்லை. நான் இவளைச் சந்தித்திருக்கவே கூடாது. நான் சந்தித்த அந்த ஜந்து வயதுச் சினேகிதி யின் நினைவுகள் அழியத் தொடங்கின. இனவயது நினைவுகள் பல எனக்கு நிழலாக நினைவு வருகின்றன. இந்துக்கல்லூரி ஆரம்பப் பாடசாலையில் ஜந்தாம் வகுப்பு வரை படித்தேன். அதன் பின்னர் இந்துக்கல்லூரிக்கு மாற்றலாகினேன். ஆறாம் வகுப்பில் இரண்டு பெண் ஆசிரியைகள் படிப்பித்தார்கள். அதன் பின்னர் அற்புத ரெத்தினம், கணேசரெத்தினம், கே.வி.எம். காாத்திகேசன். சிவராமலிங்கம், ஏரம்பழுர் த்தி, பெயர் இன்று நினைவுக்கு உடன் வராத பலர் ஆகியோரிடம் கல்வி கற்றேன். உலகினைப் புரிய வைத்தவர்கள் இவர்கள். ஏரம்பழுர்த்தி, சிவராமலிங்கம் போன்றோர் இலக்கியம் என்பதைப் புரிய வைத்தார்கள். கார் த் திகேசன் சமூகத் தினைப் புரிய வைத்தார். இலக்கியம் பற்றிய தெளிவை நான் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு வீட்டிலேயே வாய்த்தது.

என் வீடு ஒரு புத்தகசாலையாக விளங்கியது. இலக்கிய நூல்கள், அக்கால வாரமாதாந்தப் பத்திரிகைகள் அனைத்தும் வீட்டை நிற்பின. என் முத்த அண்ணர் புதுமைலோலான் ஒரு தீவிர வாசனையாளர். எழுத்துப் பயிற்சியுடையவர். அக்காலத்தில் வெளிவந்த ஈழகேசரி, சுதந்திரன் பத்திரிகைகளில் நிறையச் சிறுகதைகள் எழுதிவந்தார். தமிழகப் பத்திரிகைகளான காதல், மஞ்சரி, பிரசண்டவிகடன், உமா போன்ற வற்றிலும் எழுதினார். அவருடைய வாசனை என்னைக் கவர்ந்தது. திராவிடக் கழகச் சஞ்சிகைகள் வீட்டை நிறைத்தன. அவருடைய எழுத்தாற்றல் என்னைக் கவர்ந்தது. இயல்பாகவே அவராக விரும்பினேன். அக்கால கட்டத்தில் வெளிவந்த அனைத்துச் சிறுவர் பத்திரிகைளையும் பணம் கொடுத்து

வாங்கிப் படித்தேன். சேகரிக்கவும் தொடங்கி னேன்.

என் அண்ணன் ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். அழகானவர். கம்பீரானவர். சிறந்த பேச்சாளர். ஆரம்பத்தில் மு. கார்த்திகேசன், வைத்திலிங்கம் ஆகியோரின் இடதுசாரி அணியில் இருந்தார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் அங்கத்தவராக இருந்தார். யாழ்ப்பாண மாநகரசபை அங்கத்தவராக நின்ற கார்த்திகேசனின் பொதுக்கூட்டங்களில் வேட்பாளரான அவரை ஆதித்துப் பேசி னார். அதன் பின்னர் அவரது கவனம் திசை திரும்பியது. தமிழருக்கட்சி ஆரம்பமான கால கட்டடம் அது. இடதுசாரிக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தவர்களில் தவறுகள் கண்டார். தமிழருக்கட்சியில் இணைந்து கொண்டார். பேச்சாளப் பிரங்கியாக வலம் வந்தார். புதுமைலோலானின் பேச்சினைக் கேட்பதற்காகவே ஒரு கூட்டம் உருவாகியது. அமிர்தவிங்கத்தின் வலக்கரமானார்.

அக்கால கட்டடத்தில் புதுமைலோலன், நாவேந்தன், கரிகாலன், மைசூர் மெளொனா, ஆலாலசுந்தரம், காசி ஆண்தன் ஆகியோர் தமிழருக்கட்சியின் புகழ்ப்பட்ட மேடைப் பேச்சாளர்களாக இருந்தனர். தொண்டாகள் தொண்டர்களாகத் தொடர்ந்திருக்க வேண்டிய கட்டாயம் தமிழருக்கட்சியில் இருந்தது. கறுப்புக்கோட்டு அணியாதவர்கள் புறம் தள்ளப்பட்டனர். தூக்கி ஏறியப்பட்டனர். அது நிகழ்ந்தபோது விலகிவிட்டார்.

காலையில் படுக்கையை விட்டு எழுந்து செல்கின்ற அண்ணர் என்ன நேரம் திரும்பி வருவார் என்றில்லை. ஆரம்பத்தில் அம்மா அண்ணாரின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தார். பின்னர் அண்ணருக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட அண்ணி இரவில் கண் விழித்துக் காத்தி ருந்தார். ஆரம்பத்தில் சைக்கிளில் சென்ற வர், பின்னர் கார் உரிமையாளரானார். அதன் பின்னரும் கட்சிக் கூட்டம் என்று அவற்றை

முடித்து வர நடுச் சாமாகியது. எனக்குத் தெரிந்த நாளிலிருந்து அவரை நேரத்தோடு வீட்டில் கண்டதாக நினை வில்லை.

அண்ணரின் குடும்பம் பெரியது. நான்கு ஆண்மக்களையும் மூன்று பெண்பிள்ளைகளையும் கொண்டது. இவர்களில் ஒரு ஆண்மகன் ஐ.பி.கே.எ.: பின் அராஜகத்துக்குப் பவியானார். ஏனைய பிள்ளைகள் அனைவரும் உலகின் திசை எங்கனும் சென்று விட்டார்கள். இன்று அண்ணரும் அண்ணியும் யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துவிடப் பட்டு ஸ்னார். வெளிநாடுகளுக்கு ஓடிச் செல்ல அண்ணருக்குச் சிறிதும் விருப்பமில்லை. பிறந்த மண்ணைவிட்டுச் செல்லவிரும்பாமை காரணம்.

அண்ணருடைய எழுத்து என்னையும் தொற்றிக் கொண்டது. என்னுடைய எழுத்துப் பயிற்சிக்கு அவர் காலானார். ஈழத்தின் சிறுகதை வரலாற்றில் 1950 – 1963 கால கட்டடத்தில் புதுமைலோலன் சிறுகதைகள் கணிப்பிட்டுக்கரியவை. அக்காலகட்டடத்தில் வீறு கொண்ட இளைஞர் கூட்டமொன்று சிறுகதைத் துறையில் பிரவேசித் தது. ஈழகேசி இராஜ அரியரெத்தினமும், சுதந்திரன் எஸ். டி. சிவநாயகமும் இவரது கதைகளை விரும்பி வெளியிட்டு இந்தச் சிறுகதை எழுத்தாளனின் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாயினர். தொடர்ந்து புதுமைலோலனின் சிறுகதை ஆண்தன், புதினம், ஜக்கிய தீபம், விவேகி முதலான பத்திரிகைகளில் வெளியாகின. கந்தசாமி யாழ்ப்பாணம் நாவலர் ஆரம்பப் பாடசாலையிலும், நாவலர் வித்தியாசாலையிலும் கல்வி கற்றார். பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று பத்தொன்பதாம் வயதில் ஆசிரியராக வெளிவந்தார். கிற்கிராங்கொடை, வெலிகந்த, யாழ்ப்பாணம் பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி, ஆணைக்

கோட்டை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை அதிபராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

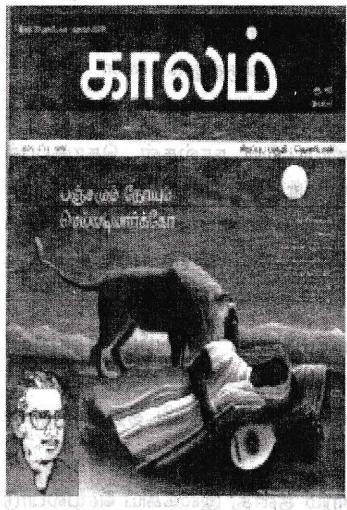
அவர் தனது ஆசிரியப் பணியோடு அன்பு வெளியீடு என்ற பெயரில் பாடநால் கள் வெளியிடுகின்ற முயற் சியிலும் ஈடுபட்டார். அப்பெயரில் ஒரு புத்தகசாலையும் வைத்திருந்தார். பிரபல ஏழுத்தாளர் அகஸ்தியரின் குறுநாவல் தொகுதி ஒன்றி ணையும் ‘காணிவல் காதல்’ என்ற தொகுதி ஒன்றினையும் பல ஜெந்தாமாண்டுப் பாட நூல் களையும் வெளியிட்டார். கச்சேரி சத்தியாக் கிரகத்தில் பங்கு பற்றி, அதனைத் தொடர்ந்து நடாத்தியமைக்காகக் கைதாகிச் சிறையிலிருந்து, அனுபவத்தினை ‘அன்பு மகன் அன்பரசிக்கு’ என்றோரு நூலாக எழுதினார். அவருடைய சிறுகதைகள் தொகுக்கப்பட்டு அண்மையில் ‘புதுமைலோலன் கதைகள்’ என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளன.

சிறுவயதிலிருந்தே நிறைய வாசிக்கும் பழக்கம் இவரிடமிருந்தது. பெரியாரின் பகுத்தறிவுக் கொள்கை இவரை ஆக்கிரமித்திருந்தது. கடவுளின் பெயரால் நடத்தப்படும் மூடநம்பிக்கைகளையும் பகுத்தறிவுக் கொவ்வாத செயற்பாடுகளையும் இவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, கண்டித்தார். புதுமைலோலனின் முதலாவது சிறுகதை 1952 இல் சுதந் திரனில் வெளிவந்தது. புதுமைலோலனின் முதற் சிறுகதையைத் தொடர்ந்து பிச்சைக்காரி, சிந்தனை அவதாரம், புகைந்த உள்ளம், அப்பே லங்கா, ஆழது மயக்கம் முதலான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அண்ணின் சிறுகதைகளின் இலக்கு வெகு தெளிவானது. சமூகத்தில் தாம் கண்டு, கேட்டு அனுபவித்தவற்றை தான் உணர்ந்தவாறு சமூகத்திற்கு எடுத்துக் கூறிவிடல், சமூக விமரிசனத்தின் மூலம் சமூகத்தின் இழிநிலைகளைச் சுட்டிக்காட்டுதல் என்பனவாம். கருத்தினைப் பிரசாரம் செய்வது அவரின் நோக்கமல்ல. சிறு

கதைகளின் வடிவம் அவருக்கு நன்கு கைவந்திருந்தது. எனிமையான நடை அவரின் சிறுகதைகளில் காணப்படும், அவரின் சிறுகதைகளில் ரொமாண்டிசப் பண்பு தூக்கலாக இருக்கும். அதனைவிடத் தமிழ்த் தேசியம் பற்றிய சிந்தனைகள் கொண்ட னவாக அவரின் பல சிறுகதைகள் அமைந்தன. அதனால் மார்க்கிய மற்போக்குவாதிகள் அவரை இனவாதக் கதையாளி என ஒதுக்கிவிட்டன. அவரின் கதைகள் பல கெளதமுத்தரோடு சம்பந்தப்பட்ட ஒழுக்க விசாரமாக இருக்கின்றன. அண்ணின் எழுத்துக்களால் ஆரம்பத் தில் நான் கவரப்பட்டேன்.

இந்துக்கல்லூராயில் எமது தமிழாசிரியராக இருந்தவர் ஏரம்பூர்த்தி மாஸ்ரர். அவர் இலக்கிய இரசனையுடைவர். ஈழத் துறைவன் என்ற புனைப் பெயரைக் கொண்டவர். ஆனந்தவிகடன் நடாத்திய நாடகப் போட்டியில் பாராட்டுப் பரிசில் பெற்றவர். அவர் எங்களது வகுப்பு ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் எங்கள் வகுப்பில் ஒரு நூலாக த்தை அமைத்தார். மாணவர் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நூலைக் கொண்டு வரவேண்டும். அந்த நூலை மாறி மாறி ஒவ்வொரு மாணவரும் கட்டாயம் வாசிக்க வேண்டும். அவர் அவ்வகையில் பல நூல்களை வாசிக்க வைத்தார். கி.வா.ஜகந்தநாதன், அகிலன், கல்கி, புதுமைப்பித்தன் ஆகியோரை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். அவர்கள் எழுத்துக்கள் பற்றி போதித்தார். அவர்கள் சமூகத்தை எவ்வாறு அவதானித்தார்கள் என்பதைக் காட்டினார். அவற்றை எவ்வாறு எழுத்தில் வடித்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். எங்களையும் எழுதத் தான்டினார். என்னுடன் கூடவே படித்து வந்த செமியன் செல்வன், து. வைத்திலிங்கம், நான் ஆகியோர் கவரப்பட்டோம்.

நான் எழுதத் தொடங்கினேன்.

காலம் முத்திரீடு வெள்ளுறவுகளை

முத்திரீடு வெள்ளுறவுகளை

காலம் முத்திரீடு கொலைக்கும் காலம் முத்திரீடு கொலைக்கும் 'காலம்' காலம் முத்திரீடு கொலைக்கும் காலம் முத்திரீடு காலம் முத்திரீடு காலம் முத்திரீடு - தி.க

கன்டாவிலிருந்து வெளிவரும் 'காலம்' சுஞ்சிகையின் அக்டோபர்- டிசம்பர்- 2009 இதழ் பிரபல படைப்பாளி தெணியான் சிறப்புப் பகுதியையும் உள்ளடக்கி வெளிவந்துள்ளது.

வழமையான சிறுகதை, கவிதை போன்ற அம்சங்களுடன், நாங்கள்- அவர்கள், புத்தகங்களும் கதைகளும், இனங்களின் கோடுகளை அழித்து அதிகாரத்தை எதிர்த்து வாழ்தல், வறண்டி பேரின்பநாயகம் போன்ற காத்திரமான கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அசோகமித்திரனின் கட்டுரை வழிவிளான் ஒரு பேட்டி இடம்பெற்றுள்ளது. 'என் வயது இப்போது ஏழுபத்தெட்டைத் தொட்டுவிட்டது. இந்த வயதில் பெரிய திட்டங்கள் எனக்கென வைத்துக் கொள்வது அசாத்தியமானது' என்று ஆரம்பிக்கிறார்.

"இன்று தமிழ்நாட்டமிலும் இந்தியாவிலும், இந்தியாவுக்கு வெளியேயும் தமிழ்ப் படைப்புகளுக்குப் பரிசு தருகிறார்கள். பெரிய பெரிய தொகைகள். இவர்கள் ஒரு படைப்பையோ படைப்பாளியையோ தேர்ந்தெடுத்து பரிசு கொடுத்ததை நியாயப்படுத்தும் போது சற்றுச் சங்கடமாக இருக்கிறது. எனக்கு அவரைப் பிடிக்கும், கொடுத்தேன் என்று சொல் வது நாணையமானது. அதை விட்டுப் பொதுமைப்படுத்தும் போது 'ஜேயோ' என்று கூற வேண்டியிருக்கிறது. எனக்குக் கொடுத்த சிறு பரிசுகள் கூட எனக்கு சங்கடம் தான் தந்தன்."

இப்படி அனுபவ ஆழத்தோடு பல விடயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். படிக்க வேண்டிய கட்டுரை.

தெணியானுக்காகக் கணிசமான பக்கங்களைக் 'காலம்' ஒதுக்கியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன், முருகப்பதி, கலாநிதி. த. கலாமனி ஆகியோர் தெணியானின் படைப்புலக்த்தை வெல்வேறு கோணங்களில் பார்க்கின்றனர்.

‘தெணியானின் புனைக்கதைகள் இல்லையெனின், நிச்சயமாக வடமராட்சியினது சமூக வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான பகுதி தெரியாமலே போய்விடும். ‘மாத்து வேட்டி’, ‘பொற் சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’, ‘மரக்கொக்கு’ எனவரும் எழுத்துக்கள் இல்லையெனின் நிச்சயமாக வடமராட்சி வாழ்க்கையின் முழுமையை நாம் அறிந்து கொள்ள முடியாது. அந்த வகையில், தெணியானது நாவல்கள் மிக முக்கியமானவையாகும்’ என்று பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி எழுதிச் செல்கிறார்.

இத் தெணியானுடைய சமூக வலுப் பற்றிப் பேசகின்ற சேரன், தெணியானுடைய புனைக்கதை சாரா எழுத்துக்கள், அவரது பேசக்கக்கள், சமூகச் செயற்பாடுகள், தன் வரலாறு போன்றவற்றைத் தொகுத்து நோக்கி அவரைச் சரியாக வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்கிறார்.

நேர்காணல் மூலம் தெணியானைப் பேச வைத்துள்ளார் சொங்கை ஆழியான்.

தங்கள் படைப்புக்களில் சாதியம் முதன்மை பெறுவதாகக் கூறுகின்றார்கள். அது எவ்வளவில் சரி? சமூகர்தியில் ஏற்பட்ட காலங்களைத் தங்கள் படைப்புக்களில் கொண்டு வந்துள்ள நீங்கள் அரசியல் ரீதியாக நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள காயங்களைச் சட்டிக் காட்டக் கூடாதா? காலம் கனிய வேண்டுமெனக் காத்திருக்கிறீர்களா? சமூகத்தின் இலக்கியப் போக்கில் பிரதேசவாதம், சமயவாதம் முதன்மை பெற்று வருகின்றமை கவலைத் தருகின்றது. அத்துடன் தலித் இலக்கியம், புலம் பெயர் இலக்கியம் என வேறு பட்டுள்ளது. இவை இலக்கிய வளர்க்கியின் ஆரோக்கியமா?

இவ்வாறான கேள்விகள் மூலம் நிறையத்தகவல்களை, கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

தெணியானின் நாவல்கள், தொகுப்புக்கள், வெளிவர இருப்பவை போன்ற குறிப்புக்களும் ஆக்கங்கள் பல்கலைக்கழகமட்டத்தில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட விபரங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

‘தெணியானை மதிப்பீடு செய்தல்’ என்ற எல்லைக்கப்பால் சஞ்சிகையாளர்கள் செல்லாமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

‘இன்றும் தனது இலக்கிய செயல்பாடு களைத் தொடர்ந்த வண்ணம் ஈழத்தில் வாழ்கிறார்’ என்று, தனது அறிமுகப் பத்தியில் ‘காலம்’ குறிப்பிட்டுள்ளது. ஈழத்தில் என்ன? வடபுலத்தில் அதுவும் வடமராட்சியில் ‘அந்த முப்பது வருடத்தையும் உள்ளடக்கி’ குடும்பத்துடன் அடிக்கடி இடம் பெயர்ந்து இடம் பெயர்ந்து..... அந்த மன்னிலேயே வாழ்ந்தவர் என்பதுதான் உண்மையாகவே தெணியானின் பலம்.

சுந்தர சௌலுத்தி விடைக்கா?

புதிய ஆண்டு பிறந்து விட்டது. தயவு செய்து தமது சந்தாக்களைப் புதுப் பித்துக் கொள்ளவும்.

மனந் திறந்து மல்லிகையுடன் ஒத்துழையுங்கள். ஏனெனில் மல்லிகை உங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் இலக்கியக் குரலாகும்.

அத்தடை செப்வோருக்கு முன்னரி வித்தவினரிட இதழ் நிறுத்தப்படும்.

கின்றுக்கண்ணாச் சமீப்போம்!

- த. கலாமணி

கனவுகளைச் சுமந்தோம்.

புத்தாயிரம் ஆண்டில் பேதங்கள்

களைந்து

மனிதகுல மேன்மை கோளமெங்கும்

தழைக்குமென

கனவுகளைச் சுமந்தோம்.

ஒரு சிறு காலடி தான் -

சந்திர மண்ணில்

நீல் ஆம்ஸ்ரோங் பதித்த தடம்.

சேதி அறிந்து

புளகாங்கிதம் கொண்டோம்.

'நம் மனித குலம் கண்ட மாபெரும் பாய்ச்சல்.

இங்கே -

எல்லோரும் ஒரு குலம்

எல்லோரும் ஒரு நிறை'

- மமதையில் மொழிந்தோம்.

ஆயிரம் மைல் கொண்ட நீண்ட

பயணமும்

முதல் எடுத்துவைக்கும்

காலடியிலிருந்தே ஆரம்பிக்கும்.

- சௌப் பழமொழியைத்

துணைக்கிழுத்தோம்.

வரலாற்றினிடை நிகழ்ந்த

துயரங்களையும் மறந்தோம்

நாகசாகியையும் ஹிரோவதிமாவையும்

நினைவுக் களஞ்சியத்திலிருந்தே

துடைத்தெற்றிந்தோம்.

கனவுகளைச் சுமந்தோம்.

விஞ்ஞானம் தொழில்நுட்பம் குழலியல் இலத்திரனியல் எஞ்ஞானியும் எம்மவர்க்கு ஏற்றம் தரும் வாழ்வு அருகிருப்பதாய் கனவுகளில் மிதந்தோம்.

'ஜீனியல்!'

எம்மை அறியாமலே

எம் வாய் முனுமுனுக்கும்.

கனவுகளில் நாம் மிதக்கும்

வேளை...

அங்கே -

மேதாவியர் பலரும் கூடி

அனுவையும் அனுக்கருத்

துகளையும் பிளந்து

பேரழிவாற்றல் பேணும் படைக்கலம்

படைப்பர்

இங்கோ -

கம்பியூட்டர் முன் அமர்ந்து

நரை மெல்ல எட்டிப் பார்க்கும்

நிலை வந்தும் நிலையாமை தேரா

சனப் பிறவியொன்று

மொட்டைக் கடிதமொன்றை

சுகமாய்ப் பிரசவிக்கும் -

மொட்டந்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும்

முடிச்சுப்போட்டு.

குழலின் யதார்த்தம் யார்க்கு

வேண்டும்?

கனவுகளே போதும்

விழிப்பு வேண்டாம்

பட்டாம் பூச்சியாய்ப் பறந்து...

வண்ண வண்ணமாய் மினிரும்

வடிவான காட்சிகளில் அமிழ்ந்து...

கனவுகளில் மிதப்போம்.

பொலிஸ் கோட்டுல வழக்கு முடிஞ்ச கையோட, நாங்க எல்லாருமா கோட்டுக்கு வெளியில் வந்தோமா, அங்க என்னாடான நெறையபேரு கையில் நோட்டுபத்தகோம், வீட்யோ கெமராவோடியும் எங்கள பாக்கிறதுக்கு நிக்கிறாங்க. நாங்க அங்கினக்கி வந்தோடனயே “பளிச் பளிச்” எனு படொம் எடுத்துக்கிட்டாங்க.

எனக்குனா சிரிப்புதா வந்திருச்சி.....

ஏன் பக்கத்துல நிக்கிறது
ஏன் சம்சாரத்தோட அக்கா.
சம் சாரம் கட்
திக்கிட்டுயிருந்த சேல
யதா இவ கட்டிக் கிட்டு
கன்னா பின் னானு
நிக்கிறா. அவிஞ்ச
கண்ண மாட்டி வச்ச
மாதி யும்
சின்னுண்டு முக்க
அப்புன மாதியும்

ஸ்த்ரை டைக்கார்ஜிஸ் விலைவர்கள்

இந்தவெளை

முஞ்சி. அவ அமுதுகிட்டு இருக்கா.

இந்தவெளச்சனத்துல வகதொக இல்லாம வெத்தலபோட்டு வாயில் பல்லுல வெத்தல கறவேற. தலமுடிக்கு என்னைய வெச்சி அது கருத்த முஞ்சில வடியிது. என்னா கருமமோ தெரியல. அவபக்கத்துல அவ மக. பெரிய சட்டய போட்டுகிட்டு பத்திரிகாரங்கள பயந்து பயந்து பாத்துகிட்டு இருக்குது. இப்பதா இந்த பொன்னுக்கு பத்து வயச. இன்னொம் ரெண்டுமனு வருஷம் போனா அவள எங்கயாவது தொரவிட்டுல கொண்டுபோய் விட்டுட்டு ஏதாவது கமிஷன் கிமிஷனு வாங்கிக்கிரலாம். அவனுட்டு தம்பி ராஜேந்திரனு அங்குன நிக்கிறான். சரியான வெறும்பு புடிச்சபய. என்னாத்த சொல்லுவேன். அதுக்கு ஏதாச்சும் நொட்ட கத வச்சி இருப்பான். ஏதோ எல்லாம் தனக்கு தெரிஞ்ச மாதி மத்தவ சொன்னா பெழமாதி. தோட்டத்துல தொங்க லயத்தில இருந்து மனிவண்ணன வந்திருக்கான். அவெனா ரொம்ப நல்லவெ. வாய தொரக்கூட மாட்டான். இவெஞ்சல பத்திரிககாரரங்க படொம் எடுத்து எந்த பேப்பரூல போட போறாங்களோ தெரியல. இவெங்களுக்கு போன காலமுனா ரொம்ப ஓவர்தான். எல்லாஞ் சரி நா கொஞ்சம் வெலகி நிக்கனும். என்னுயும் சேர்த்து படொம் எடுத்து எதிலயாவது போட்டாங்கனா ஏ தொழிலுல மண்ணுதான்.

பத்திரிககாரங்க என்னோட வந்தவங்ககிட்ட ஆமிகாரங்க பொலீஸ்காரங்க மாதி கேள்விமேல கேள்வி கேக்கிறாங்க.

இவெஞ்ச அப்பிடி என்னத்த கிளிச்சுப்புட்டாஞ்சனு கேக்கிறேன்? இது பத்தாதுனு புரோக்டர்மாருக வேற என்னென்னமோ சொல்லுறாங்க. புள்ளய வேலக்கி அனுப்பி சம்பளத்துல குடிக்கிறதும் கூத்து அடிக்கிறதும் புள்ளக

ஞட்டு ஆசய மதிக்காம நடந்துக்கிறதும் ஸ்கலுக்கு அனுப்பாம நிப்பாட்டிக்கிறதும் குத்தமான வெடியமுனு அவுங்க வேற இவெங்களுக்கு சொல்லி கொடுக்கிறாங்க. மொட்டல் தாயயும் தகபணயும் புள்ளை கூட்டிக்கிட்டு போன விட்ட புரோக்கரயும் புதிச்சி உள்ளபோடனுமுனு கோபமா பேசிக்கிறாங்க.

எனக்குனா ரொம்ப கோவோமாத் தான் வந்திருச்சி.

இவெஞ்ச யாரு? கருப்புகோட்ட போட்டு கிட்டா என்னமோ வானத்துல இருந்து குதிச்ச மாதி நெனைக்கிறாங்க. அந்தா என்னமோ பேப்பரிபோட் காரரஞ்ச. ஏதோ எங்களுக்கெல்லாம் திங்க குடுக்கிறவஞ்ச மாதி. அட போங்கையா ஒங்களபோல எத்தன பேர பாத்திருப்பேன். எத்தனதரம் பொலீஸ்க, கோட்டுனு அலைஞ்சிருப்பேன். என்னமோ பெரிசா பேச வந்திட்டாங்க. கடசியா எங்கவுட்டு பொழப்புல கைய வக்கிறதுக்கு பாக்கிறாங்க.

தோட்டத்துல இருந்து புள்ளை விட்டா நாலாயிரமோ ஜியாயிரமோ சம்மாவா கெடைக்கும்?

இதுவும் பத்தாம ரெண்டுமூனு நம்ம அரசியல்வாதிங்க. சம்மா” ஜிலுஜிலுனு” வெள்ள கமிஷன்டு நிக்கிறாங்க. அவுங்க வட்டு கைவெரல பாத்தா தங்கமோதிரம். கழுத்துல மைனர்ஜெயினு. மணிக்கட்டுல யும..... அதுவும் பத்தாம கையில ஒசத்தி யான செல்போனு. பத்தாத்துக்கு ரெண்டு மூனு பொடிகாட்டு. இவஞ்ச எல்லாம் வந்து என்னாத்த கிழிக்க போராங்க? பேப் பருல படொம்போட்டு கிட்டா அம்புட்டு தான். போன உசரு திரும்பியா வரப்போ வது? எல்லாருமே ஏமாத்துகாரங்க. கூட்டு ஒப்பந்தமூனு இவெஞ்ச எல்லாம் சேர்ந் துகிட்டு கூத்தடிக்கிறது என்னா எங்களுக்

கெல்லாம் தெரியாமலா இருக்குது? மேனேஜ்மண்ட குடுக்குற சம்பளம் காவ யித்துக்கு கஞ்சி ஊத்த பத்துமா? சம்பள த்த நல்லா குடுத்தா, புள்ளகள் வீட்டு வேலக்கி இவஞ்ச அனுப்பி வைப்பாஞ் சலா? ஆனா ஒன்னு. என்னாத்த சம்பளத்த கூட்டிக் குடுத்தாலும் இவெஞ்ச குடிச்சி அழிச்சுபுவாங்க. எப்பிடியும் எங்கவுட்டு வேல ஜோராதா நடக்குமினுறேன். இந்த மாதி செத்து தொலைஞ்ச கேஸ்க கீஸ்கனு வந்து கோட்டுல போட்டா புள்ள தேடிகிட்டு வாரது, செரமந்தா. என்னா பண்ணுறுது? தொழில செய்யவாணாமா?

தாயி இல்லாட்டி தகப்பெ செத்துபோயி இருந்தா, நாலைஞ்ச பொம்பளபுள்ளக இருக்க வீட்டில, இல்லாட்டி காரு பஸ்கனு நொழுயாம இருக்கிற தோட்டத்தில, நோயி புதிச்சி கெடந்தா தோட்டத்துல பேருபோட முடியலனா அங்கினைக்கி போயி புள்ளை லேசா கழுட்டி எடுத்திறலாம். கஸ்டமான வேலதா! சம்மா காச ஒழைக்க முடியுமா? கொஞ்ச நாளைக்கு பெறகு நம் ம தொழிலுல சிக்கல் வருமுனு தெரியுது. ஏதோ என்ஜியோவாம். கொமரிபுள்ளக ணையும் பொடியங்களையும் ஜநாறு ரூவா குடுத்து கருத்தட செஞ்சிபுவாங்க. இப்பி டியே போனா தோட்டச் சனம் கொரஞ்சி போயிடும். கடசியா கூட்டிக்கிட்டு போவ ஆனுகெடைக்கலனா எப்பிடி தாங்கிர முடியுங்கிறேன்.

“முத்து. என்னா எல்லாருமா எங்கள பேசிட்டு போறாங்க. புள்ளை பறிகுத்து தலயில கையங்கிட்டு நாங்க இருக்கிறோம்” அன்னம்மாதான் எங்கிட்ட சொன்னா.

ஏன் சிந்தன கலஞ்சி போச்சி. அன னம்மா சொன்ன வெசயம் காதுல புந்துகிருச்சி. சந்தர்ப்பத்த விடுவேனா?

அதான் தோட்டத்துல இருந்து வாரப்

பவே ஒங்ககிட்டயெல்லாம் திரும்ப திரும்ப சொல்லி தலயில அடிச்சிக்கிட்டேன். கேட்டின்களா? ம!.....என.....பேச எவென் கேக்க போறான். நம்ம தோட்டத்துல கண்டவன் நின்டவன்கிட்டயெல்லாம் வாய குடுக்கவோணாமுனு விழயம் தெரிஞ்ச வன் சொன்ன கேக்கனும். அவிங்க அவிங்களுக்கு அவங்கட வேலதா முக்கிய முனு நெனைப்பாங்க. ‘நா அன்னமாகிட்ட சொல்லிட்டேன்.

‘அடி ஆத்தே. நாங்க என்னா அவுங்க கிட்ட என்னாத்த சொல்லிடோமுனு இப்பிடி மொறக்கிர. புரோக்டமாருகனும் மத்தவங்க ஞம் எங்க விழயமாதானேன கேக்கிறாங்க. சும்மா ஊமயென் மாடசாமி மாதி வாய்க்கீய பொத்திக்கிட்டு எப்பிடிதா இருக்கிறதுனு? அன்னமா ஏங்கிட்ட சொல்லிச்சி.

ஆழா... நானுமழுக்க வெத்தலபோடு வாயி சும்மா இருக்குமா? நா வாய் தவறி சொல்லிட்டேன்.

ஆழாடா.... இவரு பெரிய மனுவே! ரொம்ப நல்லமுனு தோட்டத்துல பேரெடுத் தவரு. அவரு சொன்னா தொர சொன்ன மாதி கேக்கனுமா? ஆளப்பாரு ஆள... எங்களுக்கும் எல்லாம் தெரிஞ்சிகிட்டு தான் இங்க வந்தோம். என்னா நடந்திச்சினு புரோக்டமாருங்களுக்கும் பத்திரிகாரரங்களுக்கும் சொன்னாதா ஒலகம் எல்லாத்துக்கும் இந்த பேர்ச்சன போவும் அதுதா எங்களுக்கு இப்ப வேணும்.’ வேறு யாரு வெசம்புடிச்சபய ராஜேந்திரன் தான் கோவத்தோட சொன்னான்.

பொக்கு பொக்குனு கோவத்துக்கு மட்டும் கொரச்சல் இல்ல.” இந்த கோவம் புள்ளை வேலைக்கு அனுப்புற நேரம் இருந்திருக்கனும். உசறு போனபெறக என்னா செஞ்சி என்னாத்த கிறிக்கப் போறி ங்க? நா விடாம கத்தி சொல்லிட்டேன்.

செத்துப்போயிட்டானு இந்த வெசயத்த எப்பிடி விடமுடியும்? அதுக்கு பின்னால இருக்கிறவங்கள் புடிச்சி தண்டன கொடுக்காம விட ஏலுமா? இப்பிடி இவங்கல செய்ததா இனிமே எவனும் பயப்படுவான்.

இவஞ்சகளுக்கு தண்டன வாங்கி கொடுத்தாதான் மத்தவஞ்ச பயப்படுவா ஞ். அதுக்கு புரோக்கர்மாருகிட்டயும் பத் திரிகரங்கக்கிட்டயும் நடத்த சொன்னா, அதுல என்னா குத்தம் கண்டுப்பிடிக்கிறது?

அது நல்லாவா இருக்குது? ராஜேந்திரன் கோவத்தோட ஏ முஞ்சாத்து சொன்னா.

நா... ஒன்னும் ஒங்கல வேணானு சொல்லலேயே.. நாம ஏழைடுப்பேரு இங்க வந்திருக்கேரம். நேரங்காலத் தோட பதுளைகோச்ச புடிச்சி போகலாமுன நெனைச்சது, என்னா தப்பா? இப்பவே ரெண்டரமணியாயிருச்சி. வீட்டுல சின்ன கொழந்தைக இருக்குது. சொனங்கி போனா பஸ்சமில்ல. கோச்சியும் கெடைக்காது.’ நா நாயத்த சொன்னே.

பெரிய இவரு...! எல்லாந் தெரியஞ்ச வணாட்டம் சொல்லுரா” னனு ராஜேந்திரன் சொல்லி என்ன ஏளனமா பாக்கிறான்.

சரி....ரெண்டுபேரு மொதல கத்துறத நிப்பாட்டுங்க.. வழக்கு முடிஞ்சி சொல் லுறத சொல்லிட்டோம். இனி இங்குன என்னாத்துக்கு நிக்கிறோம்?

அன்னம்மா புள்ளை பறிகொடுத்துட்டு இப்ப ஒன்னும் செய்ய முடியாம பாவியா நின்னிரேன். இந்த லெட்சனத்துல சண்டைக்கு ரெண்டுபேரும் மல்லுக்டடிக்கினு நிக்கிறீங்க. மொதல்ல எங்கவட்டு வேதனை புரிஞ்சிக்கிறுங்கனு அன்னம்மா சொல்லிபுட்டு, கண்ண தொடச்சிக்கிட்டா.

அக்கா.... ஏ இப்பிடி பேசுற. தலயில மண்ண போட்டுகிட்டது நீதான். ஒனக்கு

எந்தன தரம் படிச்சி படிச்சி சொன்னேன். புள்ளை வேலக்கி அனுப்பாதனு. நீ கேட்டியா? என்னாத்துக்கு அவசரப்பட்டு அனுப்பினேனு புரியமாட்டோங்குது. இப்ப நெலமய பாரு....” ராஜேந்திரன் தான் சுத்தம் போட்டு ஒரே..... சொன்னான்.

ஏம்புட்டு வாய் துறுதுறுத்திச்சி.

வேலக்கி அனுப்புறது ஒன்னும் தப்பில்ல.

நல்ல எடமா பாத்து, நல்ல தொரயா பாத்து அனுப்பனும், எவனோ வந்தா, கேட்டானு கேட்பார்ப் பேச்ச கேட்டா இப்பிடிதா. ஏங்கிட்ட சொல்லி இருந்தா நல்ல வீடா பாத்து குடுத்திருப்பேன். ஏங்கிட்டயும் முச்ச விடாம இருந்துபட்ட னனு நா அன்னமாவ பேசினேன்.

ஆமா.... இதுல ஒன்னும் கொரச்சல் இல்ல. நீ கொண்டு போய்விட்ட புள்ளக நல்ல எடத்திலயா இருக்குது?

அன்னக்கி சுபத்ராவுட்டு முத்த புள்ளக்கி குடு வச்சி ஆஸ்பத்திரியில இருந்து கூட்டிக்கிட்டு வந்ததும் பொலீஸ்க வந்து விசாரிச்சதும் நெனைவில்லையா? ராசா வூட்டு புள்ளயும் நடுவில திரும்பி ஓடி வந்தது தெரியாதா? அந்த புள்ளயும் நீ தானே கூட்டிக்கிட்டுபோன. பெருசா ஏதோ கதைக்க வந்திட்டன்னு ராஜேந்திரன் கடு கடுப்பா சொன்னான்.

நா விடுவேனா...? பச்ச தண்ணியில பல காரம் சுடு ஆளாச்சே நா!

அட நிப்பாட்டு... ஓம்புட்டு கதய..... கூட்டிக் கிட்டுபோறவன் எல்லாம் கள்ளனா. போற எடத்துல ஒழுங்கா இருக்க தெரியாட்டி நாமதான் என்ன பண்ணுறது. இதெல் லாம் நாம சொல்லி கொடுக்கவா முடிய முனு கேக்கிறேன்னு நா சூடா சொல்லி முடிச்சேன்.

வெத்துப் பேச்ச பேசாத. புள்ளை கூட்டிக்கிட்டு போற ஒன்னமாதி முள்ளமாறி எல்லா கள்ளன் தான்” னு ராஜேந்திரன் நச்கனு சொன்னான். எந்தனபேரு என்ன பேசி நாசமா போனு திட்டி தீர்த்திருப்பாங்க. நா என்ன கொரஞ்சா போயிட்டென். மடப்பயலுக. ஆனா, வாய சம்மா வச்சிருந்தா கீழ்போட்டு மிதிச்சிடுவாங்க நல்லா பதில குடுக்கனும்.

இந்தா தாயி மொதல்ல ஓம்புட்டு கதய நிப்பாட்டு. மத்தவன போல என்னயும் எட போடாத. புள்ளகள கொண்டுபோய் விடு ரோமுனு நாமளா கரச்சபண்ணுறோம்? பெத்தவங்க எங்கள் தேடி வந்து கேட்டா, நாங்க அவங்களுக்கு ஒதவிபண்ணுறோம். அவ்வளவு தானே. அவங்கவுட்டு கஸ்டத்த நிப்பாட்டிடுமாதியும் இருக்கும். எங்க ஞுக்கு ஏதோ கொஞ்ச காச கொமிஷனா கெடச்சமாதியும் இருக்கும். இதுல என்ன தப்ப கண்டுபிடிக்கிற. ஆனா என்ன நல்ல எடமா பாத்து விட்டுட்டு வரனும். அம்புட்டு தான் வெடியம். இதுக்குபோய் மச்சானு கூட பாக்காம என்னென்னமோ வாய்க்கு வந்தபடி கதச்சி எடத்த நாற்றிக்கிற” னனு நா ஒரு போடு போட்டேன்.

அப்பிடினா.....? நீ கொழும்புக்கு அடிக்கடி போயிட்டு வார தானே? அப்பிடி போற போது இந்த செத்துபோன புள்ளை பாத்து கிட்டு வரவேண்டியதுதானே” னனு ராஜேந்திரன் விடாயிடியா மத்தனமா சொல்லுறான்.

இப்பமட்டும் நானும் செத்துபோன புள்ளக்கி சொந்தமுனு நெனப்பு வருதோ? நா ஒருதேன்! குத்துக்கல்லாட்டம் இங்க இருக்கிறேனு எல்லாருமா சேந்து மறந்து புட்டு இப்ப பெரிசா பேச வந்திட்டிங்க” னு நா மனசல இருந்தத போட்டு ஒடைச் சேன். ராஜேந்திரன் வாய முடிக்கிட்டான்.

இங்க என்னா நாங்க சண்ட போடவா

இவ்வளவு தூரம் வந்தோம்? பொறப்படுங்க. நேரங்காலத்தோட போயி சேரனுமில்லை என்னு அன்னம்மா சொல்லிக்கிட்டே பொறப்பட ஆயத்தமானா.

பஸ்சில் போகலாமுனு நாம முடிவு பண்ணிட்டு குணசிங்கபுர ஸ்டாண்டுக்கு போயிட்டோம். ஊருக்கு போற பஸ்கல ஏறி ஒக்காந்திக்கிட்டோம். எப்படியும் பஸ்கபொறப்பட இன்னும் முக்காமணி நேரம் ஆகும். சீட்டுல ஆக்க நெறைஞ்சா தான் பஸ்க பொறப்படும். அதுக்கென்ன என்ன பண்ணலாம்? ஆங்... நெனைப்பு வந்திருச்சி. ஏம்புட்டு மகஞுக்கு எப்பிள் காயினா ரொம்ப விருப்பம். கொழும்புக்கு வாரபோது எல்லாம் வாங்கிகிட்டு போவேன். வெறுங் கையோட நானாவது போறதாவது?

பஸ்சவுட்டு ஏறங்கி பெட்டிகட பக்கம் போயி தேத்தண்ணி வாங்கி குடிச்சிக்கிட்டு, நாலு எப்பிள் காய நூறு ரூவா குடுத்து வாங்கிட்டு மறுபடியும் பஸ்சில ஏறி ஒக்காந்துக்கிட்டேன்.

நல்ல வேள மறந்திராம ஏம்புட்டு புள்ள க்கி அவனுக்கு புதிச்சத வாங்கிட்டேன். இல்லேனா எம்புட்டு கலவபடுவா அவ! அவ இப்ப ஏ.எல்.படிக்கிறா. எப்பிடியும் நல்ல நெலமைக்கு வருவானு எனக்கு நல்லா தெரியும். அவனுக்கு பொஸ்தகம், சீ ஆர் ஜீ புக்குனு எல்லாம் வாங்கி குடுத்திட்டேன்.

இன்னொம் பாஸ்பேப்பரு சொன்னா. அத எப்பிடியும் அடுத்த கெழம் வாங்கி குடுத்துப்படுனும். தண்ணிகான் லயத்துல வசந்தாவுட்டு புள்ளய நுகேகொட தொர வீட்டுக்கு கூட்டிகிட்டு போறதா ஒழுங்கு பண்ணி இருக்கேன். எப்பிடியும் நாலாயிரம் ரூபா கெட்டைக்கணும். ரெண்டு கெழமைக்கு முன்னமே பெரச்சன இல்லாம இந்த

தொழில் நல்லா நடந்துகிட்டு இருந்தி ருக்கு. இந்த சனியன் செத்து தொலைஞ்சு துல இப்ப தோட்ட பக்கம் தலகாட்ட முடியல. கொஞ்ச நாள் போன இவங்க எல்லாம் மறந்து போயிடுவாஞ்ச. பொறுத்து ஏம்புட்டு வேலை காட்டலாம். எடில் காச அவசரமா தேவபட்டா, பாமன்கடையில் இருக்கிற தொரக்கிட்ட போனா சரி.

நா முனு வருஷத்துக்கு முன்ன கொண்டு போய் விட சர்மிளா புள்ள கிட்ட தொர வேறுமாதி நடந்துகிறது. எனக்கு தெரியும்கிறதால அப்பப் காச கறந்துக் கிட்டு வாரேன். அங்க போயி செலவுக்கு ஒரு மூவாயிரமோ நாலாயிரமோ கேட்டா குடுக்காமலா போயிருவாரு, இப்பிடி காச கெட்டைக் கிறத ஏன் கொழுப்புவானு நெனைச்சி நம்ம தோட்டத்துல இருக்கிற சர்மிளா ஆத்தாகிட்ட இதபத்தி ஒன்னும் சொல்லாமலிட்டது நல்லதா போக்க. இன்னைக்கு பரவாயில்லை. அன்னமாகிட்ட ஆயிரோம் ரூவா கறந்திட்டேன். எவனோ அரசியல்வாதியாம். பேர்நுல போடனுமனு இவனோட சேர்ந்து படொம்புடிச்சிக்கிட்டு பத்தாயிரம் ரூவா கொடுத்துப்புட்டு போயிட்டான். அதில் புடுங்கின பணம்தான் இது. ஏதோ ஏம்புட்டு முள நல்லா வேல செஞ்சிக்கிட்டு இருக்கிறத போல தெரியுது!

பஸ்க “புர்...புர்...” சத்தம் போடுது.

பஸ்க ஊருக்கு போவ போகுது. நா ஏம்புட்டு சிந்தனை நிப்பாட்டிக்கிறேன்.

ராத்திரி எட்டுமணிக்கெல்லாம் நாங்க தோட்டத்துக்கு வந்திட்டோம். கோவில் சந்தியில் கொஞ்சபேரு எங்கள் எல்லாம் எதிர்ப்பாத்து காத்துகிட்டு நின்னாங்க.

எங்கள் கண்டதும் ரொம்ப ஆவலா பாத்தாங்க. அதில் நின்ன சிங்காரம் எங்ககிட்ட கேட்டான்.

ஆுமா... என்னா இம்புட்டு நேரமாச்சி. கேக் ரொம்ப பெரச்சனயா போயிருச்சா” என்னொருத்தன் என்ன வீட்டு தொரய ஏரஸ்ட் பண்ணிட்டாங்களா? பொலீச் என்னா சொல்லுது? என்னு கேட்டான்.

ஓன்னுமே நடக்கல். ஏம்புட்டுபுள்ள பொன்மா வந்ததுதான் மிச்சமுனு சொல்லி கண்ண கசக்கிட்டு அன்னம்மா அழுதா. குரலுல் சோகம் தெரிஞ்சிச்சி. என்னாத் தசால்லுறது. எல்லாம் நாம செஞ்சு தப்பி. இப்ப ஒன்னும் பண்ண முடியல். பொடி கெடைச்சோன பூரோக்டர் மாரசரி கூட்டிக் கிட்டு போயிருந்தா ஓட்டப்புல இருந்த காயம் கீயம் ஏதுவும் இருந்திருச்சினு சொல்லி மரணத்ரப்ப எழுதாம தடசெஞ்சி இருக்கலாம். அவசரப்புடு அரசியல்வாதியோட சேர்ந்து பொன்த்த பொதைக்கனமுனு அவசரப்புடு பொடிய கொண்டாந்து பொதச் சது தப்பாபோயிருச்சி. என்னா பண்ணுறது? அரசியல்வாதிக்கு பேப்பருல பெயரு வரனும். ஆத்தாவுக்கு..... ஒன்னும் பண்ணாம அடக்கம் பண்ணுமும். இப்ப கேசே கையவிட்டு போனமாதி தோனுது. இந்த நெலமயில நீதிய எங்க நெல நாட்டுறதுனு கேக்ரேன். கடசியில குத்தவாஸிய தபிக்க விட்டதுதா மிச்சம்” என்னு அன்னம்மாவுக்கு தமிழ் ராஜேந்திரன் வெழியத்த பொளந்து கட்டுறான்.

இவன போல பத்துபேரு இருந்தா போதும். நம்ம மலயக்த்துல ஒரு பயலும் முண்ட ஏலாது! எங்கள் போலவங்கல ஏமாத்தி புள்ள ஒருத்தியயும் டவுனுக்கு கொண்டு கிட்டு போக ஏலாது. இவெஞ்ச மாதி ஆஞ்கல அடக்கிவைக்கனும். இல்லாட்டி எல்லாத்தயும் புட்டுபுட்டு வச்சிபு டுவான்னு மனக்குள்ள எனக்கு நெனப்பு ஒடுது.

சரித்தான் ராஜன் சொல்லுறது. அவசரப்புடு முடிவு எடுத்து எல்லா விஷயமும்

பெழச்சி போச்சின்னு அங்கினைக்கு இருந்த ஒருத்தன் பத்தவச்சவனுக்கு என்ன ஊத்தினான்.”

மொத கோணலுனா எல்லாமே கோண லுனு எல்லா நாசமா போச்சு” என்காரன் தலபாகய கழட்டி ஒதறிகிட்டே ஏரிச்சலா சொன்னா.

பக்கத்து தோட்டத்தில சுரேந்திரன பொலீசுக் கூன்னைக்கி காலொம்பர வந்து தேடிகிட்டுபோனாங்க. அவென் எங்கேயோ போயிட்டான், கவோதிபய. அவென் தானே செத்துபோன புள்ளிய கூட்டிக்கிட்டுபோய் விட்டவென். “அவென் நாசமா போவ” எனு அங்கினைக்கி இருந்து நிர்மலா சாபம் போட்டா.

அவ போட்ட சாபம் எனக்கு சொன்னது மாதி இருந்திச்சி.

நா எத்தன புள்ளகளுட்டு வாழ்க்கபில கையவச்சிருக்கேன்.. சீ.....! சீ.....! எல்லா தொழில் தரும் தானே. என்னா பண்ண...? இந்த பயலுகளுக்கு என்னா பெரிசா தெரிய போவது. நல்ல ஆய்பள்ளா என்னத்த செஞ்சாவது குடும்பத் தகாப்பாத்தனும். ஏம்புட்டு தொழில் இதுனா அது தப்பா? புள்ளிய ஏ.எல். படிக்கவைக்கிறேன். இது தப்பா?” என்னு நானே என்ன கேட்கிறேன். அடிமனசல நா செய்யிருது நல்லாவா இருக்குது சொல்லுது.

அது பேச்ச கேட்டா அம்புட்டுதான். இந்த ஒலக்த்துல வாழுறது எப்பிடியாம்? நா சொல்லுறபடி மேல இருக்கிற மனசு கட்குனு கேக்கும். அதனால் தா இந்த ஜோப்பு ஜோரா போய்கிட்டு இருக்குது.

சுரேந்திரனுாட்டு கூட்டாளி ஒருத்தன் கொழும்புல இருக்கான். அவனும் இந்த புள்ளி விஷயத்துல ஓடந்தயாம். அவென் நேத்து பொலீசு புடிச்சி ரிமான்ட் பண்ணிட

டாங்களாம். சின்ன வயச் புள்ளகள் வேலக்கி வச்சிக்கிறது குத்தமுனு சட்டம் இருக்குதாம். அத நடமுறப்புத் த அரசாங்கத்துல் செக்ஷன் ஒன்னு இருக்காம். அவங்க சொல்லிதான் பொலீஸ் அவைன புடிச்சிச்சாம்” என்னு ராஜேந்திரன் தான் இந்த வெளக்கண்பயலுக்ஞக்கு சொல்லிகிட்டிருக்கான்.

சரியான சனியென்மாதி வந்து நிக்கி ரான். இப்பிடி சொல்லிகிட்டே பாவி என்னதான் பாக்கிறான்? இவனே என்ன காட்டிக் கொடுப்பான் போலதா இருக்குது.

இப்பிடியே இவைன கதக்கவிட்டுட்டா அவைன் எல்லாத்தயும் இவைங்களுக்கு சொல்லி குடுத்திடுவான். மொதல் இத நிப்பாட்டனுமுனு நா நெணக்சி உர்க்க சொன்னேன். நேத்து நெட்டு பயணம் வச்சி போயி இப்பதா திரும்பி வந்திருக்கோமில்ல. நேரகாலத்தோட போயி தண்ணிய வெண்ணிய குடிச்சிபுட்டு கொஞ்சம் என்பாறிட்டு நாளைக்கு வந்து இதபத்தி கதப்போம். நாளைக்கு ஞாயித்துக்கெழும் வேறு. என்னா போவமா? ஏம்புட்டு சத்தம் எல்லா பயலுக்ஞக்கு கேட்டு இருக்கனும். ஒருத்தனுட்டு மூஞ்ச ஒருத்தன் பாத்துப்பட்டு, அவைன் அவைன் லயத்துக்கு போக தொடங்கிட்டாங்க.

நா பெருமுச்சியோட சனியன் தொலை ஞிச்சினு நெணக்சிக்கிட்டே ஏ லயம் பக்கமாக தேயில கானுல் ஏறங்கி நடந்து போறேன்.

லயபக்கமாக நடக்கிறபவே தீவாளிக்கு நுகேகொட தொரகிட்ட கொண்டுபோய் விட்ட புள்ளய நைசா கழப்பி சூரியா தொரகிட்ட கொண்டுபோய் விடனும். பொங்கலுக்கு கூட்டிக்கிட்டு போகனுமுனு சொல்லி சமாளிக்கலாம். அப்பிடி செஞ்சா ஒருமாத

சம்பளக் காச் எனக்கு கொமிழனா கெட்டக் குமில்ல. சுந்தரிழுட்டு புள்ளய கூட்டிக்கிட்டு அடுத்தகெழும் போறப்ப இதயும் செஞ்சிக்கிட்டு வந்தா பொங்கலுக்கு நல்லகாசு கெட்டக் கு முனு ஏம் புட்டு மனசு சொல்லுது.

என்னா பண்ணுறது? இந்த தொழில் நல்லபடியா நெணக்சி அந்த சிந்தன யோட இருந்தாதானே காரியொம் உருப்ப டும். அததானே நா செஞ்சிக்கிட்டு சந்தோஷமா இருக்கேன்.

❖❖❖❖❖

நா லயத்துக்கு வந்திட்டேன்.

“பிரியா....பிரியா” என்னு நா ஓரக்க கூப்பிட்டுக்கிட்டே இல்தோப்புக்குள் நொமஞ்சேன்.

“வாங்க... என்னா இன்னைக்கு வேட்டு? போன காரியம் என்னாச்சி? மக தொங்க வீட்டுக்கு ஏதோ பொல்தகம் வாங்கிட்டுவாரேனு போயிருக்கா” என்னு சொல்லிக்கிட்டே ஏம்வூட்டு சம்சாரம் குசினியில இருந்து இல்தோப்புக்கு வந்து ஏங் முன்னால நின்னுச்சி.

“போன வெழியம் சரிப்பட்டுவரல். வீட்டு தொரதா கொலய செஞ்சாருனு நிருபிக்க தோரம் போதல. அடுத்த தவணை ஏதாவது நடக்கும்” என்னு சொல்லிக்கிட்டே நா உள்ள போயி சேட்ட கழப்பி சுவருல மாட்டுறேன்.

“ந்தா.... ஓங்களுக்கு தெரியுமா?” என்னு ஒரு போடு போட்டா சம்சாரம்.

“... சொல்லு.... சொன்னாதானே தெரியும்” என்னு நா அவள பாத்து கேக்கிறேன்.

“பிரியா... ஒங்கமேல் கோவமா... இருக்கிறா. நீங்க செஞ்சிக்கிட்டு இருக்கிற வேல... நல்லம் இல்லயாம். தோட்ட சனத்த

எமாத்தி பொழைக்கிறவர்களாமுனு என் வென்னமோ சொல்லிச்சி” என்னு சம்சாரம் எங்கிட்ட சொன்னா. எனக்கு தூக்கிவாரி போட்டிச்சி. எம்புட்டு மக..... செல்ல மக... ஏ இப்பிடி என்ன பேசரா?

ஏ மனசல நெறைய நெனப்பு ஒடுது.

“சரி....சரி... எம்புட்டு செல்லம்... வரட்டும் நா பேசிக்கிறேன். அவனுக்கு புடிச்ச ஏப்பிள் காய் வாங்கி வந்திருக்கேன். வந்தா அத குடு” என்னு சொல்லிக்கிட்டே கொழப் பத்தோட டவல தோனுல மாட்டிக்கிட்டு தண்ணி பைப்புக்கு குளிக்கப் போனேன்.

தண்ணி “ஜிலு ஜிலுன்னு இருந்திச்சி. வெயர்வ நாத்தம் போறமாதி நல்லா ஓடம்ப தேச்சி குளிச்சிப்புட்டு, வீட்டுக்குள்ள நொழையிர நேரத்தில பிரியா கொரல் கேட்டிச்சி. அவ அம்மாகிட்ட பேசிக்கிட்டு இருந்தா.

எனக்கு சந்தோஷமா போயிருச்சி. இந்த தோட்டத்துல பெரிய படிப்பு படிக் கிறவ எம்புட்டு மக. அவ எம்புட்டு மகனுனு சொல்லுற்று எனக்கு எவ்வளவு பெரும?

“பிரியா குட்டி... இங்கவா...! ஒனக்கு பிடிச்ச ஏப்பிள் பழோம் கொண்ணாந்திருக் கேன்” என்னு நா குசினிய பாத்து கொரல் குடுத்தேன்.

மக எனக்கு முன்னால வந்து நின்னா.. அவனுட்டு கண் கலங்கி நின்னத நா பாத்தேன். எனக்கு பெரிய அதிர்ச்சியா இருந்திச்சி.

“ஏன்டா கண் கலங்கி நிக்கிறே, ஒன்கு என்னம்மா நடந்திச்சி?” என்னு நா அன்பா கேட்டேன்.

அவ பேசாம் என்ன பாத்தா.

“சரி....சரி....எத பத்தியும் கவலப்பாத. நா இருக்கிறேன் இல்ல. இந்தா எப்பிள்”

எனு சொல்லிக்கிட்டே மேசயில இருந்த பழத்த எடுத்து அவகிட்ட குடுத்தேன்.

சம்சாரமும் அப் அங்குன வந்து நின்னா.

மக பழத்த வாங்குன கையோட பாருனு செவத்துல வீசினா. பழோம் செவத் துலபட்டு சர்ருனு நகங்கி மேசயில தொப்புனு விழுந்திருச்சி.

என்னய நா மறந்திட்டேன்.

கோவம் ஏங் கண்ண மறைச்சிருச்சி. முக்கு வெடைச்சிருச்சி.

மக கண்ணத்துல பளாருனு ஒங்கி அரைஞ்சேன்.

மக சம்சாரத்துக்கிட்ட போய் “அம் மானு” கத்திக்கிட்டே விழுந்தா.

“என்னய்யா.. ஒனக்கு பைத்தியம் கியத் தியம் புடிச்சிருக்கா? மாட்ட அடிக்கிறமாதி அடிக்கிற. வயசுக்கு வந்த பொண்ண கை நீட்டி அடிக்கிற ஒனக்கு வெக்கம் மானம் ரோஷம் ஒன்னும் இல்லயா? பாவி மனுஷா” சம்சாரம் கத்தி கொதறிக்கிட்டே மகள தூக்கினா. சம்சாரத்துகு முதுகில பளாருனு அறைஞ்சேன். அது முதுக புடிச்சிக்கிட்டே

“ஜேயோ என்ன கொல்லுரான்” எனு சொல்லி கத்திச்சி.

எந்த சாமா வாங்கினாலும் எத்தன கஸ்ட்ப்பட்டு அத வாங்கனும். எத்தன பேருட்டு கண்ணுல மண்ண தூவி ஏமாத்தி கத்சி அங்குன இங்குனன்னு நாயபோல அலைஞ்சி திரிஞ்சி பணைாம் சம்பாதிக் கனும். அப்பிடி சம்பாதிச் சபணத்தில ஆசயா திங்கிறதுக்கு வாங்கி வந்து குடுத்தா அத ஆசயா தின்னாம் முஞ்சில வீசினா கோவம் வராம என்னா செய்யும்?

அதுதான் ஒரு நொடியில ஒடம்பு குடாகி இப்பிடி நடந்தபோயிருச்சி.

மக பிரியா சம்சாரத்துட்டு கைய வெலக்கி ரெண்டு கையயும் நெலத்துல வச்சிலிருநு எழும்பி நின்னு என்ன பாத்தா?

அம்மா... இப்பிடியொரு பார்வய நா பாத்ததில்ல. மாரியம்மன் சாமியுட்டு கண்ணபோல கோவமா இருக்குது. பாக்க பயமா இருக்குது!

“நல்லா அடிங்க... எங்கள அடிச்சி ஒங்கட கோவத்த கொரைங்க. சொந்த புள்ளைக்கே இப்பிடி அடிச்சா... மத்த புள்ளகள என்னா செய்யமாட்டிங்க. மொதல்ல மனுஷனா இருக்க பாருங்க.””

மகஞ்டு கொரலு மழகாலத்துல பீலிகர சத்தம் மாதி ஏம்புட்டு காத அடைக்கிறு. ஏதோ செய்யுது! ஆனா கோவம் ஓடப்ப குடாக்குது. சின்னஞ் சிறுக்கி என்னா பேச்சு பேசுரானு ஏ மனச அனல் கக்குது.

“அடியே...நீ...யும் எப்பிடி? இந்த கூறு கெட்டவள போல ஆகிட்டியா?”நனு சொல்லிக்கிட்டே மகன அடிக்க கைய ஒங்கினேன்.

மின்னல் வேகத்துல சம்சாரம் ஏம்புட்டு கைய அசயவிடாம இரும்புமாதி புடிச்சிக்கிட்டா. நா எல்லாத்தயும் மறைச்சி ஏம்புட்டு நாயத்த சொன்னேன்.

“ஓ..... அப்பிடியா சங்கதி. சர்மிளா புள்ள எத்தனயோ தடவ ஒங்களுக்கு சொல்லிச் சாம். நீங்க ஒண்ணுமே நடக்காத மாதி பேசாம வந்திடுவீங்களாம். அப்பிடி வார நேரமெல்லாம் அவனுட்டு தொரகிட்ட பணம் வாங்கிக்கிருவீங்கனு எல்லாத்துக்கிட்டேயும் சொல்லி அழுகிறான்னு” மக ஆக்ரோஷமா குழுறி சொல்லுறா.

எனக்கு கரண்ட் அடிச்சமாதி இருந்தி ச்சி. இப்ப வசமா மாட்டிக்கிட்டேனு நெனை ச்சேன். அப்பிடி நெனைக்கையில இந்த வாழ்க்க அஸ்தமிக்கிற மாதி தெரியது. அதுக்காக தொழில் விட முடியுமானு

றேன்.. பணைாம் காய்க்கிற மரத்த எவனாவது புடுங்குவானா. இனி விட்டுதா புடிக்கனும். ரெண்டு பொம்பளங்க சேந்தா நா மட்டும் எப்பிடி சமாளிக்கிறது? கொஞ்சம் வெளியில் போயிட்டு வருவோமுனு நெனைச்சி இஸ்தோப்புல இருந்து வெளியில் ஏம்புட்டு கால வைச்சேன்.

“அப்பிடியே நில்லுங்க. நா சொல்லுறத கேட்டுகிட்டு, அப்பிடியே போயிருங்க”நனு ஏம்புட்டு மக பிரியா ஆகவேஷமா கத்துறா.

நா அப்பிடியே ஆடி போயிட்டேன். ஏம்புட்டு காலு அப்பிடியே நின்னுச்சி.

“போறேந்தா அப்பிடியே போயிருங்க. இனி இங்க வராதீங்க. இத்தன காலம் நீங்க அநியாயமா சம்பாதிச்ச பணத்தவச்சி படிச்சத, தின்னத நெனைக்கையில வெக்கமா அவமானமா இருக்கு. எனக்கு இப்பதா உண்ம என்னானு புரிஞ்சிச்சி. அம்மா மலக்கி போறா நேர்மயா ஒழைங்கி சம்பாதிக்கிறதுல கூழோ கஞ்சியோ குடிச்சிட்டு வாழபழகிக்கிறோம். கையெடுத்து கும்பிடு றேன். தயவுசெஞ்சி நீங்க போயிடுங்க. நாளைக்கு நா படிச்சி பெரிய ஆளா வந்தாலும் அநியாயமா கெட்டச் பணத்துல படிச்சேனு பேரு வரக்கூடாதானு நெனைக்கிறேன். பீஸில்.... போயிருங்க... போயிருங்க...” மக அழுதுகிட்டே கையெடுத்து கும்பிடு றோ. இப்பிடி தீர்க்கமா சொன்னது ஏம்புட்டு நெஞ்ச அலவாங்குல குத்தினமாதி ரணமா வலிச்சிது.

ஒதுவிக்கு வரமாட்டானானு சம்சாரத்த பாக்கிறேன். சம்சாரம் தலய ஒய்ர்த்தி கூரய பாத்துகிட்டு இருக்கா. அவ கண்ணுல இருந்து கண்ணீர் காது வழியா வடியுது. ஆனா என்னானு ஒனர முடியல.

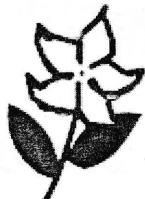
அடி ஒத வாங்காம, கைகாலு போகாம வெறும் ஒணர்வால ஏம்புட்டு கண்ணு மொதமொதலா கலங்கி பொலபொலனு

முஞ்சில வடியிரத என்னால் தடுக்க முடியலங்கிறத நா ஏத்துக்கிறேன். அதுக் குனு ரொம்ப பீல் பண்ண முடியுமானு ரேன். அட..... எனக்குண தெரியும்.... ரெண்டு முனு நாளுக்குள் எம்புட்டு சம்சாரமும் புள்ளியும் என்னைய ஏத்துக்கிறவாங்கனு. நா செஞ்சிக்கிட்டு இருக்கிற தொழிலையும் கொஞ்சநாளைக்கி ஏத்திவச்சிக்கிறேன். காலோம் கணியும். இந்த தொழில் ஏ உசிர போனாதானே விட முடியுங்கிறேன். ஒன்னு தெரிஞ்சிக்கணும். தொழிலாளி இருக்கிற

வரைக்கும் தொரயும் அரசியல்வாதியும் இருப் பான் மாதி இவஞ்ஞல போல இழிச்சவா யன்க இருக்கிறவச்சும் என்ன போலவஞ்ஞ இருக்கிறதுல என்ன தப்பனு கேக்கிறேன்?

ஆனா..... மகளைப் பத்தினது தான் இப்பத்தைய கவலை. என்னவானாலும் படிச்ச தோட்டத்துப் புள்ள. ஒரே மக. நாளைக்கு என்ன நடுத் தெருவில விட்டாலும் விட்டு விடுமோ என்னு தான் எனக்கு இப்ப பயம்!

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்தாதாரராகச் சௌகருபவர்கள்

கவனத்திற்கு....

ஆண்டுச் சந்தா 600/-

தனிப்பிரதி 40/-

ஆண்டு மலர் 200/-

ஓராண்டுச் சந்தாவுக்குக் குறைந்தது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு:

Dominic Jeeva 072010004231,- Hatton National Bank. Sea Street, Colombo - 11.

45 ஆவது ஆண்டு மலர் தரமான தயாரிப்பு. விரும்பியோர் தொடர்பு கொள்ளவும். காசோலை அனுப்புவர்கள் Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிடவும். காசோலை அனுப்பு வோர் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது, Dominic Jeeva என எழுதுவோர் இந்தப் பெயருக்கு முன்னாலோ பின்னாலோ வேற்றுவும் கண்டிப்பாக எழுதக் கூடாது. காசுக்கட்டளை அனுப்புவர்கள் Dominic Jeeva. Kotahena, P.O. எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

பலர் தனித் தனி இதழ்கள் கேட்டு எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். தனி இதழ் தேவைப்படுவோர் ஜந்து பத்து ரூபா முத்திரைகள் அனுப்பி மல்லிகையின் தனி இதழ்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :

201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13. தொலைபேசி : 2320721

மனதினுள் அடங்கி, அதுவே தானாய் ஒரு முகப்பட்டு உறங்கும் நிலையில், அவர் இருந்தபோதுதான் எதிர்பாராத விதமாக அந்த விபரீத நிகழ்ச்சி நடந்தேறியது. அதன் முதற் தொடக்கமாக அழுகை குழுமி உச்சகதி பிராணாவஸ்தையுடன், நிலைகுலைந்து தனவசமிழந்து சாரதா அவரை அழைக்கும் குரல், காற்றலைகளோடு கலந்து வந்து சன்னமாக அவர் காதில் விழுந்த நிலையிலும், அவருக்கு விழிப்புத் தட்டவில்லை. அது அவரின் இயல்பு, வாழும் மனிதர்களிடையே, சலனப் பொறி கொண்டு அலைகிற துரும்பு மனமும், அதன் துருப்பிடித்த வாழ்க்கையையொட்டிய கறைகளும் முற்றாகவே விட்டொழிந்து போன உயிரின் தனவசமாக இருக்கிற அவருக்கு, அவள் அப்படி வந்து நிற்பது கூட மனதில் உறைக்கவில்லை. ஆனால், அதற்கான காரணத்தையொட்டிய திடுக்கிடும் தகவல்களுக்கு, அவர் முகம் கொடுக்கத் தொடங்கி இன்று நேற்றல்ல, ஒரு யுகம் போலாகிறது அந்தக் காலக் கணக்கு.

“நாட்களின் நிலையம் நேர்ந்தீவு” - ஆனந்த

துயரம் மிகுந்த அந்த நாட்களிலும், அதுவே பழக்கப் பட்டு வாழ்வாகிப் போன நிலையிலும், அவர் ஆட்டம் காணாமல் தன்வசமிழக்காமல், இன்று இருப்பது போல், இருப்பதுதான் அவருக்கேயுரிய மிகச் சிறந்த சுணாம்சமாக அவ்வேளையிலும் கூடக் களை கட்டி நிற்கும். அவர் அப்படி நிற்க நேர்ந்தாலும் புறப் பிரக்ஞாயாய் வந்து, அமைதியான வாழ்க்கையின் உயிர்த்துவமான சந்தோஷத்துக்கெல்லையே அடியோடு கருவறுத்துக் கவிழ்த்து விட்டுப் போகின்ற, கொடிய காலாக்கிணியின் தீச்சவாலைக்குள் அவரும் சிக்க நேர்ந்த கொடுமையை என்னவென்று சொல்லி அழு?

நாதியற்றுத் தெருவுக்கே வந்துவிட்ட, அகதிகளில் ஒருவர் போல, அவரும் ஆக நேர்ந்த, கலி முற்றிப் போன பாவங்களின் ஓர் உச்சகட்ட விதியின் சாபமாகவே அவர் தலையிலும் வந்து விடிந்தது. அப்படி அவரை விதி எழுதி மாற்றவே திடுமென்று நேர்ந்த சாரதாவின் உயிர் பதற ஒடி வந்திருக்கும் இந்த நிழல் கோலம்.

“அப்பா! கெதியிலை எழும்பி வெளிக்கிடுங்கோ. சனங்களைல்லாம் ரோட்டிலை மூட்டை முடிச்சுக்களோடு அள்ளுப்பட்டு ஒடுதூகள். இனி இஞ்சை நாங்கள் மட்டும் இருக்க ஏலுமே? கெதியிலை வாங்கோ, போவம். கிட்டடியிலை ஆமி வந்திட்டாங்களாம்”

“அதுதான் தெரியுதே!” என்றவர், ஆழந்த துக்கம் மேலிட்டவராய் கண்ணென மூடிக் கொண்டு இன்னும் அலைக் கழிகிற பாவப்பட்ட மனிதர்களின் விமோசனம் கருதி உள்ளார்ந்த கருணைச் சிலிர்ப்புடன் தனக்குள்ளே மனமுருகிப் பிரார்த்திக்கின்ற

பாவனையில் எதையோ ஸ்லோகம் சொல்லியவாறு தன்னிலை மறந்து அவருள் கனக்கின்ற அந்த மெளனத்தின் பொருளாறியாது தடம் தேடிக் களைத்துப் போன களைப்பு மேலீட்டினால், சாரதா தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டு விட்டபின், சிறிது நேர இடைவெளிக்குப் பின் மீண்டும் அவனே பதறிய குரவில் அவரைக் கேட்டாள்.

“மந்திரம் சொல்லி, உயிரைக் காப் பாற்ற முடியுமே? உடல் ஒன்று இருக்க ஸ்லே? அது உங்களுக்கும் இருக்குத் தானே? அப்படி இருக்கிற உங்களை நான் காப்பாற்ற நினைக்கிறது கூடப் பிழை என்று சொல்லுவியலே? நான் மட்டும் தான் தனியினென்றால் எப்பிடியும் ஒழி மறைஞ்சிடுவன். உங்களை விட்டிட்டு எப்பிடிப் போறது? சொல்லுங்கோவப்பா.”

அவளுக்கு அவரை விட்டால், வேறு நாதியில்லை. அவருக்காகவே அவளது வாழ்க்கைத் தவம் கூட. அதனால்தான் முப்பது வயதாகியும் கல்யாணம் செய்து கொள்ள விரும்பாத ஒரு கன்னித் தபஸ் வினி போல, அவள் இருக்கிறாள். அப்பா வுக்கும் அது தெரியும். அதற்காக அவர் அவளோடு போராடியும் பார்த்துவிட்டார். அவருக்காகச் சீதனம் என்ற பெயரில் நிறையவே சொத்துக்கள் இருந்த போதி லும், அவளது கல்யாணம் நிறைவேறாத வெறும் களவாகவே இன்னும் இருக்கிறது. அவளுக்கு அவரே எல்லாமாக இருப்பதால் அவளின் குழநிலை ஈர்பாக வரும், இந்த வேண்டுகோளுக்கு இணங்குவதைத் தவிர, வேறு வழியின்று என்று மனதில் உறுதி செய்தவாறு, அவர் கூறினார்.

“வா போவம்!”

சால்வையை உதறித் தோள்மீது போட்டவாறு ராஜநந்த போட்டு, இந்த மண்ணை விட்டு வேறோடு கழன்று போக, அவரும் புறப்பட்டு அவள் காட்டிய வழியில் பின் தொடர்ந்து வரும் போது அந்தக் கொடு மையை எண்ணித் தனக்குள்ளேயே மனம் தாங்காமல் அழுது தீர்ப்பது போல, சாரதா வினாள் கனக்கின்ற மெளனம், அவரையும் கட்டது. இப்படிச் சுட்டெரிக்கிற வழிகளே வாழ்க்கையான பின், இதற்கு விமோசனம் பெறத் தானும் இப்படித் தீக்குளிப்பதைத் தவிர, வேறு வழியில்லையென்று அவர் மனப்புரவுமாக நம்பினார்.

சாரதாவின் நினைவுக்கெட்டிய வரை, அவரை மேலங்கி தரித்துப் பெருமையோடு உலாவும் ஒரு முழு மனிதனாக அவள் பார்த்தலில்லை. அதற்கான காரணத்தை அவர் கூறாவிட்டாலும் இப்போது இல்லாத அம்மாவின் வாயிலிருந்தே, ஆவேசம் கொண்டு அவர் அங்கி கழற்றியெறிந்த உண்மையான காரணத்தை அவள் அறிய நேர்ந்தது. தமிழ் மீது மட்டுமல்ல, ஓட்டு மொத்த தமிழ் சமூகத்தின் மீதும், அவர் கொண்டுள்ள ஆழமான அன்பின் வெளிப் பாடாகவே அதுவும் நேர்ந்ததாய், அம்மா உணர்ச்சி புல்லரித்துக் கண்கலங்கிய வாரே கூறியதைக் கேட்டு சாரதாவும் மனம் கரைந்து மெய் சிலிர்த்துப் போனாள். முதன் முதலாக மாற்றான் கையால் அடிவாங்கி, மானமிழுக்க நேர்ந்த தனது உயிரினும் மேலான சமூகத் தனிமனிதர்களின் பொருட்டு, மேலங்கியே போடுவதில் வையென்ற அவரின் உறுதி பூண்ட வைராக்கிய நிலை இன்று வரை மாறவில்லை. அப்படியொரு அப்பழக்கற்ற நன்கு படித்துத் தேறிய ஒரு மகா புருஷனான அவரு

க்கே இந்தக் கதியென்றால் வாழ்வின் பனுவையே சுமந்து பழக்கப்பட்ட சாதாரண மனிதர்கள் பாவும், என்ன செய்வார்கள்?

முடடை முடிச்சுகள் கொண்டு எங்கு தான் போவார்கள்? அப்படிப் போகிற, அவர்களின் பின்னால் தான் அப்பாவும் நிழல் பிரிந்து எங்கெங்கோ சிதறி விழும் உயிர்த்துணிகளில் ஒன்று போலவே, அசல் எழுதிப் பிரிந்து வந்த அப்பாவின் நிலையும். அவருக்கு ஊரை விட்டுப் பிரிந்து வந்த துக்கம் மட்டுமல்ல, தனது கண் முன்னால் தன் சாதி மட்டுமல்ல, முழு தேசமுமே ஒருவரை ஒருவர் கொண்று தீர்க்கும் போர் வெறியிலகப்பட்டுக் குடி முழுகிப் போய்க் கொண்டிருப்பதற்காக வுமே அவர் கொண்டிருக்கிற மிகப் பெரிய மனவருத்தம். ஊரிலென்றால் அவர் அப்படியே மனக் கவலை கொள்ள நேர்ந்தாலும், அதைச் சாந்திப்படுத்தத் தினமும் காலை மாலை இருவேளைகளிலும் அவர் கோவிலுக்குப் போய், வழிபாடு செய்யத் தவறுவதில்லை.

அந்தி மயங்கும் வேளையில், கோவில் பூசை நடக்கும் போது, வெளியே வாசல் தூண்ருகே அமர்ந்தவாறு வடமொழியில் தமக்கு இசைவாகச் ஸ்லோகம் சொல்லிய வாசே கண்ணே மூடியவாறு மெய்மறந்து அவர் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தாலே மனம் புல்லரித்துப் போகும். வாழ்வின் கட்டுக்களிலிருந்து கழன்று போக, அது ஒரு வழி..... இப்போது அந்த வழியும் முற்றாகத் தடைப்பட்டுப் போய், காடு வெறி த்த மன், அதில் நிழல் விட்டு மறைந்து போகும் மனிதர்கள். அவர்களில் ஒருவர் போலவே வீடு வாசல் இழந்து தெருவே கதியென்று வந்துவிட்ட அப்பாவின் நிலை

யும். இனி ஒரு நிலையான இருப்பிடம் தேடி எங்குதான் போவது?

எல்லாம் காடு வெறித்த மண்தான். கதி கலங்க அடிக்கும் போர் வெறிதான். இப்படிப் பற்றியெரிகிற பெரு நெருப்பு என்றுதான் தணியுமோ? அவருக்கு அதுவே தாகமாய் நெஞ்சை அடைத்தது. அவரின் இந்தத் துயர வெள்ளத்தில் அகப்பட்டுச் சாரதாவும் மூச்சுக் திணையிய போதிலும், வாழ்வுக்காக இடம் தேடி அலையும் அவளது ஓவ்வொரு கணமும் நரகப் பொழுதாகவே கழிந்தது.

கடைசியில் எப்படியோ, ஓரளவுக்கா வது அவர்கள் நிம்மதியாக மூச்சவிட ஒரு சிறிய இடம், எங்கோ திசை தெரியாத ஒரு மூலையில். இதுவரை அறியாத மூளாய் நகரம் தான். இருகை கூப்பி அவர்களை வா என்று அழைத்தது. அவர்களின் ஏழைடுப் பரப்பளவைக் கொண்ட, மிக விஸ்தார மான பெரிய வீடு போலன்றி, இரு அறைக் ஞடன் கூடிய ஒரு சிறிய வீடு தான். இப் போது அவர்களின் வாழ்விடம். இதில் ஒன்றாகவே மூன்று குடும்பங்கள். நிவாரணப் பொதி கிடைப்பதால், பசி அடங்க ஒரு வேளையாவது நிம்மதியாகச் சாப்பிட முடி கிறது. அப்பாவுக்கு வருகிற பெண்டினும் நின்று போய் விட்டது. நல்ல வேளை, இதையெல்லாம் தாண்டி இவ்வளவு கூட்ட குழ்நிலையிலும் அப்பாவின் கோவில் வழிபாடு நடக்கப் பக்கத்திலே ஒரு கோவி லும் இருந்தது. அதுவும் பிள்ளையார் கோவில். அப்பாவின் இஷ்ட தெய்வம். இக் கோவிலையே காவல் செய்கிற மாதிரி இராணுவ முகாம் வேறு அருகில் நிலை கொண்டிருப்பதாக முதன் முதலாகக் கோவிலைப் பார்த்துவிட்டு அப்பா சொன்ன போது சாரதா பதறிப் போனாள்.

அது அருகிலிருப்பதால் பயம் விட்டுப் போகாதென்பதை அவள் நன்றாகவே அறிவாள். ஒரு சிறு நெருப்பு மூண்டாலே போதும், எல்லாமே பற்றியெரியும். அப்படி ஏறிந்தாலும், இனி வேறு போக்கிடமில்லை. நடப்பது நடக்கட்டும். இதனால் அப்பா தினமும் கோவிலுக்குப் போய் வருவது ஒன்றும் தடைப்பட்டுப் போகவில்லை. அவர்கள் அந்தத் துப்பாக்கி ஏந்திய இராணுவ வீரர்களுக்குப் பயந்து அவர் கோவில் போய் வருவதைத் தவிர்த்துக் கொண்டு, வீட்டிலேயே அடைந்து கிடப்பார் என்று, சான்று பூர்வமாக அவளுக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை. ஏனென்றால் அப்பாவைப் பொறுத்தவரை மரண பயமே விட்டொழிந்த பூரண ஆத்மஞானம் கை கூடிய ஒரு மகான் போலிருக்கிற அவருக்கு இப்படியான போரினால் வருகின்ற நெருக்கடிகள் கூடப் பயத்தைக் கொடுப்பதில்லை. பளிங்கு போல எதையும் தீர்க்க மாகவே பார்க்கிற ஆழந்த நோக்கு அவருடையது. சாரதா அவரை நம்பினாள். சகஜ மாகவே அவர் கோவில் போய் வருவது கண் கொள்ளாக் காட்சியாகவே இருக்கும். இதுவே அவரைத் திசை திருப்பி விடும் என்று அவள் கண்டாளா?

அவர்கள் வீட்டிற்கு நல்ல தண்ணீர் எடுப்பதற்காக சீருடை அணிந்த ஓர் இராணுவ இளைஞருன், பிளாஸ்ரிக் கான் எடுத்துக் கொண்டு தவறாது வந்து போவான். அவன் பெயர் அனுரா என்று அப்பாவுக்கு எப்படித் தான் தெரிந்ததோ? அவன் அப்படி வருகிற சமயங்களில் அப்பா சகஜமாக நின்று முகம் மலர்ந்த சிரிப்போடு ஆங்கிலத்தில் ஆவனோடு நிறையவே மனம் விட்டுப் பேசவார். வரும் போதே அவன் அவரை

“அப்பா” என்று அழைத்தபடியே தான் வருவான். அதில் இனவேறுபாடுகள் கடந்த ஒரு மேலாண அன்பின் கவடு விட்டுப் போகாத பாச உணர்ச்சியே குழைந்து வருவது போல் சாரதாவுக்கு உணர்வு தட்டும். அது அப்பாவை ஏமாற்றுகிற வெறும் நட்பாகக் கூட இருக்கலாம், யார் கண்டது?

ஒருநாள் அவள் சற்றும் எதிர்பாராத விதமாக, இன்னுமொரு சம்பவம், அப்பாவை மையமாக வைத்து அரங்கேறியது. அது வேறொன்றுமில்லை. அவர்களோடு சேர்ந்து அவர் செய்த அந்தப் பயணம் தான். கடைசித் தடவையாக அவள் முகம் கொடுக்க நேர்ந்த பெரும் சவாலாய் அவளை வதைத்தது. வருந்தி அழ வைத்தது.

அவள் நிம்மதியாக அறைக்குள் படுத்திருந்த ஒரு மாலை நேரம். வெளியே அனுராவின் குரல் கேட்டு விழிப்புத் தட்டினவளாய் வாசலுக்கு வந்து பார்த்த போது, சீருடையும் தோளில் சுமந்த துப்பாக்கியுமாய் அனுரா அவசர நிலையில் நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் குரல் கணம் மாறாமல் மறுபடியும் கேட்டது.

“அப்பா ரோந்து சுற்றப் போறம். எங்களோடு வாறியனே? ஊர் பார்க்கப் போக வேணுமென்று, சொன்னியனே, கெதி யிலை வெளிக்கீட்டு வாங்கோ.” என்றான் அரைகுறை ஆங்கிலத்தில்.

விறாந்தையில் நின்றிருந்த அப்பாவின் முகம் மலர்ச்சி கண்டது. அவர்களோடு ஒன்றாக ஜீப்பில் பயணிக்க அவர் தயாரா கிப் போகப் புறப்படும் போது, சாரதா மனம் நிலை கொள்ளாமல் படியருகே நின்று அவரை வழி மறித்தபடியே கேட்டாள்.

“அங்கை இனிப் பார்க்க என்ன இருக்கு?”

“நான் ஒன்றும் ஊர் பார்க்கப் போகேல்லை. என்றை கோவிலைப் பார்க்கத்தான் போறன்!”

“அது இருக்கும். நீங்கள் ஒன்றும் இவன்களோடு போக வேண்டாம். நான் பயத்திலை செத்துப் போடுவேன். அதுவும் ஆரும் பார்த்தால், என்ன சொல்லுவினம்?”

“அப்பிடிப் பயந்தால் குடிமுழு கிப் போன மாதிரித் தான். நீ நினைக்கிற மாதிரி ஒண்டுமே நடக்காது. என்றை பிள்ளை மாதிரி அவன்கள். நான் போட்டு வாறன்”

வெறும் நாலு முழுவேட்டியோடு, அவர் அனுராவோடு புறப்பட்டு விட்டார்.

அவரைப் பொறுத்தவரை, மனதிலே இப்படியான பேதங்களைல்லாம் கடந்த, ஒரே ஒரு இலட்சியக்கணவு மட்டும் தான் மிஞ்சியிருக்கிறது. இந்தத் தேசம், முழுமையான மறுமலர்ச்சி கண்டு வாழ வேண்டுமென்ற அவரின் அந்த லட்சியக் கணவு ஈடேறவே, இப்படி ஒரு பயணம் செய்ய அவர் துணிந்தாரோ, தெரியவில்லை. போக்டும் என்று, அப்படியே புறம் தள்ளி விடவும் முடியவில்லை சாரதாவினால். அவளுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. அப்பா, அவர்களோடு ஜீபில் பயணம் செய்வது மங்கலான ஒரு நிழற் காட்சி போல், அவள் கண்களில் பட்டது. அந்த மங்கித் தெரித்த இருளினுாடே ஒன்றும் அவளுக்குப் புலனாகவில்லை. வெகு நேரமாய் நிலை அழிந்து போய், அவள் வாசலிலேயே அவரை எதிர்பார்த்து மனம் கணக்க நின்று கொண்டிருந்தாள்.

அவர் திரும்பி வர, வெகு நேரம் பிடித் தது. முற்றாக இருள் சூழ்ந்து கண்ணை மறைக்கிறது. வீட்டினுள் கொளுத்துவதற்கு முகம் கறுத்த எல்லோர் கைகளிலும் ஜாம் போத்தலில் ஏரியும் தேங்காய் என்னைய விளக்குகள் தான். இதுவிட்டு விட்டு ஏரியும். மெல்லிய ஒளித்துளிகள் போல, அவள் கண்களிலும் நிழல் கொண்டு தெரித்தது. இது அவர்களின் வாழ்வை மூடியிருக்கும் இருள் விலகப் போதாதென்றே பட்டது. இது மாறி, வாழ்வு முழுமையாக ஒளி பெற வேண்டுமானால், உண் மையான நேர்மையான வழிகளில் வரக் கூடிய உயிர்த் தியாகமே அவசியமென்று படுகையில், அப்பாவுக்கும் அது பொருந்து மென்று அவள் நம்பினாள்.

கிழக்கு வெளுக்குது. அதோ அப்பா வந்து விட்டார். நல்லபடியாக, அவள் நினைத்தது போல் ஒன்றும் நடக்காமல், அவர் மிகவும் செளக்கியமாக வந்து சேர்ந்ததற்கு அடையாளமாக வாசலில் அவர்களின் ஜீப். அதை விட்டு அவர் கீழிறங்கும் போது, இறக்கிவிட ஆதரவாக அவரை அரவணைத்துக் கொண்டு தெய்வகதியாக இருக்கச் சுவடுகள். சாரதா வாசலுக்கு ஓடி வந்து அதை நேரிலேயே கண்டாள்.

எங்கோவிருந்து முகம் தெரியாமல் வந்து சேர்ந்த அனுரா என்ற அந்த இராணுவ வீரனே அப்பாவை அப்படிக் கை தூக்கி அரவணைத்து விட்ட பேரன்புக்குப் பாத்திரமானவன் என்பதை, நிதர்ஸுனமாக நேரில் பார்த்துச் சாரதா அப்படியே புல்லரித் துப் போனாள். அவன் இப்படி ஓர் அன்பு நெறியாளாக மாறி, அப்பாவுக்கு அடிபணிந்து, சேவையாற்றியது நம்ப முடியாத ஒரு பொய்யான பகற் கணவு போல் பட-

டாலும், அப்பாவைவயே இதற்கொரு உதாரண புருஷனாய், அன்பினால் வென்றெடுக்கக் கூடிய ஒரு சத்திய தரிசனமாய் நேரில் காணும் போது, இதை எப்படிப் பொய்யென்று நம்புவது? உண்மைதான்.

இன்றைய அசாதாரண சூழலில், அன்புக்கு முகம் கொடுத்து, உயிர் தின் னும் கறைகளாகவே வந்து, மனிதனைப் பாதி மனிதனாக வெறும் நடைப் பின்மாகச் சாகடித்து விட்டுப் போகும் நிலையில், இதை மாற்ற வேண்டுமென்ற தீவிர இலட்சிய வேட்கையுடன் அப்பா அவர்களின் ஜீப்பில் ஏறிப் பயணித்து விட்டு வந்ததன் விளைவாகவே அனுராவின் இந்த மன மாறுதலும் கூட என்று நினைக்கும் போது, சாராதாவுக்கு மிகவும் பெருமையாக இருந்தது. அந்த உணர்ச்சி மேலீட்டினால் அப்பாவை நேர் கொண்டு பார்க்கவே அவள் மனம் கூசினாள். அவரைத் தவறாக நினைத்தற்காகவே தன்னையே நொந்து கொண்டு, நிலை வாசலருகே நின்றவாறு, அவரை அவள் எதிர் கொண்டபோது, குரல் கணிந்து அவர் கேட்டார்.

“நீ பயந்த மாதிரி ஒன்றுமே நடக்கேலை. இப்ப உனக்குச் சந்தோஷம் தானே? இவர்களும் என்றை பின்னைகளாக இருக்கும் வரை பயப்படவோ, பகை சாதிக்கவோ என்ன இருக்கு? எல்லாம் நல்லபடியாகவே நடந்தேறும். இவர்களோடு நான் ஊர் பார்க்க மட்டுமல்ல, கோவில் பார்க்கவும் தான் போனேன். அப்கை சண்டைத் தடங்கள் இன்னும் ஓயேலை. அதனால் தூர நின்றுதான் பார்க்க முடிஞ்சுது.” என்றார் சிறிது மன வருத் தத்தோடு. அவரது அந்த மனவருத்தம் அவளிலும் பிடிபடுகிற மாதிரி, அவள் முகம்

திடீரன்று வாடிப் போனது. அதைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு, குரல் வரண்டு அவள் கேட்டாள்.

“அப்பா! இது எப்ப மாறும்?”

“நிலைமை சீராக, எவ்வளவு வருடம் பிடிக்கு மோ, தெரியேலை. எனக்கு இதுதான் கனவாக இருக்கு. என்றை முழு நாடுமே இருள் விலகி வெளிச்சம் காண வேணும். பரஸ்பரம் பகை நீங்கிய அன்பில் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு வாழ வேணும். அப்படி வாழ்ந்தாலே இந்தத் தேசம் செழிக்கும். செழிக்க வேணும்!”

அவர் இதைச் சொல்லிவிட்டு, அவர்கண்ணை மூடிக் கொண்டார். அப்போத ல்ல, எப்பொழுதுமே. அவர் நெஞ்சில் கனல் விட்டெரிகிற, துயரத் தீ அது தான். அது அவரின் அப்பழக்கற்ற, தெய்வ சாந்தியான முகத்தையே கனல் கொண்டு ஏரிகிற நிலையில், அதுவும் கறுத்து, அமுது வடி வது போல் அவளுக்கு உணர்ச்சி தட்டிற்று. அதற்காக அவர் காலடியில் விழுந்து கதறி யழ வேண்டும் போல், அவளுக்கு ஆவேசம் வந்தாலும், அவள் சிரமப்பட்டுத் தன்னை அடக்கியவாறே, அவரைத் தேற்றுவது போல, மனம் நெகிழ்ந்து போய்ச் சொன்னாள்.

“நிச்சயம் செழிக்கும்.”

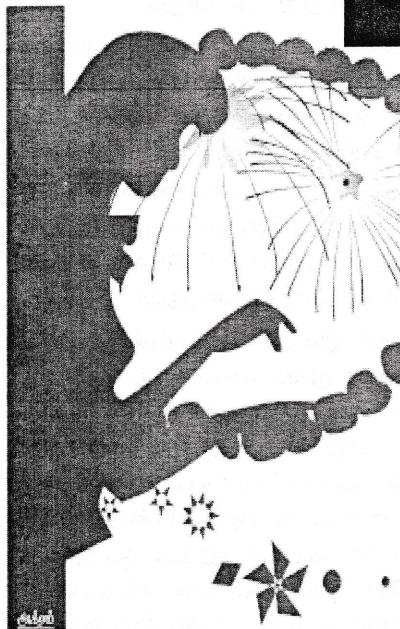
அப்படிப் பெறக் கூடிய செழிப்பும், அவர் ஆழமாக விரும்பி நிற்கிற உயிரோட்டமான சீப்சம் மிகக் கவாழ்க்கை நிலையும், பணத் தினால் பெறக் கூடிய ஒன்றால்ல. அப்பா போல், பரஸ்பரமாய் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கத் தெரிந்த பூரணமான அன்பு வேள்வி ஒன்றை நிலை நிறுத்துவதன் மூலமே இது கைகூடும். அப்பாவின் கனவும் மெய்யாகும்.

க ல் ஸ் த ள்

எஸ். குண்டுந்தன்

கட்டாக்குள் வட்டைக்குள்
வெடிய வேளான்மை 'உபிபடிகளை'
ஒன்றாயிச் சேரித்துக் கட்டுதல் கூட
இகுவன்று.

"சாவறமாட்டான்
அவனுக்கொரு கால்கட்டுப் போடாடி"
துளிக்குத்தித்துக் களிக்கும்
இளமைத் துடினங்களைக் கூடக்
கட்டுதல் அவசியமன்றாயிற்று.

நீள ஜீவிதம் போகிக்குவருத்தில்
நிகழ்கின்றன கன கட்டுதல்கள்.

பெருத்த ஆதசகளைக் கட்டிவைத்தல்
கொருந்தொல்லை இருஞ்குள்
உழல்தலை அறுக்குமென்பார்.

கைகளையும் கால்களையும் கட்டித்தான்
கனபேரைக் காணாமல் செய்தாரிகள்
கட்டம் கட்டமான ஈழப்போரில்.

வேகாளவயில் வேளன்

தாவி கட்டுதல்
ஏறு கட்டுதல்
வடிக் கட்டுதல்
இவையலாம் பொருண்மையம் சாரி
கட்டுதல்கள்.

களக்கோட்டையை புறந்தள்ளி
கந்தளாயிக் குளக்கடில்
அக்ரபோதிக்குச் சிலை வைத்தது கூடபி
புதிய கதை கட்டுதலின் அடித்தளந்தான்!

இவைன்னும்
கட்டுதல்கள் நிறை சீவியத்தைக்
கலக்கமின்றி ஓட்டுதல் எங்குனம்?

கூர்மையுள்ள தோட்டு

- கெ. எஸ்.வரான்

ஞாயிறு காலை மணி 8.30. பெரியவர் ராஜன், சாப்பாட்டு மேசையில் அமர்ந்து நாளிதழைப் புரட்ட ஆரம்பித்தார். அவரது மனைவி சாந்தி காலை உணவுக்குத் தட்டைக் கொண்டு வந்து வைத்தாள். பேரன் சத்யா ஓடி வந்தான். வயது ஒன்றறை. “பாண் பாண்” என்று மழலை பொழிந்தான். ராஜன் சாயி பக்தர். எனவே, பேரனை சத்யா என்றே அழைத்தார். பத்திரிகையை அப்படியே வைத்து விட்டு, ஓடி வந்த பிள்ளையைத் தூக்கி அணைத்தார். அவன் திரும்பவும் “பாண்..... பாண்” என்றான். இருவரும் காலையில் ஒரு பெரிய பாண் துண்டைக் காக்காவுக்குப் போடுவது வழக்கம், அதை நினைவுட்டனான் சத்யா. குழந்தையைத் தூக்க வந்த மருமகளிடம், ஒரு துண்டு பாணை வாங்கிக் கொண்டு சத்யாவையும் தூக்கிக் கொண்டு பின் தோட்டத்திற்கு இருவரும் சென்றார்கள்.

ராஜன் “கா..... கா” என்று சத்தமாக அழைக்க, எங்கிருந்தோ ஒரு காக்கை வந்து எட்டிப் பார்த்தது. ராஜன் அவனைக் கைகளில் ஏந்தியவாறு அந்த பாண் துண்டைப் பிழ்த்துத் திரும்பத் திரும்ப “கா.....கா” என்று கூறி, பாண் துண்டுகளைப் பிஞ்சுக் கைகளில் கொடுத்து வீச்சு சொன்னார். கா என்று சொல்ல வராத பருவம். குழந்தை தாத்தாவுடன் சேர்ந்து, “டா..... டா” என்றது. காக்கைகள் வரவில்லை. தினமும் இருவரும் கலந்து செய்யும் தானாம் அது. நண்பகலாகும் பொழுது அந்தப் பாண் துண்டுகளை ஏதோ ஒரு பிராணி உண்டு விடுகிறது என்று மருமகள் மாலினி சொல்லுவாள்.

வாயுள்ள மனிதருள்ளும் ஒரு சிலரே “அம்மா பசிக்குது!” என்பார்கள். வாயிருந்தும் தொடர்பு கொள்ள முடியாத பிராணிகளை யார் தான் கவனிப்பது. எல்லாம் வல்லவன், எப்படியோ கல்லுக்குள் உள்ள தேரைக்கும் படி அளக்கிறான்.

ராஜன் காலை உணவுக்கு அமர்ந்தார். குளிர்சாதனப் பெட்டியைத் திறந்து இன்கலின் ஊசியைத் தானே போட்டுக் கொண்டார். வாழ்க்கையில் தான் செய்கின்ற ஒவ்வொன்றையும் ரசித்துச் செய்வது அவர் வழக்கம். சீனி வியாதியோ வந்துவிட்டது. அதை அன்பு பாராட்டி மருத்துவம் செய்வதில் அவருக்கு ஏக இன்பம்.

ஆம் வாழ்க்கையில் தவிர்க்க முடியாததை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டால் துண்பமேது?

குடாக இட்லியும் சட்னியும் மேசைக்கு வந்தன. அப்பொழுது அவரது மகன் கார்த்திக்கும் உணவு உண்ண அமர்ந்தான். ராஜன் நான்கு இட்லிகளைச் சாப்பிட்டு

விட்டு இன்னுமொன்று எடுக்கச் சுட்டியில் கை வைக்கப் போகையில் கார்த்திக், “அப்பா போதும்! நீங்க இதுக்கு மேல சாப் பிட வேணுமா?” என்று சூறி இடில் வைக் கப்பட்டிருந்த சட்டியை கைக்கு எட்டாமல் எடுத்து வைத்தான். அப்பொழுது அவர் தட்டிலே முறுக்கும், மிக்கரும் இருந்ததைக் கண்டு “அம்மா எத்தினை முறை உங்க ஞக்கு இந்த எண்ணெய்ப் பலகாரங்களை அப்பாவுக்கு வைக்காதீங்க என்று சொல் வியிருக்கிறன்” என்றான் உரத்த குரவில்.

“உங்கப்பா வேணும் வை என்று சொன்னால் நான் என்னதான் செய்ய?” என்றாள் தாய். ராஜன் தட்டிலே இருந்த முறுக்கையும் மிக்கரையும் அப்புறப்படுத்தி னான் கார்த்திக்.

ராஜன் அமைதியாக நடப்பவற்றையும், பேசப்படுவைகளையும் நிதானமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

கார்த்திக் தொடர்ந்தான் “அமெரிக்கா வில் டாக்டர்கள் அப்பாவுக்கு அன்றியோ பிளாஸ்டி செய்த போது, உணவைக் கட்டுப்படுத்துவங்கள், எண்ணெய் வேண்டாம் என்றார்களே! அங்கே நீங்க அழுததை எல்லாம் மறந்துவிடங்களா?” என்றான்.

மாமா கேட்பதைக் கொடுப்பதா? அல் வது அவரது உடல் நலனைப் பேணுவதா? என்ற தர்மசங்கடம் மருமகனுக்கு. எனினும் சுதாக்ரித்துக் கொண்டு “போதும், மாமா!” என்றாள் கெஞ்சும் குரவில்.

பெரியவரின் முகம் சிரித்தது. மெதுவாக எழுந்து கைகளைக் கழுவினார். அவரது மனத்திரயில் கார்த்திக் சிறுவனாக இருக்கும் போது, தனது வியாபார வெளி யூர் பயணங்களின் போதெல்லாம் விதம் விதமாகச் சாக்கெலட்டையும் பிஸ்கட்டையும் கார்த்திக்கிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்து, அவன் உண்பதைக் கண்டு ரசித்து ஆனந்தமடைந்தது ஞாபகம் வந்தது.

A. R. R. HAIR DRESSERS

89, Church Road,
Mattakuliya,
Colombo - 15.

Tel : 0112527219

முற்றிலும் குளிறநடப்ப பெற்ற சவுரான்

வேல் அமுதன்

அதிகப்படியாக அதேநாள் அன்றைய நாளிதழை வாசிக்கும் வசதி ஆனந்தனுக்கு இல்லை. தீங்கள் இதழை வியாழன் வாசித்த போது, ஒரு விபத்துச் செய்தி அவனை ஆட்டாங் காணச் செய்தது.

அவனது பல்கலைக்கழக ஆருஷியர் நண்பன் ஆரூரன் காலி ரோட்டைக் கடந்த போது, கண்மணி தெரியாது அசர வேகத்தில் வந்த பஸ்கடன் மோதுண்டு ஆபத்து நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டான் என்ற துயரச் செய்தியே அது.

ஆரூரன் B.sc. Civil Engineering with Honours பாஸ் பண்ணி, NGO ஓன்றில் வலுநடப்பாக Project Engineerராகத் தொழிலாற்றும் ஒருவன்; அதி விவேகி; படிப்பில் மகா கெட்டிக்காரன். படித்த காலத்தில் இருபகுதிப் பெற்றோரின் பலத்த எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும் காதலுக்கு உயர் மரியாதை கொடுத்து, B. A பட்டதாரி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் வதனியை Register office இல் அவசரக் கலியாணமாகப் பதிவு செய்து கரம் பற்றியவன்.

கலியாணத்தை இரு பகுதிப் பெற்றோரும் பகிள்கரித்தமையும்; இன்னும் எத்த னன்யோ நினைவுகள் மனத்திரையில் ஓடிய நிலையிலும், ஓட்டமும் நடையுமாக வைத் தியசாலைக்கு வந்த ஆனந்தனை இருவேறு அதிர்ச்சிகள் நிலைகுலையச் செய்தன!

ஓன்று ஆரூரனின் வலது கால் துண்டிக்கப்பட்ட அவல நிலை!

மற்றது இரு பகுதிப் பெற்றோரும் ஓன்று சேர்ந்து ஆரூரனைப் பேணிக் காக்கும் அரும் காட்சி.

வடக்கு- கூடக்கல் பஞ்சா டாடீஸ்

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் திரைப்படத்தில் ஒரு பாடல் வரும். யுத்தமுனைக்குச் செல்லத் தயாராகும் கணவனைத் தடுக்கும் அவன் மனைவி வெள்ளையம்மா பாடும் பாடல்.

“போகாதே போகாதே என் கணவா..... பொல்லாத சொப்பனம் நானும் கண்டேன்.” ஆனாலும் வெள்ளையத் தேவன் யுத்தமுனை சென்றான். நானும் சுமார் ஐந்து ஆண்டுகளின் பின்னர், எனது தாயகத்துக்குப் புறப்பட்டபோது எனது மனைவி வெள்ளையம்மா போன்று பாடவில்லை. ஆனால்- தேர்தல் காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டித் தடுத்தாள். எங்கள் தாயகத்தில் தேர்தல் கூட ஒருவகை யுத்தமாகியிருப்பதை ஊடகங்களிலிருந்து அறிய முடிகிறது.

யுத்தத்தை முடித்து வைத்தவர்கள் முரண்பட்டு- தேர்தல் யுத்தமொன்றில் மோதுகின்ற வேளையில் என்ன நடக்குமோ? ஏது நடக்குமோ? என்ற பயம் சாதாரண குடும்பப் பெண்ணுக்கு ஏற்படுவது இயல்புதான்.

முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்கக் கூடாது என்பது எனது இயல்பாக இருந்தமையால்- மனைவிக்கு எனது பயணத்தின் நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்தி விட்டுப் புறப்பட்டேன்.

அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து 23 வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. எனினும் இந்தக் காலப் பகுதியில் ஆறு தடவைகள் இலங்கைக்கு வந்திருக்கின்றேன். ஆனால், வட மாகாணத்திற்கு மாத்திரம் செல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிட்டவில்லை. பயணிப்பதற்கான சாதகமான காலமும் இருக்கவில்லை.

முப்பது ஆண்டு கால யுத்தம் வள்ளியில் முள்ளிவாய்க்காலில் முற்றுப் பெற்றுவிட்ட பின்னர், தமிழ் மக்கள் இலடசக் கணக்கில் அகதிகளாக்கப்பட்ட பின்னர்- அவர்கள் குறித்த கவலைகள் அதிகரித்த பின்னர்- நெருக்கடியான கால கட்டத்தில் ஏற்கனவே இரண்டு தடவைகள் இலங்கைக்கு வந்திருந்த எனது அருமை நண்பர் டொக்டர் நொயல் நடேசன் தந்த தைரியத்தில் நானும் விமானம் ஏறினேன்.

இந்தப் பயணமும் அசட்டுத் துணிச்சல் தான். அசட்டுத் துணிச்சலுக்குத் தைரியம் தேவை யில்லை. அசட்டுத் துணிச்சல் அழிவுக்கும் வித்திடும் என்பதை வரலாறு புகட்டிய பாடம்.

ஆக்கபூர்வமான பணிகளில் ஈடுபடும் போது அச்டடுத் துணிக்சல் வரும். கல்வி யும், இலக்கியமும் நான் மிகுந்த அக்கறை காண்பிக்கும் துறைகள்.

1987 ஆம் ஆண்டு அவஸ்திரேலியாவுக்கு சென்ற போது- நான் உடுபுடவைகள்- பாதனிகள் மாத்திரம் சுமக்கவில்லை. சில கனவுகளையும் என்னுள் சமந்து சென் றேன். அந்தக் கனவுகளைக் கடந்த 23 வருட காலத்தில் முடிந்தவரையில் நன் வாக்கியிருக்கின்றேன்.

இலங்கையில் யுத்த அனர்த்தங்களி னால் பாதிப்புற்ற ஏழைத் தமிழ் மாணவர்களுக்கு உதவும் இலங்கை மாணவர்கள் நிதியத்தை அவஸ்திரேலியாவில் பல இரக்கமுள்ள அன்பர்களின் ஆதரவுடன் ஸ்தாபித்தது ஒரு கனவின்- நனவு.

தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பால் அறிந்ததைப் பகர்ந்து, அறியாததை அறிந்து கொள்ள முயல்வதற்காக எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களை ஒன்று கூடச் செய்யும் கலை இலக்கிய இயக்கத்தை ஸ்தாபித்தது மற்றுமொரு கனவின்- நனவு.

இரண்டு கனவுகளும்- அவை நனவாக்கப்பட்ட விதமும் எனது தாயகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புகளுடைவை.

இந்தப் பயணத்தில்- வடக்கு- கிழக்கு மாகாணத்தில் யுத்தத்தினால் பெற்றவர்களை இமுந்த தமிழ் மாணவர்களைப் பார்ப்பதும்- இலங்கையில் சர்வதேச எழுத்தாளர் ஒன்று கூடலுக்கான பலமான அத்திவாரத்தை அமைப்பதும் எனது முக்கிய நோக்கங்களாக இருந்தன.

இந்த மடலில் எனது இலக்கியப் பயணம் சார்ந்த விடயங்களைப் பதிவு செய்கின்றேன். கல்விப் பயணம் சார்ந்தவை வேறு ஊடகங்களில் வரும்.

புத்தாண்டு பிறந்ததும் ஜனவரி 3ஆம் திகதி கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் சர்வதேச எழுத்தாளர் ஒன்று கூடலுக்கான ஆலோசனைக் கூட்டத்தை- எந்தவிதமான அச்சிடப்பட்ட அழைப்பிதழ்களும் இல்லாமலேயே நடத்த முடிந்தமைக்கு மல்லினை, ஞானம் ஆசிரியர்களும்- வீரகேசரி வாரவெளியீடு, தினக்குரல், தினகரன் ஆசிரிய பீடங்களும் அளித்த ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் நன்றிக்குரியவை.

தொலைபேசி- மின்னஞ்சல் அழைப்புகளையும், பத்திரிகைச் செய்திகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு 3ஆம் திகதி வருகை தந்து தத்தம் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த வர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றி.

இலக்கியப் படைப்புகளில் செவ்விதாக்கம் (செம்மைப்படுத்தல்) மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் தொடர்பான சிந்தனைகள் உட்பட 12 யோசனைகளை உள்ளடக்கிய சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்று கூடல் ஆலோசனைக் கூட்டம் 3ஆம் திகதி நடப்பதற்கு முன்பாக 2ஆம் திகதி கொழும்பு கொடகே பதிப்பகும் தமிழ்- சிங்கள எழுத்தாளர் ஓன்றியமும் இணைந்து புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர் சிலருக்கான இலக்கியச் சந்திப்பை ஒழுங்கு செய்திருந்தது.

எனது தொலைபேசி வேண்டுகோளை ஏற்று நன்பார் திக்குவல்லை கமால் இந்தச் சந்திப்பை கொழும்பு தேசிய நாலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபையில் ஒழுங்கு செய்திருந்தார்.

கொட்டகே நிறுவன அதிபர், தெனகம முாவர்த்தன, மடுள்கிரிய விஜயரத்தின உட்பட பல தமிழ், த சிங்கள எழுத்தாளர்கள் எம்மை வரவேற்றனர். வண்டனிலிருந்து ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், அவுஸ்தி ரேவியாவிலிருந்து நடேசன், மாவை நித்தி யானந்தன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். புலம் பெயர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களும்- இலங்கை தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள எழுத்தாளர்களும் கலந்து கொள்ளும் ஒரு சர்வதேச ஒன்று கூடலை 2011 ஆம் ஆண்டு நடத்துவது என இச்சந்திப்பில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

தமிழ்- சிங்கள மொழிப் பரிவர்த்தனை தொடர்பாகவும் ஆராயப்பட்டது. இச் சந்திப்பில் சில தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சிங்களத்தி லும் சில சிங்கள எழுத்தாளர்கள் தமிழி லும் உரையாற்றியது சற்று வித்தியாசமா கவும் சுவாரஸ்யமாகவும் இருந்தது.

ஆலோசனைக் கூட்டம்

தமது உடல் உபாதைகளையும் பொரு டப்படுத்தாமல் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவுக்கான ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி கலந்து கொண்டார்.

தினக்குரல் அன்றைய தினம் ஆசிரியத் தலையங்கமும் தீட்டியிருந்தது. ஞானம் ஜனவரி இதழிலும் இந்த ஒன்று கூடல் குறித்த பதிவு இடம்பெற்றிருந்தது.

ஐவாவும் குறிப்பிட்டு நாளன்றே மல்லை கையின் 45ஆவது ஆண்டு மலரை வாசகர் களுக்குக் கையளித்தார்.

வீரகேசரி, வீரகேசரி வாரவெளியீடு, தினகரன், தினக்குரல் ஆசிரிய பீடத்தினர்,

கலை, இலக்கியவாதிகள், பயிற்சிப் பத்திரி கையாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், கலைஞர்கள் கலந்து கொண்ட இந்நிகழ்வு- காலை 10 மணிமுதல் மாலை 5 மணிவரையில் நடந்தது.

பல அறிய யோசனைகள் முன் வைக்கப்பட்டன. சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஓன்று கூடலை நடத்தி முடிப்பதற்கான விழா நிர்வாகக் குழுவும்- விழா ஏற்பாட்டுக் குழுவும் அமைப்பதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

விழா நிர்வாகக் குழுவுக்காகவும் ஒரு வங்கிக் கணக்கைத் தொடங்குவதற்காக வுமான பணிகளை மேற்கொண்ட பின்னர், வடக்கு நோக்கிய பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகளைக் கவனித்தேன்.

யாழ். பயணம்

தெஹிவளையில் சௌகாதரி தேவெகளாரியின் இல்லத்திலிருந்து அதிகாலை 5 மணிக்கு புறப்பட்டபோது நோர்வேயிலி ரூந்தும், இங்கிலாந்திலிருந்தும், அவுஸ்தி ரேவியாவிலிருந்தும் வருகை தந்திருந்த அருள்நேசன், குரியசேகரம், பொக்கரன் நரேன், நடேசன் ஆகியோர்களும் இந்தப் பயணத்தில் இணைந்து கொண்டனர்.

அவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணம் பல்கலை கழகத்தில் ஜனவரி 12ஆம் திகதி கருத்தரங்கு இருந்தது.

முதல் தடவையாக பொக்கர் நடேசனுடன் எழுவைத்துவுக்குப் படகில் பயணமானேன். அந்த அனுபவம் பின்னர் இலக்கியமாகப் பதிவாகும். வல்வெட்டித்துறை சென்று தெண்ணியான் இல்லத்தில் ஒருநாள்

இரவு தங்கி அந்தப் பிரதேச எழுத்தாளர்களுடன் கலந்துரையாடினேன்.

நண்பர் கருணாகரனுடன் நீர்வேலிக் குச் சென்று- மல்லிகையின் அச்சுக்கோப்பாளர் சந்திரசேகரத்தையும் அவரது பாரியாரையும் சந்தித்தேன். அவர் என்னைக் கண்டவுடன் ஆரத்தழுவிக் கொண்டார். எனது முதலாவது படைப்பை ‘கொம்பஸ்’ செய்தவர் அல்லவா? இந்த நாட்டில் இலக்கியவாதிகளுக்குச் சமமாகப் போற்றக் கூடிய ஒருவர் சந்திரசேகரம். ஜீவாவுடன் முரண்படுபவர்கள் கூட சந்திரசேகரத்துடன் அன்பைப் பொழிவார்கள்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு திலீபன் வந்து தம்மைப் பார்த்துக் கென்றதாகப் பெருமிதத் துடன் சொன்னார்.

யாழ். இலக்கிய வட்டம் சார்பாகச் செங்கை ஆழியானும், யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசமும் நல்லூர் ஆதின மண்டபத்தில் இலக்கியச் சந்திப்பை ஒழுங்கு செய்திருந்தார்கள். நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்பு பலரை இங்கு காண முடிந்தது. நடேசனாம், ராஜேஸ்வரி பாலக்ப்பிரமணியமும் என்னுடன் இச்சந்திப்பில் கலந்து கொண்டனர்.

வவுனியாவில்

வவுனியா கலை, இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் சார்பில் நண்பர் கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன் ஒழுங்கு செய்திருந்த சந்திப்பும் பயன்மிக்கதாக அமைந்தது.

யாழிப்பாணத்திலிருந்து திருகோணமலைக்குச் செல்லும் வழியில் வவுனியாவில் ஒருநாள் தங்கியிருந்த போது இச்சந்திப்பு நடந்தது.

அகளங்கள், குணநாதன், உடைகவியலாளர் மாணிக்கவாசகர் உட்படப் பலர் இச்சந்திப்பில் உரை நிகழ்த்தினார்கள். அவுஸ்திரேலியா சிட்னியிலிருந்து வருகை தந்திருந்த நண்பர் செல்வராஜாவும் பங்குபற்றினார். இவரும் ஓர் கலை, இலக்கிய ஆர்வலர், கட்டுரை ஆசிரியர்.

வவுனியாவிலிருந்து திருகோணமலை சென்று அங்கு தங்கியிருந்து கன்னியா வெந்நீர் கிணறுகளில் குளித்து முழுகி, பி.பி.ஸி செய்தியாளருக்கும் பேட்டி கொடுத்து விட்டு மட்டக்களப்புப் பயணமானோம்.

திருகோணமலையில் நண்பர் புதுவை இரத்தினதுரையின் மனைவி ரஞ்சியையும், மகனையும், கவிஞர் ஈழவாணனின் மனை வியையும் சந்தித்து உரையாடினேன்.

எனது வருகையை இவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. பிரிந்தவர் கூடினால் பேச வும் வேண்டுமா? இறுதியாக- 1986 ஆழம் ஆண்டு நல்லூர் நாவலர் மண்டபத்தில் நடந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கக் கருத்தரங்கின் போது, சந்தித்த புதுவை ரத்தினதுரையை அதன் பின் பார்க்கவே இல்லை.

அச்சமயம்- புதுவை என்னையும் ஜீவாவையும் அமைத்து மதியபோசன விருந்து கொடுத்தார். அப்பொழுது அவரது மனைவியின் அருகிலிருந்த குழந்தையை - 24 வயது இளைஞராகத் திருகோணமலையில் சந்தித்து அரவனைத்துக் கொண்டேன்.

நான் அடிக்கடி சொல்லும் வார்த்தை, எழுத்தாளர்களின் பிள்ளைகளும் எமது பிள்ளைகளே- என்பது.

வருந்துகின்றோம்

இந்தத் தேசத்தின் அதி சிறந்த சங்கீத விதவாணாகிய திரு. திலகநாயகம் போல் சமீபத்தில் காலமாகிவிட்டார்.

அன்னாரது மறைவையிட்டு மல்லிகை தனது ஆழந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாடகரின் உருவம் மல்லிகையின் அட்டையில் இடம் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

- ஆசிரியர்

1984 இல்- மறைந்த ஈழவாணனின் இறுதிச் சடங்கின் போது கலந்து கொள்ள முடியாது போன நான், மறுநாள் அஸ்தி எடுக்கும் போது, எனது கரம் பற்றி வந்த அவரது மகன் தர்ஸன் தற்போது மட்டக் களப்பில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். அவருடனும் தொலைபேசியில் உரையாடினேன்.

மட்டக்களப்பில்

மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலையில் நண்பர் குண்நாதன் ஓர் இலக்கியக் கல்லூரி சந்திப்பை ஒழுங்கு செய்திருந்தார். அதில் கலந்து கொள்வதற்கு முன்பதாக- கிழுக்கு பல்கலைக் கழகம் சென்று அங்கு விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றும் அம்மன்கிளி முருகதாளின் ஏற்பாட்டில் தமிழ்க் கல்விப் பீட மாணவர்கள் சிலருடன் கலந்துரையாடினேன். சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்று கூடலில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களும், விரிவுரையாளர்களும், பேராசிரியர்களும் உள்வாங்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை இச்சந்திப்பில் வலியுறுத்தினேன்.

மட்டக்களப்பு ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக் கூட்டத்தில் முதல் தடவையாக மன்னார் அசோகாவைச் சந்தித்தேன். இச்சந்திப்பில் சித்ரரேகா மெளனுகருபயனுள்ள சில ஆலோசனைகளைச் சொன்னார்.

அன்புமணி, எதிர்மன்னசிங்கம், திக்வயல் தர்மகுலசிங்கம் உட்பட பலரை இச்சந்திப்பில் காண முடிந்தது.

மட்டக்களப்பிலிருந்து கல்முனைக்கு வந்து அங்கே நன்பர் சடாட்சரனைச் சந்தித்தேன். தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் சண்முகம், சிவலிங்கம், உமாவரதராஜன் ஆசிரியோரைப் பார்க்க முடியவில்லை.

இந்தப் பயணம் பயன்மிக்கதாக அமைந்தது. பலரைச் சந்திக்க முடியாது போனாலும் தொலைபேசி ஊடாக உரையாடக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தையிட்டு மனநிறைவுடன் விமானம் ஏறினேன்.

மீண்டும் சந்திப்போம்.

letchumananm@gmail.com

இரசனக் குழுமம்

‘ஒரு திறனாய்வாளரின்
ரே. எஸ். சிவகுமாரன் நூல்:
இலக்கியப் பார்வை’

- மா. பாலசிங்கம்

எழுத்தின் பிரபல ஆய்வறிஞர் கே. எஸ். சிவகுமாரனின் நூல் ‘ஒரு திறனாய்வாளரின் இலக்கியப் பார்வை’ என்பதாகும். இதைக் கருத்தாண்றிப் படித்ததில் பெற்றவைகளை மதிப்பார்ந்த வாசகர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் நோக்கில் சமைந்ததே இக் கட்டுரை.

ஒன்றின் திறனை ஆயும் பண்பு தமிழ் வாழ்வில் மிகவும் தொன்மமானது. இதன் படர்வு வாழ்வின் சகல அலகுகளிலும் செயிந்திருக்கின்றது. இரசனை உந்தலே இதுவென்றால் தப்பாகாது. கலை, இலக்கியங்களிலும் அது தன் அழுதிக்கத்தை நிலைநாட்டித் தான் நிற்கிறது. இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களின் அடைவுகளின் படி கலை, இலக்கியங்களும் வாழ்வின் ஆயும் சுடமாகவே இன்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

பாடசாலைகளில் இடைத் தரக் கல்வியைப் பெறும் மாணவருக்கு ‘நயம் சூறி விளக்கு’ என்ற கேள்வி யைக் கொடுப்பதன் மூலமாக இலக்கியத் திறனாய்வுக்கு வித்திடப்படுகின்றது. இக்கல்விச் செயற்பாடு மரபு இலக்கியத்திலிருந்து தற்பொழுது நவீன இலக்கியத்துக்கும் நகர்ந்திருப்பதை அறியலாம். இலக்கியத் திறனாய்வும் தற்பொழுது ஒரு பாடமாக்கப்பட்டிருப்பது அறியக் கிடைக்கின்றது. முற்று முழுதாக இந்நாலாசிரியர் கே. எஸ். சிவகுமாரன் பழுத்த திறனாய்வாளர். இதை இலக்கிய நோக்கர்கள் நன்கிறவர். திறனாய்வுக்காக இவருக்குத் தினசரி நூல்கள் வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. தனக்கு அனுப்ப வேண்டாமென அவர் உருக்கமான வேண்டுகோள்களை அச்சு ஊடகங்களில் வெளியிட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் அறிய முடிகின்றது. இது அவரது பாரிய திறனாய்வுத் தொண்டுக்கான

அங்கீகாரமல்லவா! பாராபட்சமற்ற, நேர்மையான ஆய்வறிஞர். எந்தவொரு கோட்பாட்டின் அழுத்தத்துக்குள்ளும் தன் சிந்தனையை ஈடு வைத்து ஒரு தலைப்பட்சமாகத் திறனாயமாட்டார். சுதர்மத்தை இழக்க மாட்டார். வாழ்வின் யதார்த்தமே அவரது திறனாய்வுக்குப் பின் உந்தலாக நிற்கும். தன் திறனாய்வுக் கொள்கை பற்றி அவரே பேசுகிறார்:- “எல்லாவற்றிலும் அரசியல் கலந்திருப்பது உண்மையே. ஆயினும் வெறும் அரசியின் அடிப்படையில் அல்லது அரசியல் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் கலை, இலக்கியங்களைப் படித்துச் சுவைப்பது எனக்கு உடன்பாடாயில்லை. நான் இலக்கியத்தைச் சமூகப் பின்னணியில் அதன் உறுதிப் பொருள்களின் அடிப்படையில் நுகர விரும்புகிறேன். தவிரவும், Academic பாணியில் விரிவாக, ஆழமாக, மேற்கோள்கள், அடிக்குறிப்புகள் சகிதம் நீண்ட ‘விமர்சன’க் கட்டுரைகளை எழுத நம்மிடையே பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அந்தப் பணியை விட்டுவிட்டு, அவர்களுக்கும், சாதாரணமாகவே விபரம் தெரியாதவர்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை நிரப்பச் செய்க்க சொல்லி விளக்கும் முறையில் எளிமையாகப் ‘பத்தி’ எழுத்து என்ற வடிவத்தை நான் பயன்படுத்துகிறேன். (தினக்குரல் 02.09.2009)”—இப்படியாக மனந் திறந்து கூறிச் சிவகுமாரன் தானொரு மக்கள் இலக்கியவாதியென்பதை எண்ணித்திருக்கிறார். சாதாரண மக்களுக்காக எழுதும் போது அது கல்வியில் மிதந்தோருக்கும் ஏற்றதாக இருக்கும். எனவே ஒரு கட்டத்தில் கற்றோருக்கு மட்டுமே என இருந்த இலக்கியத் திறனாய்தலை (விமர்சன) சாதாரண வாசகர்களுக்

குள்ளும் சென்றடைய வைத்த சாதனை கே. எஸ். சிவகுமாரனையே சாரும். இதற்காக அவர் தன்னைத் தானே பாட்டாளி மக்கள் திறனாய்வாளரென்றோ, மக்கள் இலக்கியவாதியென்றோ இன்று வரை பிரகடனப்படுத்தாதது அவரது புனிதமான நாகரிகப் போக்கையே காட்டுகின்றது. இனி இந்நாலுக்குள் சென்று அவரது மேற்படி கூற்றை ஆதாரப்படுத்தும் கணுக்களை இரசிப்போம்.

‘இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்த் திறனாய்வாளர்’ (பக்: 1) என சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரை முன்னிலைப்படுத்தும் இந்நாலாசிரியர்- இந்நாலில் ‘திறனாய்வுத் தெளிவு’ என ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி-திறனாய்வு விடயமாகப் பேசும் சில நால்களை அலசியிருக்கிறார். தொல்காப்பியர் தொனிக் கோட்பாடு, பேரா. ச. வித்தியானந்தனின் ‘தமிழியற் சிந்தனை’, பேரா. க. கைலாசபத்தியின் ‘பண்ணடைக் தமிழ் வாழ்வும் வழிபாடும்’, சிதம்பர ரகுநாதனின் ‘இலக்கிய விமர்சனம்’, பாடப் புத்தகம் ‘தமிழ்மதிப்பிட்டியல்’, சி. மெளன்குரு, மெள. சித்திரலேகா, எம். ஏ. நுஸ்மான் ஆகியோரது ‘20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்தமிழ் இலக்கியம்’ என்பவையே அத் தமிழ் நால்கள். ‘நியூட்டிரெக்ஷன்ஸ் இன்லிட்டரி ஹிஸ்ரி’ (ரல்ஸிப் கோவெறன்), ‘மொடர்ன் கிறிட்டினிஸம்-தியரி அன்ட் பிரக்ட்ஸ்’ (வோல்டர் ஸட்டன் அன்ட் ரிச்சர்ட் ஃபோஸ்டர்) என்ற இரு ஆழங்கிலத் திறனாய்வு நால்களையும் தனது மதிப்பீட்டுக்குள் கொண்டு வந்துள்ளார்.

நாலில் காணப்படும் கட்டுரைகள் ஆசிரியரால் அச்சு ஊடகங்களில் 1961-1995 என்ற காலப் பகுதிக்குள் வெளியிடப்

பட்டவை. இவ்வச்சு ஊடகங்களிற் சில தற் பொழுது வாசகருக்குக் கிடைப்பதில்லை. மலர், விவேகி, இனிமை, தேனைருவி, தமிழ் முது, அஞ்சலி, வாணோலி மஞ்சரி என்ப னவே அவை. தமிழ்த் திறனாய்வுத் துறையை முன்னெடுத்த அவைகளைது காத்திரமான தமிழ்ப் பணியை இவ்வாறு ஆவணப்படுத்தி இருப்பது சிலாகிக்கத் தக் கதாகும். கட்டுரைகளை ஊன்றி நோக்கும் போது, இந்நாலாசிரியரின் அன்றைய திறனாய்வு- தமிழ்மொழிக்கு உதவக் கூடிய உன்னத மான செழிப்பைக் கொண் டிருந்ததை உள்வாங்க முடிகின்றது.

இத்தொகுப்பைத் தொடக்கி வைப்பது 'விபுலானந்தர் தமிழ்த் திறனாய்வு முன் னோடி' என்ற கட்டுரையாகும். நாலாசிரியருக்கும் சவாமி விபுலாந்தருக்குமிடையில் ஒர் ஒற்றுமையுண்டு. இருவருக்கும் ஆங் கில மொழிப் பாண்டித்தியமுண்டு. உலகப் பிரசித்தி பெற்ற மகா காவியங்களை விபுலானந்தர் திறனாய்ந்திருக்கிறார். அக்கட்டு ரைகளிலும் சிவகுமாரன் தன் பார்வையை ஊடுருவ வைத்திருக்கிறார்.

'இலக்கியக் கர்த்தாவின் இதயானுபவ த்தை எடைபோட்டு நிற்பது விமர்சனம்' (பக்: 208). இப்படியாக விமர்சனத்தை ஒரு எக்ஸ்ரேக் கருவிக்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறார் பிரபல மார்க்கிய விமர்சகர் சிதம்பர ரகு நாதன். அத்தோடு 'ஒரு நாலின் தேவை அதிலுள்ள கருத்துக்கள் சமுதாயத்துக்கு எந்த அளவுக்குப் பயனுள்ளன என்பதைப் பொறுத்துதான் அதன் மதிப்பும். இலக்கிய விமர்சகர்கள் அந்த மதிப்பைத் தான் எடைபோடவேண்டும். ' (பக்: 208) எனவும் கூறி 'ஒரு நாலின் செய்தி சமுதாயத்தை வழி நடத்துவதாக இருக்க வேண்டுமென

வற்புறுத்துகிறார்.' ஏனைய நாட்டு இலக்கியங்களின் மேதாவிலாசத்தோடும், தத்து வங்களோடும், நம்நாட்டின் இலக்கியத் தத்துவங்களையும் அசர சாதனைகளையும் எடைபோடுவது இந்த இருப்பதாம் நூற்றாண்டில் தான் தலையெடுத்திருக்கிறது' என இன்றைய தமிழ் விமர்சனத்தின் தொடக்கத்தை நிர்ணயிக்கும் ரகுநாதன் "இந்தத் தலைமுறையைத் தொடக்கி வைத்தவர் காலஞ் சென்ற வ. வே. சு. ஜூயர் என்றே சொல்லலாம்." (பக்: 208) என் கிறார். 'இலக்கிய விமர்சனம்' என்ற சிதம் பர ரகுநாதனின் திறனாய்வு நூல் 1948 இல் வெளியிடப்பட்டு இதுவரை நான்கு பதிப்புகளைக் கண்டிருப்பது கவனத்துக் குரியதாகும். ஆக்க இலக்கியத்திலும் ரகுநாதன் சாதனை படைத்திருப்பதை வாசகர் அறிவர். 'பஞ்சம் சசியும்' இவரது புனைவாற் றவுக்குக் கட்டியம் கூறும் நாவல். 'இலக்கிய விமர்சனம்' என்ற இவரது நூலில் தெரி வித்திருக்கும் கருத்துக்களை சிவகுமாரன் தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார். 'கவிஞர் கலை ஞர்கள், பயன் கலைஞர்கள்' என்பவைகளைத் தனது கருத்துக்கமைவாகச் சிவகுமாரன் சிறிது விரித்துக் கூறியிருந்தால் வாசகருக்குப் பெரும் பயன் கூவறி இருக்கும்.

'பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்' என்ற முற்போக்கு இலக்கியச் செல் நெறியை ஈழத்தில் முன்னெடுத்த- கைலாசபதியின் நூல் குறித்துக் கிறனாய்வாளர் மதிப்பிடுகையில், 'இது பக்கச் சார்புடையது. மார்க்சிய பொருள் முதல்வாத வரலாற்று நோக்குடன் மாத்திரம் பார்வை விழுந்து இருப்பதனாலும், அந்த நோக்கிலேயே யாவும் காணப்படுகின்றன என்பதனாலும் பக்கச் சார்புடையது எனலாம்' (பக்: 206) என கருத்துரைக்கிறார். கைலாசபதி

மார்க்கியக் கோட்பாட்டாளர். இதில் ஒழிவு மறைவிற்கு இடமில்லை. நூலாசிரியர் சிவ குமாரனின் கருத்தை உரசிப் பார்க்கும் போது கைலாசபதி பாசாங்கற்றவர் என்பது தெரிகின்றது. எனவே சார்பு நிலை இருக்குந் தானே!

“திறனாய்வு சில அடிப்படை அம்சங்கள்” என்ற கட்டுரையில் திறனாய்வாளர் (ஆண்டு 1986) ஈழத்துத் திறனாய்வாளர்களது நீண்டதோர் பட்மயலைக் கொடுத்திருக்கிறார். அதில் பத்தி எழுத்தாளர்களும் அடக்கம். இருந்தும் எஸ். பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ), அன்னலெட்சுமி இராஜதுரை, கே. விஜயன் ஆகியோரும் இப் பணியை முன்னெடுத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்திருக்கின்றனர். இது அம்பலத்துக்கு வந்த விடயம். ஏன் அவர்களையும் ஆவணப்படுத்தவில்லை? ‘மறதி காரணமாகக் குறிப்பிடப்படாதோர் சிலர் இருக்கலாம்.’ இப்படியான சம்பிரதாயச் சமாளிப்புகள் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது, தமது உழைப்பை மனச் சாட்சியோடு இலக்கியத்துக்குத் தாரை வர்த்துக் கொண்டிருக்கும் இலக்கிய உழைப்பாளிகளுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுக்காதென்பதோடு, தொடரும் சந்ததியையும் பாதிக்குமென்பதை அழுத் தமாகக் கூற வேண்டிய கட்டாயமுண்டு. அதுவும் இத்தகைய முக்கியமான நூல்களில் இவை சம்பளித்திருக்கக் கூடாது!

ஆங்கிலக் கவிஞர் எஸ்ரா பவுண்ட என்பவரின் எழுத்துப் பணி குறித்தான் விவாதத்தில் ரெஜி சிறிவர்த்தன, மேர்வின் த சில்வா ஆகியோர் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் நூலாசிரியர் தொட்டுப் பார்த்திருக்கிறார். ‘திறனாய்வுத் தெளிவு’ என்ற பகுதி

க்குள் காணப்படுவை உரத்ததும் களத்துமான விடயங்களாகத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு மிகவும் தேவையான வைகளாக வுள்ளன. கே. எஸ். சிவகுமாரனின் பார்வை அவைகளை இலகுபடுத்தி வாசகரஞ்சகத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

புனைவிலக்கியங்களான நாவல், சிறுகதை என்பவற்றிற்கான திறனாய்வுக்குள், வைர் ‘மோதீரக் கைகளே’ அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். சிறுகதைகளின் திருமூலர் எனக் கணிக்கப்படும் தமிழகப் படைப்பாளி மெளனி, ‘காலச் சுடர்’ சஞ்சி கையின் நிறுவக ஆசிரியர் சுந்தர ராமசாமி, மகாகவி சுப்பிர மணிய பாரதியார் மற்றும், ஈழத்தவரான்- தமிழகப் படைப்பாளிகளோடும், புனைவாற்ற லால் மோதக் கூடிய எஸ். பொன்னுத்துரை, வ. அ. இராசரத்தினம், ஈழத்துச் சிறுகதை களின் திருமூலர்களில் ஒருவரான இலங் கையர்கோன், ஈழத்துநாவல்களுக்கு வாசிப்பு ரஞ்சகத்தைத் தேடித் தந்த இளங்கீரன், மற்றும் பொன்னையன், தெணியான், செ. கணேசனிங்கன், அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது, வரதர் ஆகியோரது பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளான வையும் வாசகர் மட்டத்தில் வரவேற்பைப் பெற்றவைகளுமான படைப்புகளில் கே. எஸ் சிவகுமாரன் தனது சூர்யமையான பார்வையைச் செலுத்தி இருக்கிறார். அவரது தேடல் உருவும், உள்ளடக்கம், கலாம்சம் என்பவற்றையே பெரும்பாலும் கலைத்துப் பிடிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது. அவரது பார்வை, புனைவுகள் ஏற்பட்ட காலத்துக்கான வாழ்க்கையின் இருப்பையும் செழிப்பையும் கண்டதைந்திருந்தாலும் ஒரு

விடயத்தில் பூரணமாக்கப்படவில்லையெனவே கூற வேண்டியள்ளது.

எழுத்துப் படைப்புகளுக்குள் மு. தளையசிங்கத்தின் படைப்புகளைக் காணவில்லை! தானுமொரு கோட்பாட்டை முன் நிறுத்தி, சமூக மாற்றம், இனமானம், என் பவற்றுக்காகத் தன் இலக்கிய உழைப்பை அர்ப்பணித்து மிகச் செம்மையான படைப்பு களைத் தந்தவர் மு. த. அவரது நூல்கள் திறனாய்வாளருக்குக் கிடைக்காதிருந்திருக்கலாம்! இருந்தாலும் சுய தேடலில் அவற்றைப் பெற்று இந்நூலில் சேர்ந்திருப்பின் இளைய சந்ததிக்கு உதவுவது மட்டுமேன்றி, இந்நாலுக்கும் உரத்த கிராக்கியையும் ஏற்படுத்தி இருக்கும். அதன் மூலம் எழுத்தின் புனைவாற்றலைக் கணிசமான அளவு அறியக் கூடியதாகவும் இருந்திருக்கும். கே. எஸ். சிவகுமாரனின் திறனாய்வுத் தடத்தை முழுமைப்படுத்த உதவியிருக்கும் இது திறனாய்வாளரின் உழைப்பைக் கொச்சைப்படுத்த வதற்காகவல்ல. அடுத்த பதிப் பில் மு. தளையசிங்கத்தின் படைப்பொன் றிற்கான பார்வையும் சேர்க்கப்படுமென்ப தற்கானவோர் வேண்டுகோளே இது!

படைப்புகளுக்கான ஆய்வுகளைக் கண்டு மிரண்டு எழுதுகோலைக் கீழே போடும் இளைய படைப்பாளிகள் மட்டுமேன்றி, முத்த படைப்பாளிகளும் இன்று எம்மத்தியில் காணப்படுகின்றனர். இத் தொகுப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள திறனாய்வுகளைப் படித்தால் நிச்சயமாக இத்தகையோர் அந்தகைய மிரட்சியிலிருந்து மீள முடியும்! படைப்புகளுக்கு ஆய்வாளர் கே. எஸ். சிவகுமாரன்; மேலோட்டம், அபத்தக்கதை, சலித்துப் போன புளித்துப் போன-

மாழுல் கதை, பத்திரிகைக் கதை, தகவல் தன்மையானது, உபகதை, கதை போன்ற கட்டுரை, நடைச்சித்திரம், Sketch என் றெல்லாம் முத்திரை குத்தி- சிறுகதைகள், நாவல்களின் அடிப்படை அம்சங்களின் இழப்பைச் சுட்டுகிறார். இவைகள் ஆரம்ப காலக் கதைஞர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கணிப்பல்ல! இலக்கிய உலகால் உச்சத்துக்கு உயர்த்திப் பேசப்படும் ‘ஜாம்பவான்’ களும் இத்தகைய அடிகளைப் பெற்றிருக்கின்றனர். திறனாய்வாளருக்குத் தன்கணிப்பை வெளிப்படுத்தும் உரிமை உண்டு! அதையே கே. எஸ் நேர்மையோடு செய்தி ருக்கிறார். பாராட்ட வேண்டும். அவர் பார்த்த காலத்தில் படைப்பு அத்தகைய தன்மையானதாக இருந்திருக்கலாம்! இத்தகைய படைப்பாளிகளால் பிறப்பட்ட காலத்தில் புனையப்பட்டவை திறனாய்வாளரைத் திருப்திப்படுத்தியிருக்கும், அதையும் கே. எஸ். சிவகுமாரன் உரிய முறையில் செய்து கொண்டுதான் வருகிறார். அவரது எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து வாசிப்போருக்கு அது புரியும். எனவே எழுத்தாளர்கள் ‘கடும்’ திறனாய்வுகளைக் கண்டு சோரக் கூடாது. தொடர்ச்சியான வாசிப்பும் எழுத்துப் பயிற்சியுமே படைப்பாளியின் படைப்பாற்றலை உச்சப்படுத்தும். இதற்கும் ‘வரம்’, ‘யோகம்’ வேண்டுமென்ற மாயைகளிலிருந்து- தப்பிக் கொள்ள எழுத்தாளர்கள் முயல வேண்டும். இதற்கான தக்க உதாரணமொன்றையும் இங்கு உதாரணப்படுத்த இயலும். எழுத்துச் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கான முதல் சாஹி த்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்ற தொமினிக் ஜீவாவின் மற்றொரு தொகுப்பான ‘பாதுகை’யைத் திறனாய்ந்த கே. எஸ். சிவ

குமாரன் “தண்ணீரும் கண்ணீரும் தொகுப்பில் காணப்பட்ட உருவுக் குறைபாடுகளும் ஒரு தலைப்படசமான சித்திரிப்புகளும் பாதுகையில் இல்லை..... ஜீவா வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறார் என்பதற்கு ‘பாதுகை’ சான்று பகருகின்றது.”(பக்: 179) எனப்பதிலைத் தருகிறார்.

அழியாச் சுடர், புளியமரத்தின் கதை, தென்றலும் புலவும், தீ, மரக்கொக்கு, தோணி ஆகிய நூல்கள் திறனாய்வாளரின் பூரணமான கவனத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. சுருக்கக் குறிப்பாகவன்றி, நுட்பமான கொழித்தலாக- வாசகரின் சிறுகதை, நாவல் வாசிப்பை மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தக் கூடியவையாக உள்ளன.

‘எதிர்ப்புகளையும் நிராகரிப்புகளையும் அங்க்காரமாக ஏற்றல் என்வழி’ என்ற துணிச்சல் மிக்க ஓர்மத்தவர் பிரபல இலக்கியவாதி எஸ். பொன்னுத்துரை என்ற எஸ். பொ. அவரை வெறும் உருவவாதி என்பதை ஏற்க முடியாது. இதற்கு அவரது பல்வேறு பட்ட நூல்கள் பதில் சொல்லும். இதற்குச் சான்றாக கீதை நிழிலில், சடங்கு, ஆண்மை, வீ என்பவைகளைக் காட்ட முடியும். இவரது ‘தீ’ என்ற நாவல் யாழ்ப்பாணப் புத்தகசாலையில் விற்பனைக்கு வைத்த நாளே முழுதாக விற்பனையாகியதாகப் பேசப்பட்டது. மரபுவாதிகள் இந்நாவலை மாணவர்கள் கையாலும் தொடக்கூடாதெனக் கெம்பி எழுந்ததுண்டு. எஸ். பொ. வின் சொற்பொழிவுகளை அவரது எதிராளிகள் அடைப்புகளுக்குள் மறைந்திருந்து கேட்பதுண்டாம்! “அதே போல் எப்படித்தான் எதிர்த்தாலும் இந்தச் ‘சனாதனப்’ பேர்வழிகள் எஸ். பொ. வின் எழுத்துக்

களை ஒருமறை படிக்காது விட்டால் உறங்கமாட்டார்கள்! நிச்சயமாக ‘தீ’ ஒரு ஆபாசநாவலல்ல” (பக்: 105- ஆ 1962) என எமது விமர்சன விக்கிரகங்களைத் தூக்கி எறிந்து தீர்ப்பளித்துள்ளார் சிவகுமாரன்.

சி. சுப்பிரமணிய பாரதியை மகாகவி என்ற நிலையிலேயே தமிழ் வாசகன் வழி பாடு செய்கிறான். ஆனால் அவர் சிறுகதை களையும் படைத்திருக்கிறார். இதற்கான தொகுதியொன்றும் உண்டு. “சமூகப் பிரக்ஞா கொண்ட ஒரு கலைஞன் அவன். அது காரணமாகக் கதைகளைச் சாதாரண மக்கள் படிக்க வேண்டும் என்று விரும்பி னான். சாதாரண மக்களுக்கும் புரிய வைப் பதற்காக அவன், ஐரோப்பியச் செல்வாக்கினால் தமிழிலும் புகுந்த புனைகதை என்ற நவீன வடிவத்தைக் கையாண்டான்”(பக்: 36) இப்படியாகப் பாரதி மக்கள் இலக்கியவாதியாகவே படைப்பிலக்கியத்தைக் கையாண்டதைத் திறனாய்வாளர் புலப்படுத்துகிறார். இதன் காரணமாகவே- மேட்டுக்குடி மரபுவாதிகள் பாரதியின் படைப்புகளையும் ‘இழிசினர் இலக்கியம்’ என ஒதுக்கின்றா? என ஐயம் கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது. பாரதி பிரபல பகுத்தறிவுவாதி. சமூக சீர்திருத்தவாதி. பாரதியின் சிறுகதைகள் சிலவற்றையும் இந்நூல் தருகின்றது.

ஸமூத்தில் தமிழர்களுக்குள் சிறுபான் மையினராக வாழும் பிராமணர் சமூகத் தைப் பற்றி ‘பொற்சிதறையில் வாடும் புனிதர்’ என்ற புரட்சிகரமான நாவலைப் படைத் தவர் தெணியான். அவரது ‘மரக்கொக்கு’ நாவல் இந்நூலில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. “..... இந்தக் கதை எழுதப்பட்ட முறை சிறிது வித்தியாசமானது. வழுமையான

வாய்ப்பாட்டுக் கடைகளைப் படித்துச் சுவாரஸ்யமிழந்து போன வாசகர்கள் நிச்சயமாக இதனைப் படித்த பின், உருவ அக்கறை கொண்ட ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் இருப்பதை அறிவார்கள்.” (பக: 123 ஆ: 1995) தெணியான் என்றந் தன்னை யொரு முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் என்பதில் பின் நிற்காதவரென்பது குறிப்பி டத்தக்க தாகும்.

�ழத்து இலக்கியப் புலத்திலும் சில முகாங்களால் அங்கீரிக்கப்படாதவர்-‘காலச்சுடர்’ சஞ்சிகையின் நிறுவக ஆசிரியர் சுந்தர ராமசாமி, இவரது ‘ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள்’ ஒரு விதியாசமான நவீனம். ச. ரா. வின் முதல் நாவல் ‘புளியமரத்தின் கடை’. உரத்த வாசகர் மட்டத்தில் சிலா கித்துப் பேசப்பட்ட நாவல். ‘நவீன தமிழ் ஈழத்துப் பற்றிய விசாலமான பரிச்சியத் துக்குப் படிக்க வேண்டிய புத்தகங்களில் இதுவும் ஒன்றென்பது எனது அகவயக் கணிப்பு’ (பக: 64) என்கிறார் தீறனா ய்வாளர். தனக்குப் பிடித்த பகுதிகளையும் மறுபிரசரம் செய்திருக்கிறார்.

‘மேடும் பள்ளமும்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பின் தீறனாய்வில் ‘லா. ச. ராமாயி ருதம், மெளனி, அழகிரிசாமி, ஜெயகாந் தன் ஆகிய தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களின் நடையைச் சார்ந்து எழுதும் நீர்வை பொன் ணையனின் கடைகளில் உள்ள உள்ளடக்கம் ஒன்றும் பிரமாதமானதாயில்லை.’ (பக: 135- ஆண்டு 1962) என அளவிட்டிருக்கிறார்.

இன்றும் படைப்பிலக்கியத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் முத்த எழுத்தாளர் செ. கணேசனிங்கன் சாதிப் பிரச்சினையை

ஆத்மசுத்தியோடு அணுகி ‘நீண்ட பயணம்’ என்ற நாவலைப் படைத்தவர். அவரது நாவல்களையும் சிறுகதைகளையும் சிவகுமாரன் வெவ்வேறாக இரு அத்தியாயங்களில் திறனாய்ந்துள்ளார். ‘கணேசனிங்கன், இளங்கீரன், நந்தி போன்றோரின் நாவல்கள் தமிழ் நாட்டு நாவலாசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமையும்.’ எனத் தீறனாய்வாளர் 1970இல் மதிப்பிட்டிருக்கி றார். ஈழத்து இலக்கிய நேயர்களுக்கு இது அமுதத்தை மாந்திய இன்பமல்லவா! செ. க. வின் ‘சங்கமம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பைத் தீறனாய்ந்து (1962) “..... தான் முற் போக்கு என்று கருதும் கருத்துக் களைத் தினித்துக் கட்டம் கட்டுவதுடன் நின்று விடும் சுயதிருப்தியும் காணப்படுகின்றன. அது போதாது ஒரு எழுத்தாளன் இலக்கியக் கலைஞராக மாறுவதற்கு என்பதை அவர் உணர்ந்து கொஞ்சம், லாவகமாக எழுதுவாராயின் நிச்சயமாக அவர் பெருமைக்குரியவராவர்” எனக் கருத்துரைத் துள்ளார். செ. க. நிச்சயமாக இதைப் படித்தி ருப்பார். அவர் தமிழலகால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சிறந்த புனைகதையாளர்.

இது வரை வெளிவந்த (1962) ஈழத்துச் சிறு கதைத் தொகுப்புகளில் சிறப்பானது ‘தோணி’ தான் என்பது எனது மதிப்பீடு (பக: 166) என வ. அ. இராசசுரத்தினத்தின் முதல் தொகுப்பைச் சிவகுமாரன் புகழ்ந்துள்ளார். ‘தோணி’ சிறுகதையையும் விலாவாரியாக அலசியிருக்கிறார்.

இந்நால் சென்னை, மணிமேகலை பிரசரமாக வெளிவந்துள்ளது. தரமான காகி தத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. ஆங்காங்கே எழுத்துப் பிரமைகளும் காணப்படுகின்றன.

பேராதனை எழுத்தாளர்களின் தொகுப்பு எழுத்துருவின் தலைப்பில் 'கலைப் பூங்கா' எனவும் அடியில் கதைப் பூங்கா (பக்: 150) எனவும் காணப்படுகின்றதே! அது கதைப் பூங்கா தானே!

ஆக 'ஓரு திறனாய்வாளரின் இலக்கி யப் பார்வை' என்ற நூலில் காணப்படும் திறனாய்வுப் பார்வைகளைச் சம்பந்தப்பட்ட படைப்புகள் எழுதப்பட்ட காலத்து அரசியல், பொருளாதார, சமூக நகர்வகுகளோடு ஒப்பிட்டே பார்க்கப்பட்டிருப்பது தெரிகின்றது. 'மாற்றம்' என்ற சொல்லைத் தவிர, உலகிலுள்ள மற்றவையெல்லாம் மாறக் கூடியவை எனத் தத்துவாச்சாரியர்கள் சொல்கின்றனர். வாழ்வு எப்படி மாற்றங் காண்கிறதோ, அதே போல் இலக்கியத் தின் உள்ளடக்கத்திலும் மாற்றம் கவறுவது தவிர்க்க முடியாதது. ஏனென்றால் இலக்கியத்தைக் காலத்தின் கண்ணாடியாகவே இலக்கியவெல்லார் கணிக்கின்றனர். எனவே கே. எஸ். சிவகுமாரனின் இந்தப் பார்வைகளில் சில இன்றைய வாசக னுக்கு முரணைத் தரலாம்! இந்த நூலில் சம்பந்தப் பட்டிருக்கும் சில எழுத்தாளரின் இன்றைய படைப்பாற்றல், அதற்கான வித்தை வாசக னின் நெஞ்சில் உண்ணறும். இந்த விடயத் தில் அந்த எழுத்தாளர்களின் இன்றைய விஸ்வரூபத்துக்கு அவர்களைப் புடமிட்டது சிவகுமாரனின் இந்தப் பார்வைகளேயென்பதை வாசகர்கள் மனப்புரவு மாக ஏற்க வேண்டும். அதற்கு இந்நால் சான்று. இன்று எமக்கு வாசிக்கக் கிடைக்கும் பெரும்பாலான திறனாய்வுகள் இலங்கை வானொலி வர்த்தக சேவையின் விளாம்பர அறிவிப்புகள். இப்போக்கிலிருந்து

அன்றே சிவகுமாரன் விலகிக் கொண்டார். இந்த நூலில் சிதம்பர ரகுநாதன் சூறியிருப்பது போல், படைப்பொன்றின் இருப்பைப் பலப்படுத்துவது சொல்லப்பட்டிருக்கும் பொருளே! இது கவனிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்!

இந் நூலில் காணப்படும் கருத்துக்களை இன்று படிக்கும், இதில் திறனாய்வுக்குள்ளாகியிருக்கும் படைப்பாளிகள் 'அப்படி இருந்த நான் இப்படி ஆகிவிட்டேனே' என அங்கலாய்ப்பார்களா? அல்லது குவியில் குதிப்பார்களா? அதை அவர்களே கூறிட்டும்.

படைப்பொன்றின் எந்தெந்த அம்சங்களைத் திறனாய்வு கெய்ய வேண்டுமென் பதைப் புகட்டி. இந்நால் ஆய்வாளருக்கு உசாத்துணையாக இருக்கும். நீடு வாழும். தன் கணிப்பை இந்நாலுக்கு வழங்கியிருக்கும் பேரா. கா. சிவத்தம்பி “அறுபது வயதினைத் தாண்டி விட்ட திரு. சிவகுமாரனை அவரது கடந்த நாற்பது வருட கால இலக்கியச் சேவைக்காக வாழ்த்துவது நமது கடன் என்றே கருதுகிறேன்” எனக் சூறியிருக்கிறார். எனவே கே. எஸ். சிவகுமாரனிடமிருந்து தொடர்ந்து பெற்றுக் கொண்டிருப்பதை விடுத்து, அவரது தமிழ்ப் பணியை அங்கீரிக்கும் பொருட்டு அவருக்கு நாழும் எதையாவது செய்ய வேண்டாமா? பல் கலைக் கழகங்கள் அவருக்கு உரிய பட்டங்களை வழங்கி அவரை வாழ்த்த வேண்டுமென் பதே அவரது அபிமானிகளின் விருப்பம். ஆற்றல்களைப் போற்றும் பண்பு நம்பி டையே தோன்ற வேண்டும்!

பிரதேச வாழ்டபுர், செக்டோவிள் சாப்லூம்

இராஜேஸ்கரன்றாற்றின்

‘ஏதாகலயும் எப்பத்திடுங்கள்’

- ஆ. கந்தையா

மேலைத் தேசச் சிறுக்கதை இலக்கியம் ‘பிரெட் காட்’ அறிமுகப்படுத்திய பிரதேச வழக்குச் சிறுக்கதைகளை ஒட்டியே பெரு வளர்க்கி கண்டது என்பர். இவருடைய வழக்குச் சிறுக்கதைகளை ஒட்டியே பெரு வளர்க்கி கண்டது என்பர். இவருடைய வழக்குச் சிறுக்கதைகளை ஒட்டியே பெரு வளர்க்கி கண்டது என்பர். இவருடைய வழக்குச் சிறுக்கதைகளை ஒட்டியே பெரு வளர்க்கி கண்டது என்பர்.

இக்காலப் பகுதியில் இவர்களெல்லாராலும் பேசப்படாத, அல்லது பேச விரும்பாத ரூசிய நாட்டிலிருந்து ‘செக்கோவ்’ தனக்கென்ற ஒரு இலக்கியத் தளத்திலிருந்து மொச்சத்தக்க வகையில் சிறுக்கதைகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றான். இவ்விரு துருவ இலக்கியவாதிகளின் சங்கமத்திலேயே இன்றைய சிறுக்கதை இலக்கியம் முழுமை காண்கின்றது.

தமிழில் கூட மண்வாசனை இலக்கியத்துக்கு இன்று பெரு வரவேற்புக் காணப்படுகின்றது. சிறுக்கதைகள் ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தளத்திலிருந்து எழுதக் கூடாதென்றும், அது மொழி, இனம், மதம், பிரதேசம் கடந்து இருக்க வேண்டுமெனவும் பலர் கூறுவர். இது உண்மையெனக் கொண்டால் கூட இவர்களும் மண்ணையும், மக்களையும் தானே எழுத வேண்டியுள்ளது. டாக்டர் க. சண்முகசுந்தரம் “இவர்கள் தானே மக்களையும் எழுத்தாளர்கள் வேர்களைத் தேடி, விமுதுகளை நாடி இங்குள்ள மண்ணையும் காற்றையும் நம்மோடு பேச வைத்தார்கள்” எனக் கூறுவார். ஆக, மண்வாசனை இன்று தமிழிலும் ஆழ வேறுங்குறவுதை நாம் கண்டு கொள்ள முடியும். இராஜேஸ்கரன்னையின் சிறுக்கதைகளும் இவ்வாறான தன்மையைக் கொண்டவையே.

சிறுக்கதையின் உருவம், உள்ளடக்கம் போன்ற பல்வேறு அம்சங்கள் பற்றிய பல்வேறு வியாக்கியானங்கள் இன்று பலராலும் முன் வைக்கப்பட்டாலும், பொதுவாக எல்லோரும் ‘குஸ்வன் சீப்’ அவர்களது கருத்துக்களை வரவேற்கவே செய்வர்.

1. ஒரு சிறுக்கதை உண்மையில் சிறிதாக இருத்தல் வேண்டும். இது ஒரு நல்லமாக இருக்க முடியாது. அதே போன்று ஒரு நல்லை ஒரு நீண்ட சிறுக்கதையாக இருக்க முடியாது..... தனிப்பட்ட முறையில் நான் உயர்மட்ட எல்லையாக 3500 சொற்களை ஒரு சிறுக்கதைக்கு நிர்ணயிப்பேன்.

2. ஒரு சிறுக்கை விணோதம் நிறைந்த தாக இருக்கலாம். அதன் கடை மாந்தர் அல்லது நிகழ் புலம் போன்றவை வேடிக் கையாக இருக்கலாம். ஆனால் அவைகளைச் சுற்றியுள்ள உண்மைத் தன்மையும், அவை தரும் செய்திகளும் அச் சிறுக்கை யின் வாயிலாக வெளிவரல் வேண்டும்.

3. ஒரு சிறுக்கை தனி ஒரு நிகழ்புலத்தையோ ஒரு தொடரான நிகழ்புலங்களையோ சுற்றி எழுதப்படுவதுடன், ஒரு கருப் பொருளை அல்லது ஒரு பாத்திரத்தை அல்லது ஏனையவர்களுடைய தொடர்பாடல்களுடனான ஒரு பாத்திரத்தை விளக்குவதாக அமைய வேண்டும்.

4. ஒரு சிறுக்கைக்குத் தெளிவான ஆரம் பம், நடு, முடிவு என்பன இருக்க வேண்டும்.

5. ஒரு சிறுக்கையின் முடிவு தேனி தன் வால் நுளியால் குத்துவது போன்ற தன்மையைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

‘குஸ்வன் சிங்’ மேலும் கூறுவார்: “இவ் விதிகள் உண்மையில் ஏதேசிகரமான தும், சுய கருத்தாகவும் இருக்கலாம். ஆனால், உலகப் பெரும் சிறுக்கை எழுத்தாளர்கள் இவற்றை உறுதிப் படுத்தி யுள்ளனர். இன்றும் தம்மையறியாது பலர் இவற்றை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டும் இருக்கின்றனர்”

எனவே சிறுக்கைகள் மேற்கூறிய அம் சங்களை உள்ளடக்கியிருப்பது விரும்பத் தக்கது. இவைகளைல்லாம் கண்டிப்பாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை என ‘சிங்’ சொல்லவில்லை. ஒரு வகையில் இவைகள் வாசகனை நல்ல பல சிறுக்கைகளை இனங்காண உதவியாக இருக்கும். சிறுக்கை பற்றிய தெளிவில்லாத வாசகன்

அவற்றைச் சரியாக எடை போட முடியாது திண்டாடுவான். அவ்வாறான வாசகனே சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத விடயங்களையும் படைப்பாளி எழுதுகின்றான் எனவும், அவைகளைக் கண்டிக்காமல் விட்டுவிடுகின்றான் எனவும் குற்றம் கூறுவான்.

உண்மையில் ஆசிரியன் இங்கு குற்ற வாளியல்ல. எந்த ஒரு ஆசிரியனும் சமூகப் பிரக்ஞா இல்லாது எழுதுவதில்லை. இன்றைய படைப்பாளி முடிவைக் கூறாது அப்பனியைச் செய்ய வாசகனை விட்டு விடுகின்றான். ஆகவே, நல்ல ஒரு வாசக னாலேயே நல்ல சிறுக்கையை இனங்காண முடியும். இராஜேஸ்கண்ணனின் சிறுக்கைத் தொகுதியைப் பார்ப்பவர்கள் ‘குஸ்வன் சிங்’ கூறியவைகளை அவர் உண்மைப் படுத்துவதைக் கண்டு கொள்ள முடியும்.

‘செக்கோவின்’ சிறுக்கைகள் பற்றியும் நாம் இங்கு நோக்க வேண்டியது அவசியம். நல்லது, கூடாதது என்பன பற்றிய எதுவித உணர்வுமில்லாது எழுதுவவர் என அவரைச் சிலர் சாடுவார். அவர்களுக்கு அவர் கூறும் பதில் அவரது எண்ணக் கிடக்கையை எமக்குக் காட்டும். அவர் கூறுவார்: “என்னுடைய தொழில் அவர்கள் (கடை மாந்தர்) எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதைக் கூறுவதுதான். யூர்கள் (வாசகர்கள்) அவைகளை முடிவு கட்டட்டும்”

‘செக்கோவின்’ சிறுக்கைகள்-

1. சிறியனவாகவும், எளிமையான, அன்றாட வாழ்வில் காணக் கூடிய நிகழ்வுகளாகவும் இருக்கும். வாசகன் இதில் எண்ண இருக்கின்றதென முதலில் எண்ண வைப் பவையாகவும் இருக்கும்.

2. மொழி எனிமையானதாகவும், அலங்காரமற்ற, தெளிவாகச் சொல்லும் வகையில் அமைந்திருக்கும். வாசகனின் இருதயத்தை வருடிச் செல்லும்.
3. கதைகளும் சிக்கலில்லாத, நாளாந்தவாழ்வில் நாம் காண்கின்ற சம்பவங்களாக இருக்கும். இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில் கதைநகர்வு மிகவும் சாதுரியமாக ஒன்றோடொன்று பின்னிப் படர்ந்து செல்வதைக் கண்டு கொள்ள முடியும். ஒரு நிகழ்வு உடையின் கட்டடமே ஆட்டம் கண்டுவிடும்.
4. முடிவு எதிர்பாராத வகையில் அமையும். முடிவு எம்முன் பல அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தி விடும்.

இந்த முன்னுரையுடன் இராஜேஸ்கண்ணனின் ‘தொலையும் பொக்கிடிங்கள்’ சிறுகதைத் தொகுப்பைப் பார்க்க வேண்டும். கதையின் தலைப்பே பிரதேச வாணப்பீக்கின்றதல்லவா? எமது பிரதேசத்தின் சொத்துக்கள் எமது மன்னும், எமது விழுமியங்களும் தான். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் முத்திரை இருக்க வேண்டும்; அன்றேல் அவன் முகவரி இழந்தவன்.

இராஜேஸ்கண்ணனின் ‘தொலையும் பொக்கிடிங்கள்’ சிறுகதைத் தொகுப்பில் 10 சிறுகதைகள் உள்ளன. ஒரு கதைதானும் மன் வாசனை இல்லாத கதையெனக் கூற முடியாது. அவரது கதைகள் யாவும் ஆரவாரம் இல்லாத ‘ஏன்’ சாராத அவருக்கே உரிய பாணியில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவை. ரூசிய எழுத்தாளன் ஒரு வன் கூறியது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. “எந்தப் பகுதி மக்களைப் பற்றி எழுதப் போகின்றார்களோ அவர்கள் வாழ்வைப்

பற்றிய முழு ஞானம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அவர்களோடு அவர் வாழ்ந்தோ, பழகியோ இருக்க வேண்டும். இல்லாத விட்டால், வெறும் குப்பைகளைத் தான் படைக்க முடியும்” அவரது கூற்று இராஜேஸ்கண்ணனுக்குச் சாலவும் பொருந்தும்.

இவரது தொகுதியில் காணப்படும் 10 சிறுகதைகளையும் ஒரு பரந்த பார்வைக்குப்படுத்தினால் (Telescopicview) அவையாவும் எம்மை, எம்மைச் குழு உள்ள மக்களை, அவர்தம் ஏக்கங்கள், எதிர்பார்ப்புகள், இயலாமைகள், இன்னல்கள், பிணக்குகள் என்பவைகளை முன் வைக்கும். இவரது கதைகளில் என்னைக் கவர்ந்த அம்சம் அவர் பயன்படுத்திய பிரதேசமாறியாகும். மொழியென்பது உணர்வின், எண்ணத்தின் வெளிப்பாடாயின், கதைமாந்தர் பேசகின்ற மொழியும் அம் மன்னிலிருந்தே வரல் வேண்டும். இத்தொகுதியில் இவற்றைக் கண்டு கொள்ள முடியும். அது மட்டுமன்றி, யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் மக்கள் பேசகின்ற மொழியையும் அவர் அழகாகப் பாலிக்கின்றார்.

எம்மவர்களுக்கு ஒரு பழக்கம் உண்டும். எல்லோருக்கும் ‘பட்டப்’ பெயர் வைத்துவிடுவார்கள். அவைகள் மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துவிடும். அப் பெயர்களுடாக அவர்களை நாம் எடை போட முடியும். இத் தொகுதியில் இடம் பெறும் கதைகளில் வரும் கதை மாந்தருக்கு இவ்வாறான ‘பட்டப்’ பெயர்கள் வைத்து இராஜேஸ்கண்ணன் தனது கதைகளை எழுதியளார். இவ்வுத்தி கூட ஒருவகைப் பாத்திரவார்ப்புத்தான்.

இவரது சிறுகதைத் தொகுதியை, ஒரு மிகவும் கிட்டிய பார்வைக்குட்படுத்து

வற்காக (microscopic view) இவரது ஒரு சிறுக்கையைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். அது பரிசுக் கதையோ, அன்றேல் மெச்சப்பட்டோ, புகழுப்பட்டோ என்றும் இருந்ததி ஸ்லை. இதற்கான காரணங்கள்:-

1. அதிகம் கவனிக்கப்படாத கதை
2. எனிய நிகழ்வுலம் கொண்ட கதை
3. அன்றாட வாழ்க்கையில் நாமெல்லோ ரும் அனுபவிக்கும் ஒரு பிரச்சனை பற்றிய கதை
4. ஒரு வகையில் (ஆசிரியர் ஏற்றுக் கொள் வாரோ தெரியவில்லை) அவரது கதை.

கதையின் தலைப்பு ‘இறுக்கம்’. கதையின் கருப்பொருள் மிகவும் எனிமையானது. ‘ஊடலும் கூடலும்’. இக் கருப்பொருளை வைத்துச் சங்க இலக்கியமா படைக்கப் போகின்றார் என எண்ணத் தோன்றும். ஆனால், ‘சொக்கோவ்’ போன்று கதையை நகர்த்தும் பாங்கு, அதன் முடிவு எமக்கு ஒரு இனிமையான அனுபவத்தைத் தரும்.

இராஜேஸ்கண்ணன் எவ்வாறு கள நிலைகளை நிரல்படுத்துகின்றார், எவ்வாறு கதையை முன்னெடுக்கின்றார், கதையின் பாத்திரங்களை எவ்வாறு வளர்த்தெடுக் கின்றார் என்பதோடு கதையின் முடிவுக்கு இவைகள் எவ்வாறு உறுதுணையாக விளங்குகின்றன என்பதையே அவரது படைப்பாற்றலைப் புலப்படுத்துகின்றன.

கதை இதுதான். கணவன் மனைவிக் குத் தெரியாமல் ஒரு சங்கிலி வாங்கி உரிய நேரத்தில் கொடுத்து ஒரு இன்ப அதிர்ச் சியை அவளில் ஏற்படுத்த விரும்புகின்றான். மறுபறுத்தில் மனைவி வேறு வழி யில்லாமல், ஒரு சங்கடமான நிலையில் நாலாயிரம் ரூபாவுக்குச் சாரி வாங்கி விடு

கின்றாள். இவன் மனைவியை ‘ஊதாரி’ எனக் கழிந்து கொள்கின்றான். இதன் வெளிப்பாடு கணவன் மனைவியிடையே ஒரு ‘இறுக்கம்’.

செய்யக் கூடாததை மனைவி செய்து விட்டதாகக் கணவன் எண்ணினாலும், உண்ணமயில் மனைவி வேறு வழியில்லா மல் செய்தவற்றை அவன் தெரிந்தும் அதை ஏற்க மறுக்கின்றான். இறுக்கம் மேலும் அதிகரிக்கக் கூடாதே செய்யும். இது ஆண் ஆதிகக்கத்தின் ஒரு வடிவமெனக் காட்டி, இந்த ஏராற்று ‘வித்தையுள்’ வாசகனைச் சிக்க வைத்து ஆசிரியர் கதையை நகர்த் திச் செல்கின்றார். எத்தனை அர்த்தமில் வாத குழுறல்கள், ஏக்காங்கள், ஊமைக் கோபங்கள்?

இங்கே இராஜேஸ்கண்ணன் ஒரு உளவியலாளன் போன்று விளங்குகின்றார். அன்பு அதிகம் இருக்குமிடத்தில் தான் கோபம் மிகுதியாகக் காணப்படும். தனது அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்களில் அதிக நிறைவை எதிர்பார்க்கத் தாண்டும். இது பின்குகுகள், பிரச்சனை களை உருவாக்கும். இவை இரண்டும் இல்லாது விட்டால் குடும்பத்தில் இனிமை ஏது? அர்த்தம் தான் ஏது?

அறிவு வேறு, வாழ்வு வேறு என்பதையும் ஆசிரியர் கூறி வைக்கின்றார். தனது அறிவுத் திறனைத் தனது மனைவியிடம் காட்டுவன் அழகு சப்பிரமணியத்தின் ‘கணித மேதை’ ஆகிவிடுவான் என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லுகின்றார். பெரிய அறிஞர்களெல்லாம், அறிவுச் சூனியமான மனைவியர் இட்ட கோட்டைத் தாண்டாமல் இருந்திருக்கின்றனர். இவற்றைப் பாலியல்

எனக் கொச்சைப்படுத்தக் கூடாது. இது வாழ்வியல். இங்கு தோல்விகளெல்லாம் வெற்றிகளே!

கணவன் மனைவி இருவரிடையே ஏற்பட்ட இறுக்கம் எவ்வாறு நெகிழ்ச்சி காண்கின்றதென்பதை மிகவும் அழகாகக் காட்டுகின்றார் ஆசிரியர். இருவரும் வீட்டுக்கு வருகின்றனர். கணவனுக்கு மனைவியுடன் இணக்கம் காண வேண்டுமென்ற அவா; மனைவிக்கும் அவ்வாரே. ஆனால், பெண் ஒருபோதும் ஆணைத் தேடிச் செல்வதி ஸ்லை என்ற உண்மை இங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இது இயற்கை நியதி. கணவன் இந்த இயற்கை நியதிக்கு விதி விலக்கா, என்ன? தங்கச் சங்கிலி மனைவியின் கழுத்தை அலங்கரிக்கின்றது. இறுக்கம் உடைகின்றது; அன்பு மலர்கின்றது; பரிவுபிறக்கின்றது; எமக்கு முடிவு கிட்டுகின்றது.

‘அவள் சின்னாங்கிச் சிரிக்கும் போது கண் களிலிருந்து ஓரிரு மணிக்ஞும் உதிர்ந்தன.’

ஆசிரியர் கதையை முடிக்கின்றார். இது தான் பெண்ணின் பலமும் பலவீனமும். இதுவே வாழ்வின் அர்த்தம் என ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

உதாரணத்துக்கு இக்கதையைக் கொண்டு ஆசிரியரின் எல்லாக் கதைகளையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அப் பொழுது தான் ஆசிரியரது கூர்மையான சமூகப்பார்வை எவ்வாறு பல திசைகளுக்குச் சென்றிருக்கின்றது என்பதை நாம் கண்டு கொள்ள முடியும்.

இச் சிறுகதைத் தொகுதி கவனமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்டத் தென்பதைத் துணிந்து கூற முடியும்.

**HAPPY
PHOTO**

Excellent
Photographers
Modem Computerized
Photography
For
Wedding Portraits
&
Child Sittings

Photo Copies of
Identity Cards (NIC),
Passport &
Driving Licences
Within 15 Minutes

300, Modera Street,
Colombo - 15.
Tel : 2526345.

கலை இலக்கியப் பெட்டிழை

- திக்குவல்லை கமால்

திரு. வக்ஷ்மன் ஜயகோடி அப்பொழுது கலாசார அமைச்சராகவிருந்தார். உதவி அமைச்சர் ஏ. வி. ஸார்வீர பேராசிரியரும் எழுத்தாளருமாவார். கதிரைகளுக்குப் பொருத்தமானவர்கள் அதில் அமர்ந்தால் தானே சிறந்த சேவையை எதிர்பார்க்க முடியும். பிரதி அமைச்சரின் தனிப்பட்ட செயலாளராக பொயி. ஜே. பொதேஜா இயங்கினார். அவர் சிறந்த ஆங்கில மூல சிங்கள மொழி பெயர்ப்பாளராவார். இந்தக் கூட்டுக் காரணமாகக் கலாசார அமைச்சு கலை- இலக்கியவாதிகளின் புகலிடமாக மாறியது.

1995 என்று ஞாபகம்.

முன்பெல்லாம் வருடாந்த சாகித்திய விழாவென்றால் மொழி ரீதியாக வெவ்வேறாக, பெரும்பாலும் கொழும்பிலேயே, அதுவும் ஒருநாள் நிகழ்வாக நடைபெற்று முடிந்து விடும். இந்திலை மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அதன்படி மொழி வேறுபாட்டிறி சாகித்திய விழா நடைபெற ஆரம்பித்தது. மற்றும் படி கலை இலக்கியப் பெருவிழா (சாஹித்தி கலா பிரசாதினி) மூன்று நாட்கள் குறிப்பிட்டதொரு பிராந்தியத்தில் நடாத்தவும் வகை செய்யப்பட்டது. அப் பிராந்தியத்தின் தனித்துவமான கலை அம்சங்களை வெளிப்படுத்தவும் வகை செய்யப்பட்டது. அப்பகுதிக் கலைஞர்களைக் கொரவிப்பதும் அதில் ஓர் அம்சமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

முதலாவது கலை- இலக்கியப் பெருவிழா அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திஸ்ஸமகாராமையில் நடைபெறவிருந்தது. தென்னிலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர், கலைஞர்களின் பங்களிப்பைப் பெரிதும் எதிர்பார்த்தனர். அந்த வகையில் நானும் கலந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சிறப்புரை நிகழ்த்துமாறு கேட்கப்பட்டிருந்தேன்.

கொழும்பிலிருந்து வாகன ஊர்வலம் செல்லவிருந்தது. மொழி- இலக்கியத்திற்குத் தொண்டாற்றியவர்களின் உருவங்களை ஊர்திகள் ஏந்தியிருந்தன. அதன்படி திருவள்ளூர், விபுலானந்தர், சித்திலெப்பை போன்றவர்களும் ஊர்வலத்தில் சென்றார்கள். கலை இலக்கியத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட பலவேறு, அரசு- தனியார் நிறுவனங்கள்.... தினைக்களங்களின் வாகனங்கள் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டன.

ஊர்வலத்தை வழியனுப்புகின்ற நிகழ்வு கலாபவனத்தில் இடம்பெற்ற போது தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நிறையப் பேர் குழுமியிருந்தனர். எழுத்தாளர்களுக்கென்று குளிருட்டப் பட்ட மினிப்ஸ் ஒழுங்கு செய்யப் பட்டிருந்தது.

காலை பத்து மணிக்கெல்லாம் ஊர்வலம் ஆரம்பமாகியது. வண்டியில் தமிழ் எழுத்தாளர்களாக நானும் அந்தனீ ஜீவாவுமே இருந்தோம். ஊர்வலம் பாணந்துறை,

களுத்துறை, காலி என்று நகர்ந்து கொண் டிருந்தது. தேநீர், உணவென்று முன்னேற் பாடு செய்யப்பட்டிருந்த இடங்களில் தரித்து, அந்தந்தக் காரியங்களை முடித்துக் கொண்டு முன்னேறினோம்.

குறிப்பிட்ட இடத்தை, அதாவது தெபர வெவ மத்திய மகா வித்தியாலயத்தை இருவ எட்டு மணிக்கு மேல்தான் போய நெடந்தோம். அப்பிரதேசம் மின்னலங்கா ரத்தோடு விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது.

கலந்து கொண்ட தமிழ்த் தரப்பின ருக்கு கதிர்காமம் இராமகிருஷ்ணமிவென் விடுதி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தது. திஸ்ஸமகாராமையிலிருந்து வேறு வாக ணத்தில் எங்களை அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கிருந்த அலுவலர்கள் ஏற்கனவே எங்களுக்கு ஒதுக்கியிருந்த அறையை மாற்றம் செய்திருந்தார்கள். அந்தனிலீவா வக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. அவர்களோடு பொருதி வென்றுவிட்டார். நானும் ஜீவாவும் ஓர் அறையில் தங்கினோம். சற்று நேரம் செல்ல, பிந்தி வந்த எம். எக். எம் சம்ஸாம் எங்களோடு சேர்ந்து கொண்டார்.

இருவருமே கதைக்குப் பஞ்சமில்லாத வர்கள். இலக்கியச் சர்ச்சையா? சன்னடையா? என்று தெரியாதளவுக்கு வெகு நேரம் வரை ஒழோவென்று கதைத்தார்கள். பின்னர் கொஞ்ச நேரம் பைபிள் வாசி த்து விட்டு ஜீவா தூங்கி விட்டார்.

அடுத்த நாள் காலை விழா மையத் திற்கு அழைத்து வரப்பட்டோம். அங்கு இடம்பெற்ற கலாசார ஊர்வலத்தில், பிரதேச சிங்கள பாரம்பரிய கலையம்சங்கள் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமைந்தது.

பெருந்தொகையான மக்கள் வெள்ளாம்

மூன்று நாளும் அலைமோதியது. ஒரே நேரத்தில் மாணவர்கள், வளர்ந்தவர்கள், இலக்கியவாதிகளுக்கென்று கருத்தரங்குகள் இடம் பெற்றன.

தமிழில் தனி நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் இடம் பெறவில்லை. இலக்கியக் கருத்தரங்கில் தமிழ் உரைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. சோமகாந்தன், பிரேமஜி, புயல் ஹமீத் போன்றவர்களும் அன்று சமூகம் தந்தனர்.

மூன்றாம் நாள் மாலையில் பிரேமஜி தலைமையில் நாங்கள் வெளிக்கிட்டோம். எங்களுக்கென்றொரு பிக்கப் வாகனம் தந் தார்கள். அதில் பியதிஸ்ஸ கஹதகமயும் இணைந்து கொண்டார். சிறந்த சிங்கள எழுத்தாளர் அவர். காலையிலிருந்து சற்று உள்ளே பத்தேகமவுக்குச் சென்று, அவர் வீட்டில் தேநீர் பருகி, சற்று நேரம் ஓய்வெடுத்தபின் கொழும்புக்குத் திரும்பினோம்.

அந்த மூன்று நாள் அனுபவம் மிக வித்தியாசமானது. அடுத்துத் த ஆண்டுகளிலும் கலைப் பெரு விழா நடைபெறும் பகுதிக்கு எழுத்தாளர்களை அழைத்துச் செல்லும் நடைமுறை தொடர்ந்து பின்னர் அற்றுப் போய்விட்டது. இப்பொழுதும் சுட கலைப் பெருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. தமிழ் ந்கான இடம் சொல்லும்படியாக இல்லை. வாழும் நினைவுகள் : 32

வாரச கூலக்கிய

விருது

இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் உயர்ந்த இலக்கிய விருது சாகித்திய மண்டல விருது தான். ஒரு

தடவையாயினும் இந்தப் பரிசைப் பெற்று விடவேண்டுமென்பது எமது எழுத்தாளர்களின் ஆவலாகும்.

கலாசார அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் கலைக்கழகம் என்ற அமைப்பே நூல் தேர்வை மேற்கொள்கிறது. 1961 முதல் இப்பரிசு வழங்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அப்போது பரிசுத் தொகை ஆயிரம் ரூபா தான். டொமினிக் ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியே முதலில் பரிசை வென்ற தமிழ்ப் படைப்பாகும். பரிசு பெற்றுக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் சென்ற போது எழுத்தாளர்களும், இரசிகர்களும் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து மலர் மாலை அணிவித்து ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றதாக, டொமினிக் ஜீவா தன் வரலாற்றிலே பதிவு செய்துள்ளார்.

ஆண்டுதோறும் அரசு இலக்கிய விருது விழா நடைபெற்று வந்தபோதும், இடையில் ஒரு பத்தாண்டு காலம் தமிழ் நூல்களுக்கு விருது வழங்கப்படவில்லை. திரு. பி. பி. தேவராஜ், இந்துக் கலாசார ராஜாங்க அமைச்சராகப் பதவியேற்ற பின்பு, மீண்டும் இப்பணியை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

1995 முதல் மொழி வேறுபாடு நீக்கப் பட்டு, பரிசுத் தொகை சமமாக்கப்பட்டு, ஒரே மேடையில் பரிசுளிப்பது போன்ற வரவேற்கத்தக்க மாற்றம் கொண்டு வரப்பட்டது.

1995/96ல் தமிழ் நாவலுக்காக சாகித்திய மண்டல விருது எனக்குக் கிடைத்தது. இலக்கியப் பயணத்தில் ஒரு வரிக் குறிப்புக்கான சொந்தக்காரராணாகிவிட்ட பெருமி தம் எனக்கு ஏற்பட்டது. இருந்தாலும், இத்தகைய விருது ஒரு எழுத்தாளனின் புல

மைக்கு எல்லையோ அத்தாடசியோ அல்ல என்பதே எனது கருத்து.

முன்பு கலைக்கழகத்தின் கீழ் தமிழ்-இலக்கிய ஆலோசனைக் குழு தனியாக இயங்கியது. மூன்றாண்டுக்கொரு முறை புதியதொரு தெரிவு செய்யப்படும். ஆட்சி மாற்றம் நடக்கும் போதும் புதுக்குழக்கள் நியமிக்கப்படும். அரசியல் நியமனங்களாக வும் அமையும். இதனால் பொருத்தப்பாடற்ற பலர் கதிரைகளை நிரப்பியதுண்டு. குறிப்பிட்ட சிந்தனைப் போக்கு மேலாதிக்கம் செய்வதுமுண்டு.

தமிழ் இலக்கிய ஆலோசனைக் குழு வின் இரு தடவைகள், அதாவது தொடர்ச்சியாக ஆறு ஆண்டுகள் நானும் அங்கத்தவராக இருந்திருக்கிறேன். இப்படிச் சொல்லிக் கொள்ள முடியுமே தவிர, பெரிதாக எதுவும் சாதித்ததாக இல்லை.

எனது ஞாபகத்துக்கு எட்டியபடி இளங்கீரனின் 'நீதியே நீ கேள்' நாவலுக்கு சாகித்தியப் பரிசு வழங்கப்படவில்லை. இவ் விடயம் தொடர்பாக அப்போது மிகப் பெரிய கருத்துப் போர் நடைபெற்றது. இதனோடு மரபுப் போராட்டம், இழிசனர் இலக்கியம், சாதிப்பாகுபாடு, இடதுசாரித்துவம் இப்படியான பல்வேறு விடயங்கள் பின்னிப் பினைந்து நின்றன.

அன்று மட்டுமென்ன, வருடா வருடம் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் கிளரிவிடுவதுண்டு. நியாயம், அநியாயம் எல்லாம் அதிலுண்டு. எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்தி விட முடியாத விவகாரமும் கூட. தேர்வுமுறை கடும் விமர்சனத்துக்குள்ளாவது போல, எழுத்தாளர்

கள் பரிசு பெறுவதற்கு மேற் கொள்ளும் திருக்தாளங்களும் பேசப்படுவதுண்டு.

'யாருக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைக்கவில்லையோ அவனே சிறந்த எழுத்தாளன்' என்று சிலர் வேட்க்கையாகச் சொல்வதுண்டு.

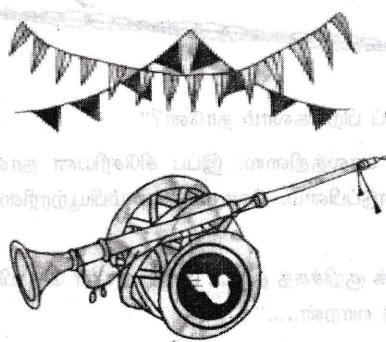
சில எழுத்தாளர்கள் எந்த நால் தேர்வுக் கும் தமது நூல்களை அனுப்புவதில்லை. அனுப்பாமலேயே தெரிவு செய்யப்பட்டாலும் கூட, அந்தப் பரிசைப் பெறுவதுமில்லை.

'சித்திரக் கொத்து' என்ற நாலுக்கு 'சிரித்திரன்' ஆசிரியர் சிவஞானசந்தரத் திற்கு அரசு இலக்கிய விருது கிடைத்தது. தமிழ் மக்களின் துயரங்களை முன்னிறுத்தி அவர் பரிசு வாங்க மறுத்துவிட்டார்.

இன்று சாகித்திய மண்டலம் மாத்திரமல்ல, யாழ்- இலங்கை இலக்கியப் பேரவை, மட்டக்களப்பு தமிழியல் விருது

என்பனவும் விருதுகளை வழங்குகின்றன. மாகாண ரீதியான நூல் தேர்வு முயற்சி களுமண்டு. இன்னும் பல அமைப்புகளும் முன் வரவேண்டும். ஓவ்வொரு அமைப்பின் தும் நோக்கும் எல்லையும் வித்தியாசப்படும் படசத்தில் பல எழுத்தாளர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது. இதனால் நூலாக்கமுயற்சி, வாசிப்புப் பரம்பல், இலக்கிய உணர்வு என்பன அதிகரித்துச் செல்லும்.

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளன் வியாபார நோக்கில் எழுதுவதில்லை. நட்டமடையாதிருக்க சிலபேர் சிற்சில உத்திகளைக் கையாள்வார்கள் தான். அதனால் பரிசு, பாராட்டு, பட்டம் என்பன எழுத்தாளனுக்கு ஊக்கமூட்டுபவையாக அமைகிற தென்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. அதற்காகப் படைப்பாளி பரிசு கெட்டுப் போகக் கூடாது. தனது தனித்துவத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாநுழாப்பந்து மல்லிகை வாழ்ந்துகூறு!

சென்னை மதுரா டிராவலர்ஸ் கலை மாமணி வி.கே.ரி. பாலன் தம்பதியின் மகள் செல்வி சரண்யா அவர்களுக்கும் டாக்டர். பாபு மனோகரன் தம்பதியின் மகன் செல்வன் ஜெயக்குமார் கிறிஸ்து ராஜன் அவர்களுக்கும் சென்னையில் செபின்ட் ஜோசப் உள்ளரங்கில் 20.1.2010

ல் வெகு வெகு சிறப்பாகத் திருமண வரவேற்பு நடந்தேறியது.

மணமக்களை மல்லிகை மனமார வாழ்த்தி, மகிழ்கின்றது.

-ஆசிரியர்

“எட்டு நாற்பத்தைந்து” என்றாள் நர்ஸ். பிளோஸ்டு சீல்வெட்டிம்பூடு அரிச காக
முந்தியே கொட்டி ஏன் கொட்டி நாற்பத்தைந்து கொட்டி கொட்டி நாற்பத்தைந்து கொட்டி

“இல்லை எட்டு இருபது தான்.....”

“சரியாக எட்டு நாற்பத்தைந்துக்குத் தான் பெடாக்ரர் பிள்ளையை என் கையில் தந்தார். நான் சொன்ன நேரம் தான் சரி”

“இல்லை மிக.... உங்கடை கணக்குப் பிழை. சரியான நேரம் எட்டு இருபதுதான். முந்தியே பொக்டர் என்னடைடைச் சொல்லிவிட்டார்..... ஆனபடியால் பிள்ளை பிறந்த நேரம் எட்டு இருபதுதான்.”

சண்முகவிங்கம் மாஸ்ருக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. நர்ஸ் சொல்வது தான் சரியாக இருக்க வேண்டும் என்று அவருக்கும் பட்டது.

“பிள்ளை பிறக்கையிக்கை நர்ஸ் கூட நின்றிருப்பா தானே..... அப்ப அவ சொல்லிற நேரம் தானே சரியாக இருக்க வேண்டும் தமிப்”

“அப்பா நீங்கள் கொஞ்சம் ஈம்மா இருங்கோ. இது உங்களுக்கு விளங்காது. பிள்ளை பிறக்கிற நேரம் முந்தியே தீர்மானிச்சாச்ச. நானும், வானதியும், பொக்ரரும் கலந்து பேசி முடிவெடுத்து எல்லாம் அதன்படிதான் நடந்திருக்கு”

பேஷ்க் கூத்துற் றுடனைக்கற் தடியுஞ் 2

அந்தமொன்றில்லா ஆண்டும் பெற்றேன்..... -‘பரன்’

“இல்லைத் தமிபி.... கொஞ்சம் முந்திப் பிந்திப் பிறக்கலாம் தானே?”

“இல்லையப்பா..... அதெல்லாம் உங்கடை காலத்திலை. இப்ப சிசேரியன் தான். ஒப்பிரேர் பண்ணி நேரத்திற்குப் பிள்ளையை எடுப்பினம். நேரமும் கொம்பியூற்றிலை பதிஞ்சிருக்கும்.....”

“சரி தமிபி, எனக்கு அந்த நேரத்தை ஒருங்காக் குறிச்சுத் தா..... பிள்ளையார் கோயில் ஜூராட்டைக் குடுத்துச் சாதகம் எழுதிக் கொண்டு வாறன்.....”

“பெரியவர் நான் சொல்லிறதைக் கொஞ்சம் கேளுங்கோ. சாதகம் சரியான நேரப்படி எழுத வேண்டும்” நர்ஸ் தொடாங்க, மோகன் கத்திரான்.

“மிசி உங்கடை வேலையைப் பாத்துக் கொண்டு போக்கோ. எங்கடை பிள்ளையின்றை சாதகத்தை நாங்கள் பாத்துக் கொள்ளுவது”

சண்முகவிங்கத்தாருக்கு ஆச்சரியாக இருந்தது. இதில் கோபப்பட என்ன

இருக்கிறதென்று அவருக்குத் தெரிய வில்லை. மகன் சொன்ன நேரப்படியே சாதகத்தை எழுதுவோம் என்று புறப்பட்டார். “எங்கெ போறியல்....”

“பிள்ளையார் கோவிலுக்குத் தான்..... சாதகம் எழுதுவிக்க.....”

“அதொன்றும் தேவை இல்லை.....”

“இல்லைத் தமியி.... கட்டாயம் சாதகம் வேணும். உங்களுக்குத் தேவையில்லாட்டியும் பிள்ளைக்கு வேணும். அதுவும் பொம்பிளைப் பிள்ளை”

“எல்லாம் எழுதியாச்சப்பா..... இந்தாங்கோ எல்லா விபரமும் இதிலை இருக்கு”

மோகன் நீடிய புத்தகத்தை வாங்கிய சன்முகவிங்கத்தாருக்கு ஆட்சரியமாக இருந்தது. ‘செல்லி. மாதுரி மோகனின் ஜனன ஜாதகம்’ என்ற தலைப்புடன் கண்ணைப் பறிக்கும் வழி வழி அடையடையும் அது இருந்தது.

பக்கங்கள் கணினியில் அச்சிடப்பட்டுக் கலரில் இருந்தன. கடைசிப் பக்கத்தில் ‘இராசகுலேந்திர பிரமக்சாரி’ என்ற தலைப்பின் மேல் அழகாகக் கையெழுத்திடப் பட்டிருந்தது. அவருடைய பெயர், அலுவலக முத்திரை யாவும் அழுத்தல் முறை மூலம் பதியப்பட்டுத் தெளிவாகத் தெரிந்தன. ஏறக்குறைய 30 பக்கங்கள் கொண்ட அந்தப் புத்தகத்தைப் பார்க்கச் சண்முகவிங்கத்தாருக்கு வியப்பாக இருந்தது.

“எப்பிடி இவ்வளவு கெதியா.....? எப்ப பிள்ளைக்குப் பேர் வைச்சியள்....?”

“அது..... ஒரு மாத்திற்கு முந்தியே நேரமும் தீர்மானிக்க, சாதகமும் எழுதி அதற்கேற்ற மாதிரிப் பேரும் வைச்சாக்கு”

“பிள்ளை பிறக்க முந்தியோ.....? என்ன பிள்ளையென்று தெரியாமலே எப்பிடிப் பேர் வைச்சியள்?” சன்முகவிங்கத்தார் ஆட்சரி யும் தாளாமல் கேட்டார்.

“எட்டு மாதத்திலையே ஸ்கான் பண்ணிப் பொம்பிளைப் பிள்ளை என்று பாத்திட்டாம். பிறக்கிற நாள், நேரம், எல்லாம் அப்பவே தீர்மானிக்கச் சு. பிறகேன் மினைக்கெட வேணும் என்று சாதகமும் எழுதிவிச்சப் போட்டன். இப்ப இவர்தான் சாதகத்திற்குப் பிரபலமான ஆள். ரி.வி. யிலை பேட்டியெல்லாம் பாத்திருப்பியள்....”

“மோகன்....” என்ற குரல் கேட்க, இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தனர்.

“ஒ.... பொக்கர் நீங்களா..... நன்றி.....” என்றுடி முன்னே போனான் மோகன்.

“மோகன் எல்லாம் சரியா நடந்திருக்கு. பிள்ளையும் தாயும் நல்ல கூடம். சரியான ரைமுக்குப் பிள்ளை பிறந்தது. வாங்கோ பாக்கலாம்.....”

“நன்றி பொக்கர்... எனக்கு அவசரமான ஒரு வேலை இருக்கு. இவர்..... என்றை அப்பா. அவரைக் கூட்டிக் கொண்டு போக்கோ.... நான் பின்னேறம் வருவன்.....” என்றுடி அவசரமாக வெளியேறினான் மோகன்.

‘பிறந்த பிள்ளையைக் கூடப் பாக்காமல் எங்கை இப்பிடித் தலைதெரிக்க ஒடுரோன்’ என்று நினைத்தபடி பொக்கரின் பின்னே போனார் சன்முகவிங்கம் மாஸ்ரர்.

“வாங்கோ மாமா..... இப்பவே என்ன மாதிரிக் கையைக் காலை ஆட்டிறாள் பாருங்கோ” என்றுபடி முகம் மலர்ந்து அவரை வரவேற்றாள் வானதி. குழந்தை பிறந்த சந்தோஷம் அவள் முகத்தில் தெரிந்து வருகிறது.

தது. சண்முகலிங்கத்தாரும் அருமைப் பேரப்பிள்ளையை ஆசையடுதன் எட்டிப் பார்த்தார்.

தலை நிறைய மயிருடன் குழந்தை கொழு கொழுவென்று அழகாக இருந்தது. ஆனால் பெரு விரலைச் சூப்பியபடி நல்ல நித்திரையில் மாதுரி இருந்தாள் போலவே அவருக்குப்பட்டது.

மோகன் அந்த அலுவலகத்தில் நுழைந்த போது, வரிசையாகப் பலர் அமர்ந்தி ருந்தார்கள்.

“தயவு செய்து உங்களுடைய இலக்கத் தைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று அழகுத் தமிழில் சொன்னாள் விசாரணைப் பீடத்தில் இருந்த பெண்.

“நேற்றே பணம் கட்டியிட்டன்....” பணம் கட்டிய துண்டை நீட்டிறான் மோகன்.

“உங்கள் இலக்கம் ஒன்று. சரியாகக் காலை 9.30 மணிக்கு நீங்கள் அழைக் கப்படுவீர்கள். தயவு செய்து இருக்கையில் அமருங்கள்....”

அவளின் பேச்சில் தமிழ் செழித்தது. மொழி வளமும், உச்சரிப்பும் மோகனை அசத்தின. அறையில் சித்திரங்கள் அழகாகத் தொங்கின. திரைச்சீலைகள் மெல்லிய வர்ணத்தில் சிரித்தன. இதமான வயலின் இவை தவழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இருக்கையில் அமர்ந்த போது, முந்திய இரவின் விழிப்பு மெதுவாக அவளை நித்திரையில் ஆழ்த்தியது.

“ஜீயா என்னுடன் வாருங்கள்” என்ற குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டு விழித்தான். அந்த அழகுத் தமிழ்ப் பெண் அவன்

மன்னே நின்றிருந்தாள். அடுத்த அறையில்/நுழைந்த போது சவர்க் கடிகாரம் நேரம் 9.30 என்று காட்டியது. மெல்லிய சந்தன மணம் பரவியிருந்தது. ஒரு கலைக் கோவில் போல அழகாகவும், அமைதியாகவும் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டிருந்தது அந்த அறை.

நடுவே இருந்த மேசையில் பட்டையக்கள் புடை குழ நர்த்தகி சந்தர பூசணி அமர்ந்திருந்தார்.

“உட்காருங்கள் மோகன்” என்றபடி மோகன் சம்பந்தப்பட்ட கோவையை நர்த்தகியிடம் கொடுத்தாள் அந்தப் பெண்.

“வணக்கம்” என்றான் மோகன்

“இந்தப் பள்ளியின் நடைமுறை பற்றி அறிந்திருக்கின்றீர்கள் தானே.....?” சந்தர பூசணியின் முதல் கேள்வியே மோகனை ஒரு கணம் சிந்திக்க வைத்தது.

“அது தான் இங்க வந்திருக்கிறன்.....”

“இது ஒன்றும் பரத நாட்டியம் படிக்கும் பள்ளியல்ல.... ஒரு கலைக் கோவில்.... நடைத்தின் பக்ஞதைகளைத் தான் நான் இங்கு உருவாக்குகின்றேன். சம்மா படித்து விட உப போகலாம..... என்ற நினைப்பு இருந்தால் இப்போதே போய் விடலாம.....”

“தெரிந்துதான் வந்தேன்.....”

“அப்படியானால் சரி..... 5 வருடப் படி ப்பு. அதுவும் 4 வயதிலேயே ஆரம்பித்து விடுவோம். 10 வயதில் அரங்கேற்றம் முடித்து விட வேண்டும். அதன் பின்பு பரதம் பயில முடியாது. பின்னைக்கு நேரம் சிடைக்காது. பாடசாலைப் படிப்புக்காக ரியூசன் என்று ஒட வேண்டி இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, பயிற்சி கொடுக்கக் கூடிய வயதை

யும் பிள்ளை தாண்டினிடும். எனவே தான் இந்த ஏற்பாடு. பிள்ளையைக் கலைக்கு அர்ப்பணிப்பவர்கள் தான் இங்கே அனுமதி கூடிக்கப்படுவார்கள்.....”

“சுந்தர புச்சணியின் குரலில் தெரித்த பெருமை மோகனைக் கொஞ்சம் அடிடம் காண வைத்தது.

“அது மட்டுமல்ல, நாங்கள் தாய் தகப்பன் பின்னனி, குழந்தையின் ஜாதகம் எல்லாம் கேட்போம். ஜாதகத்தில் கலைக்கான இடம் இருக்கின்றதா? என்று அறிந்து தான் இடம் கொடுப்போம்.....”

“..... அம்மணி..... இராசகுலேந்திர பிரமச்சாரி அவர்கள் தயாரித்த ஜாதகம் இது” என்றபடி செல்வி. மாதுரியின் ஜாதகத்தை நீட்டினான்.

வாங்கிப் புரட்டிய சுந்தர புச்சணியின் கண்கள் மலர்ந்து விரிந்தன. மேலும் புரட்ட அவளின் முகம் கருத்துச் சிறுத்தது.

“இன்று பிறந்த குழந்தையின் ஜாதகம் அல்லவா இது. இதை என் கொண்டு வந்தீர்கள்?”

“அம்மணி மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். இன்று பிறந்த என் குழந்தையின் ஜாதகம் தான் இது. அதற்கான அநுமதி கோரித் தான் வந்தேன். தயவு செய்து நான் சொல் வதைக் கேளுங்கள். இராசகுலேந்திர பிரமச்சாரியே இக் குழந்தை நாட்டியத்தில் பிரகாசிக்கும் எனத் தன் கைப்பட எழுதி இருக்கிறார்.....”

“அது சரி..... ஆனால் இப்போது பிறந்த குழந்தைக்கு எப்படி அநுமதி தருவது.....?”

“அம்மணி..... சென்ற வருடம் என் சகோதரியின் குழந்தைக்கு அநுமதி கேட்டு

இங்கே வந்தேன். தகுதி இருந்தும் இடம் கிடைக்கவில்லை. காலம் தாழ்த்தி வந்த தாகச் சொன்னார்கள். போட்டி அதிகம் என்றார்கள். அதனால் தான்.....”

“மோகன் நீங்கள் சொல்வது சரி..... ஆனால், இன்னும் மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்புதான் இந்த விண்ணப்பத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.....”

“அம்மணி குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வும். குழந்தை நடக்க ஆழம்பிக்கும் போதே அதன் ‘தத்தக்க பித்தக்க’ நடையில் பரத த்தை உணரலாம்... என்று நீங்கள் உங்கள் புத்தகமொன்றில் எழுதி இருக்கிறார்கள்... அதனால் தான் இந்த விண்ணப்பம்.....”

சுந்தர புச்சணியின் முகத்தில் குறுநகை அரும்பியது.

“சரி..... உங்களுக்கு இன்னும் 3 வருடத்தின் பின்பான அனுமதியை உறுதிப் படுத்துவோம்..... ஆனால் எங்கள் நடை முறைப்படி 5 வருடப் பயிற்சிக்கான முழுப் பணமும் இப்போதே கட்ட வேண்டி இருக்கும். நீங்கள் இடையில் விட்டு விட்டால் இன்னொரு கலையரசி உருவாவது தடைப்பட்டு விடும் அல்லவா? அதற்காகத் தான் இந்த ஏற்பாடு”

“ஜாந்து இலட்ச ரூபாய்க்கான வங்கி மிராப்ட் இருக்கிறது அம்மணி....”

“மோகன்.... உங்கள் ஆழ்வத்தை நான் மதிக்கின்றேன். உங்கள் குழந்தை எதிர் காலத்தில் ஒரு நாட்டியத் தாரரைக்காயக மிளிர் இப்போதே என் வாழ்த்துக்கள். மிகுதி விடயங்களை நீங்கள் கோகிலா வோடு பேசிக் கொள்ளலாம். எங்கள் பள்ளி நடைமுறைகளையும் அறிந்து செல்ல வாம்” என்று கை குவித்தாள் நர்த்தகி.

அறைக்கு வெளியே வந்தபோது, மோகனின் மனம் சந்தோஷத்தால் நிறைந்திருந்தது. எத்தனையோ பேருக்குக் கிடைக்காத ‘காலைக் கோவில்’ மாணவி என்ற பெருமை தன் மகஞாக்குக் கிடைக்கப் போகிறது என்ற நினைப்பே அவனைக் கிறங்க வைத்தது. “வாருங்கள் மோகன்...” என்றபடி கோகிலா முன்னே போக, மந்திரித்து விட்ட கோழி போல் பின்னே போறான் மோகன்.

வழி வழியே இருந்த வகுப்பறைகளில் மாணவிகளின் நடனம், பயிற்சி ஆசிரியை களின் மேற்பார்வையில் நடந்து கொண்டிருந்தது. கலீர் கலீரென்ற சதங்கையின் சத்தத்துடன் சொன்னாக் கோவிள் கம்பீர மான் சத்தம் காற்றில் தவழ்ந்து வந்தது. ஒரிடத்தில் சின்னங்கு சிறிசுகள் காலைத் தூக்கி ‘தத்...தெய்’ பழகிக் கொண்டிருந்தன. மாதுரியும் காலைத் தூக்கி ஆடும் கனவு வந்து மோகனின் மனதை நிறைத்தது.

“என்ன மோகன் நின்று விட்டார்கள்?” என்ற கோகிலாவின் கேள்வி அவனை மீட்டது.

“எப்பிடி இந்தச் சின்னங்கு சிறிசுகள் இவ்வளவு அந்புதமாக ஆடுகிறார்கள் என்று பாத்தேன்”

“மிகச் சிறிய வயதிலேயே பயிற்சி கொடுக்க ஆரம்பித்து விடுகிறோம். அது வும் தீவிரமான பயிற்சி. சீனாவில் ‘ஜிம் னாஸ்டிக்’ சிட்டுக்களைத் தயாரிப்பது போல அம்மையார் இங்கு நடனப் பயிற்சி அளிக்கிறார். அது மாத்திரமல்ல, இன்றைய விஞ்ஞான யகத்திற்கேற்ப பழுமறைகள் கையாளப்படுகின்றன..... பாருங்கள்

அங்கே.... அந்த நான்கு வயதுச் சிறுமிகள் எவ்வளவு அழகாக் கால் மாற்றி, கால் மாற்றி நிற்கின்றனர். அவர்கள் பழகும் இடத்தில் உள்ள தட்டில் இரண்டு கால்களும் வைக்கப்பட்டால், காவில் குடு ஏறும். ஒரு காலைத் தூக்கினால் குடு மறையும். மணி அடிக்க மற்றுக் காலைத் தூக்கி, தூக்கியதை இறக்க வேண்டும். குட்டைத் தவிர்ப்பதற்காகக் குழந்தைகள் பத்து நிமிடத்திலே இந்த நடைமுறையைப் பழகி விடும். பயப்படாதீர்கள் தாங்கக் கூடிய குடு தான்” என்று அபயமளித்தாள் கோகிலா.

மோகனின் மனதில் ‘சர்க்கால்களில்’ கரடிக் குட்டிகளைப் பழக்கச் சூடான தட்டின் மேல் நிற்க வைப்பது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அதை மாற்றியமைத்துத் தன் பயிற்சியிலும் ஈடுபோட்டிய சந்தர்ப்பங்களி அம்மையாரின் தொழில் நுட்ப அறிவு அவனை வியக்க வைத்தது.

“வாருங்கள்.... மிகுதிச் சம்பிரதாயங்கள் பற்றியும் பேசி முடித்துவிடுவோம.....” என்றபடி தன் அறையில் நுழைந்தாள் கோகிலா.

வழுமையான பத்திர நிரப்புகையின் அறிவுறுத்தல் என்ற தலைப்பில் ஒரு கோவையையும் கொடுத்தாள்.

“மோகன் இன்னுமொரு முக்கியமான விசயம் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதுதான் இந்தப் பள்ளியின் நடைமுறை. இங்கே முடிவெடுப்பவர் அம்மையாரே. அவரின் தீர்மானப்படி தான் எல்லாம் நடக்கும். பாட ஒழுங்கு, வகுப்பு நடைமுறை, பரிட்சை யாவுமே பாடசாலை விதி முறைகட்டு அமையவே நடக்கும். அரங்கேற்றம் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் கூட

அம்மையாரே தீர்மானம் எடுப்பார். யார் தலைமையில், எங்கே, எவ்வின் ஒத்துழைப் படன் நடத்தப்படும் என்பதும் எமது தீர்மானமே. இதில் தாய் தந்தையாருக்கோ... ஏன் பரதம் பயில்கின்ற மாணவிக்கோ எதுவித சலுகையும் கிடையாது. நாங்கள் சொல்வதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். அதற்கான ஒரு ஒப்பந்தத்திலும் நீங்கள் கையெழுத்திட்டாக வேண்டும்” எல்லாவற்றிலும் ‘பும்..... பும்’ மாடு போலத் தலையாட்டியபடியே கையெழுத்திட்டான் மோகன்.

இன்னும் 10 வருடாங்களின் பின் பண் டாரநாயக்க சர்வதேச மகாநாட்டு மண்டபத் தில் நடக்க இருக்கும் செல்வி மாதுரி மோகனின் நாட்டிய அரங்கேற்றம் மொழி, இன், மத வேறுபாடுகளைக் களைந்து கலையின் கோலமாக விகர்சிக்கும் என அவன் மனது உன்னிற்று.

மோகன் வைத்தியசாலையினுள் நுழைந்து அறைக் கதவைத் தட்டிய போது, திறந்தது சண்முகவிளக்கம் மாஸ்ரர் தான்.

“எங்கை போயிட்டாய்..... எவ்வளவு நேரமாச்சு.....? வானதி..... நீ வந்திட்டியோ என்று கேட்டபடியே இருந்தவள். இப்பதான் நித்திரையாகிறாள்.....”

வானதியின் நித்திரையைக் குழப்பா மல் மெதுவாக நடந்து தொட்டிலை எட்டிப் பார்த்தான் மோகன். குழந்தையைக் கண் டதும் அவனது நெஞ்சு விம்பித் தணிந்தது. அந்தச் சுருள் தலைமுடியும், நீளமான கை கால்களும் இராசகுலேந்திரம் பிரமச்சாரி யின் ஓதகக் கணிப்பு பொய்த்துவிடாது என அவனுக்கு நினைவுட்டின். மாதுரி

தன் கைவிரல்களை வாயில் வைத்துச் சூப்பியபடி நித்திரையாகியிருந்தாள்.

திரும்பி வானதி படுத்திருந்த கட்டி லைப் பார்த்தான். அப்போதுதான் விழித்த வானதியும் அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

“பாத்தீங்களா அப்பா! சரியா உங்கள மாதிரியே நீங்க கை கால், தலை மயிர் எல்லாம்.....” வானதியின் பேச்சில் சந்தோஷம் தெரிந்தது.

“எனக்கென்றால்..... மாதுரியைப் பாக்க உம்மைப் போல இருக்கு.....”

“தம்பி இந்தக் குருத்திலை பாத்து எப்பிடி வரும் எண்டு சொல்லேலாது..... ஒரு அஞ்சாறு வயது வரவேணும்” என்று இரண்டு பேரின் ஊகங்களுக்கும் முற்றுப் புள்ளி வைத்தார் சண்முகவிளக்கம்.

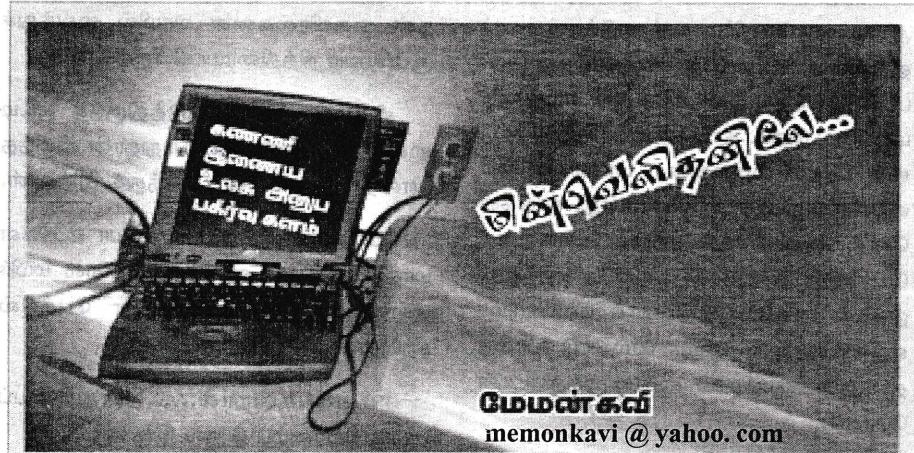
“அப்பா..... போன விசயம் சரியா..... ஏதாவது சாண்ஸ் இருக்குமா?”

“கான்ஸா....? அடமிசனே எடுத்திட்டு வந்திட்டன்.....” என்றபடி ஒப்பந்தப் பத்தி ரத்தை வானதியிடம் கொடுத்தான் மோகன்.

வாங்கிப் பார்த்த வானதியின் கண் களில் நீர் துளிர்த்தது.

என்ன நினைத்தானோ, திடீரென்று வானதிபின் கையில் இருந்த பத்திரத்தை வாங்கி மாதுரி படுத்திருந்த தொட்டிலுக்கு மேலே தூக்கிப் பிடித்தான் மோகன்.

நரி வெருட்டியதோ என்னவோ.....? நித்திரையிலேயே செல்வி. மாதுரி மோகன் சிரிக்க ஆரும்பித்தாள்.

மெமன்கவி

memonkavi @ yahoo. com

நிவேதிதாவின் ‘ரேகுபத்தீ’

www.rekupthi.blogspot.com

நிவேதிதா - இலங்கை பெண் படைப்பாளிகளில் ஒருவர். இவர் ‘ரேகுபத்தீ’ - எனும் பெயரில் ஒரு வலைப்பதிவை வைத்துள்ளார். இவ்வலைப்பதிவில் பல காரமான விடயங்களை பற்றி பேசுகிறார். பிரதிகளை மீள் பதிதல் எனும் தலைப்பில் பல பிரதிகளை இவர் அறிமுகப் படுத்துகிறார். இந்த வகையில் பிரதிகளை வாசித்தல் என்ற �Susan Schibanoff சிந்தனை சார்ந்த ஒரு கட்டுரையையும், இவர் ஒரு கவிஞராக இருப்பதானால் இவரது ஒரு கவிதையையும் உங்கள் பார்வைக்கு தருகிறேன்.

1. Susan Schibanoff ‘Taking the gold out of Egypt’ ஜ முன்வைத்து

The only phenomenon which, in all parts of the world, seems to be linked with the appearance of writing... is the establishment of hierarchical societies, consisting of masters and slaves and where one part of the population is made to work for the other part... And when we consider the first uses to which writing was put, it would seem clear that it was connected first and foremost with power... exercised by some men over other men and over worldly possessions.

(Claude Levi-Strauss)

அறிவும் கல்வியும் இன்றும் ஓரளவு வசதியானவர்களைத்தான் சார்ந்திருக்கின்றன என்றார் அண்மையில் சந்தித்த எழுத்தாளரொருவர். வாசிக்கவும் எழுதவும் தொடங்கிய ஆரம்பகாலங்களில் நல்ல புத்தகங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தான்டைந்த சிரமங்களை நினைவுக்கக் கேட்க முடிந்தது இன்னுமொருவரிடமிருந்து. அறிவை உடனுக்குடன் புதுப்பிக்க நூல்கங்களை நம்பிப் பயனில்லை. புத்தகங்கள் மற்றும் சஞ்சிகைகளின் விலையோ ஒரு சராசரி வாசகரின் இயலுமையைக் கடந்து எட்டாத் தொலைவில். இந்

தியாவிலிருந்து வரும் தமிழ்ப் பிரதிக
ஞக்கே இந்திலையெனில் ஆங்கிலத்தில்
வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் புத்தகங்
களைப் பற்றிக் கூற வேண்டியதில்லை.

அறிவும் கலையும் எந்தாவு செல்வத்
தில் தங்கியிருக்கின்றனவோ அதேபோல
அல்லது அதைவிடவும் இறுக்கமாக எழுத்
தும் வாசிப்பும் அதிகாரத்தோடு பிணைந்து
நிற்கின்றன. படைப்பென்பது செல்வமும்
அதிகாரமும் ஒன்றையொன்று இடைவெட்
டிக் கொள்ளும் புள்ளியாகவே பெரும்பாலும்
இருந்து வந்திருக்கிறது. பெண்ணியப்
பிரதி கரும் விளிம்புநிலைப்படுத் தப்
பட்டவர்களின் இலக்கிய எழுச்சியும் இந்த
இறுகிய பனிப்பாளத்தைத் தகர்த்தெறிய
முயற்சிக்கினும், மரபுகளின் பெயராலும்,
ஏலவே நிறுவப்பட்ட செவ் விலக் கிய
மேற்கோள்களின் துணையுடனும் இவ்வா
திக்கமானது தொடர்ந்தும் வன்மையாக
நிலை நிறுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

Susan Schibanoff தனது ‘Taking the gold out of Egypt’ எனும் கட்டுரையில் -
கட்டுக்களையும் மீறித் தெறிக்கும் தீவிர
மான பெண் வெறுப்புடன் கூடிய - பேரிலக்கி
யங்களையும் பெரும் படைப்பாளிகளையும்
ஒரு பெண்ணாய் எதிர்கொள்ள நேர்வதன்
துன்பியல் அனுபவத்தை எடுத்துக் கூறு
கிறார். மத்தியகாலப் படைப்புகளில் மேலோங்
கிக் காணப்படும் misogyny (பெண் வெறு
ப்பு?) பெண் வாசகர்களை மிகவும் மனவு
ளைச்சலுக்காளாக்கக் கூடியது. ஆண்களை
மையப்படுத்திய படைப்பொன்றில் பெண்
களுக்கெதிரான, பெண்களை இழிந்தைக்
குட்படுத்திய வாசகங்கள் இடம்பெறுவது
ஆண் வாசகர்களைப் பொறுத்தவரை
ஒருவித உற்சாகப்படுத்தலாகவும், நிறை
வேற்றாமல் போன காதலொன்றின் வேதனைப்
பிடியிலிருந்து விடுவிக்கும் ஆறுதலாகவும்
அமையும் அதேவேளை, அப்படைப்பு ஒரு

பெண்ணின் மனதில் நேருதிர் உணர்வுகளை
ஏற்றிச் செல்கிறது. பதினான்கு மற்றும் பதி
ஈணந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் படைப்பாளி
களின் முக்கிய இலக்கு ஆண்களாகவேயில்
ருந்தமையினால் பெண் களுக்கெதிரான
வாசகங்கள் மிகச் சாதாரணமாக இடம் பெற்
நாலும், சிலர் அவற்றுக்காகப் பெண் வாசகர்
களிடம் நாடகப் பாங்கில் மன்னிப்புக் கேட்டு
கும் வழமையுமிருந்தது. அவ்வாறு மன்னிப்புக்
கேட்பவர்களும் அச்சொற்றோடர்கள்
தங்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவையல்ல,
மாறாக மாமேதைகளாலும் புகழ் பெற்ற
எழுத்தாளர்களாலும் காலங்காலமாக
வழிமொழியப்பட்டு வந்தவையென்பதையும்
மற்காமல் குறிப்பிட்டு, ஆகவே அத்தகைய
மாமனிதர்களால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட
வாசகங்கள் ஒருபோ தூம் பொய்த்துப் போவ
தில்லை (‘He could not believe that so true a man and noble a philosopher as ‘Socrates’ should write otherwise than truth’) அழிந்துவிடுவது மில்லை. விரும்
பியோ விரும்பாமலே தலைமுறை தலை
முறையாகக் கடத்தப்பட்டவாறேயிருக்கு
மெனவும் மறைமுகமாக நிறுவத் தலைப்
பட்டு விடுகின்றனர். Chaucer, Jean de Meun
போன்ற அனைவரும் இதில் உள்ளடக்கம்.

Implicit in this self-excuse by source is the threat that the written texts of anti-feminism are ‘fixed’: they are autonomous entities that may be neither altered nor discontinued. The female reader is to understand, then, that when writers must choose between pleasing her and venerating the written traditions of anti-feminism created by wise men of the past and noble ancient philosophers, patriarchy has first claim on their loyalty. (pg223. - Feminist Readings in Middle English Literature: Edited by Ruth Evans and Lesley Johnson)

இலக்கியவுலகில் நிறுவப்பட்டுவிட்ட தோர் பாரம்பரியத்தை எடுத்தானாகின்றன இவ்வரிகள். மேலைத்தேய இலக்கியங்களில் மட்டுமல்ல, இங்கும் இத்தகைய ஆணானப்பட்ட பாரம்பரியங்கள் - பாரதியும் திருவள்ளுவரும் கூறுவது வேதவாக்கிய மென்பதாய் - இன்றும் நடைமுறையிலுண்டு. இப்பாரம்பரியங்கள் ஒரு பெண் வாசகர் மீது அதீமான அழுதத்தைப் பிரயோகித்து அவளைப் பலவீனமானவளாக்குகின்றன. மேலும், அவள் ஒரு பெண்ணாகவல்லாது ஆணாக அப்பிரதியை அணுகவும் நிரப் பந்திக்கின்றன. இச்சந்தரப்பத்தில் தான் ஒரு பெண்ணாய் படைப்பொன்றை எதிர்கொள்ள வேண்டியதன் தேவையும், அதன் அசாத்தி யமும் புலப்படத் தொடங்குகிறது. பழைய பிரதிகளைக் கலைத்துப்போட்டு அவற்றை மீள் வாசிப்புக் குட்டபடுத் தேவேண் டியது இவ்விடத்தே அவசியமாகின்றது. இந்த மீள்வாசிப்பென்பது என்ன? அதை எவ்வாறு மேற்கொள்வதென்பது ஒரு முக்கியமான, ஆராயப்பட வேண்டிய விடயம்.

Susan Schibanoff மேற்கொள்ளும் மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அவதானிப்பு, எழுத்தறிவுக்கும் பெண்களின் சுயசார்புக்கு மிடையிலான முரண்பாடு. மேலோட்டமான நோக்கில் எழுத்தறிவு அல்லது கல்வியறிவு ஒரு பெண்ணின் தன்னம்பிக்கைக்கும் தற்று ணிவுக்கும் வழிவகுக்கிறதென்ற முடிவை வந்தடைகிறோம். ஆனால், யதார்த்தமும் சான்றுகளும் இதற்கு நேர்மாறானதாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. எழுத்தறிவற்ற பெண்களை விடவும் அதீக பிரதிகளை கற்றறிந்த பெண் அன்றாட வாழ்வில் பின்னிற் கவே செய்கிறாள். இதற்கான காரணத்தைத் தேடும் Susan Schibanoff மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் பாரிய சமூக மாற்றங்களினி பத்து அதைக் கண்டடைகிறார். தீவிர பழமை வாதிகள் கூட பெண் கல்வியைத் தீவிரமாக ஆதரித்த காலமது. எழுத்தறிவு பெறுவதற்கும் கந்தகுக் கிடைத்து வந்தது. ஆனால், தமது எழுத்தறிவினால் முதன்மைப் பயன்பெறுபவர்கள் பெண்கள்தானா என்ற கேள்வியிடன் இந்த முன்னேற்றத்தையும் நாம் மீள்வாசிப்புச் செய்யவேண்டும். பெண்களின் அதீக ரித்த எழுத்தறிவு வீதமானது இன்னுமின் னும் அதிகமாக ஆண்வயப்பட்ட பிரதிகளுக்கு பெண்களை நெருக்கமாக்கியபதேயோ யில் (மாற்றுப் பிரதிகள் அக்காலத்தில் மிக மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே காணப்பட்டிருந்தன) சுய சிந்தனையையும் தேடுதலையும் வளர்ப்பதற்கு தவறிவிட்ட தென்றே கூறவேண்டும். படைப்புகள் பொது வாக ஆண்களின் பார்வையில் நாணம், பணிவு, 'கற்பு'டன் கூடிய இலட்சியப் பெண் ஜொருத்தியை வடிப்பதிலேயே குறியாயிருந்தன. மறுமலர்ச்சிக் காலத்து கல்விசார் எழுத்தாளர்களும் பெண்கள் வாசிக்கப் பழகுவதன் முக்கியத் துவத்தை முன்னிறுத்தினர், அறிவுதற்காகவல்ல. நல்ல பெண்களாவதற்காக. அந்தளவு வாசிப்பு பெண்களை அறிவுப்பாதையில்லாது, 'சிறந்த' பெண்களாவதற்கு வழி காட்டிக் கொண்டிருந்தது. அதேவேளை, எழுத்தறிவானது தொடர்ந்தும் அதிகாரங்களை செலுத்தும், பல வீணப்படுத்தும் வினைத் தீற்றான உத்தியாக தன்னை நிலைநாட்டிக் கொண்டிருந்தது. பதினாறாம், பதினே மூாம் நூற்றாண்டுப் பெண்களின் சமூக நிலையானது நலிவடைந்தும், அவர்களது சமூகப் பங்களிப்பு மிகக் குறுகியும் போன்மைக்கு அதிகரித்த எழுத்தறிவு வீதமும் ஒரு காரணமாகலாம். இன்னுமொரு விதத்தில் இந்த எழுத்தறிவு சில பெண்களுக்கு பெண்ணிய எதிர்ப்புப் பிரதிகளை மீள்வாசிப்புச் செய்யவும், அதனுடாகத் தமதான வரலாற்றைக் கட்டியெழுப்பவும் உதவிபரிந்திருந்தது. ஆனால், ஓப்பிட்டனவில் அது மிகக் குறைவே.

ஒரு பெண்ணாய் வாசிப்பது, பிரதியோ ன்றை அணுகுவதென்பது வெறுமனவே கும், கற்பதற்கும் அதீக வாய்ப்பும் பெண்களுக்குக் கிடைத்து வந்தது. ஆனால், தமது எழுத்தறிவினால் முதன்மைப் பயன்பெறுபவர்கள் பெண்கள்தானா என்ற கேள்வியிடன் இந்த முன்னேற்றத்தையும் நாம் மீள்வாசிப்புச் செய்யவேண்டும். பெண்களின் அதீக ரித்த எழுத்தறிவு வீதமானது இன்னுமின் னும் அதிகமாக ஆண்வயப்பட்ட பிரதிகளுக்கு பெண்களை நெருக்கமாக்கியபதேயோ யில் (மாற்றுப் பிரதிகள் அக்காலத்தில் மிக மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே காணப்பட்டிருந்தன) சுய சிந்தனையையும் தேடுதலையும் வளர்ப்பதற்கு தவறிவிட்ட தென்றே கூறவேண்டும். படைப்புகள் பொது வாக ஆண்களின் பார்வையில் நாணம், பணிவு, 'கற்பு'டன் கூடிய இலட்சியப் பெண் ஜொருத்தியை வடிப்பதிலேயே குறியாயிருந்தன. மறுமலர்ச்சிக் காலத்து கல்விசார் எழுத்தாளர்களும் பெண்கள் வாசிக்கப் பழகுவதன் முக்கியத் துவத்தை முன்னிறுத்தினர், அறிவுதற்காகவல்ல. நல்ல பெண்களாவதற்காக. அந்தளவு வாசிப்பு பெண்களை அறிவுப்பாதையில்லாது, 'சிறந்த' பெண்களாவதற்கு வழி காட்டிக் கொண்டிருந்தது. அதேவேளை, எழுத்தறிவானது தொடர்ந்தும் அதிகாரங்களை செலுத்தும், பல வீணப்படுத்தும் வினைத் தீற்றான உத்தியாக தன்னை நிலைநாட்டிக் கொண்டிருந்தது. பதினாறாம், பதினே மூாம் நூற்றாண்டுப் பெண்களின் சமூக நிலையானது நலிவடைந்தும், அவர்களது சமூகப் பங்களிப்பு மிகக் குறுகியும் போன்மைக்கு அதிகரித்த எழுத்தறிவு வீதமும் ஒரு காரணமாகலாம். இன்னுமொரு விதத்தில் இந்த எழுத்தறிவு சில பெண்களுக்கு பெண்ணிய எதிர்ப்புப் பிரதிகளை மீள்வாசிப்புச் செய்யவும், அதனுடாகத் தமதான வரலாற்றைக் கட்டியெழுப்பவும் உதவிபரிந்திருந்தது. ஆனால், ஓப்பிட்டனவில் அது மிகக் குறைவே.

ஒரு பெண்ணாய் வாசிப்பது, பிரதியோ ன்றை அணுகுவதென்பது வெறுமனவே

பிரதியும் வாசிப்பும் சார்ந்தது மட்டுமல்ல. Susan Schibanoff கூறுவது போல சக பெண்களுடன் உரையாடுவதும், அன்றாடப் பெண்களிடமிருந்து தான் கேட்டதற்கும், பெண்களைப் பற்றி ஆண்கள் எழுதி வைத் திருப்பதற்குமிடையிலான முரண்பாடுகளை வேறுபடுத்தி அறிந்து கொள்ளும் புள்ளியிலிருந்துதான் பெண்ணிய வாசிப்பு ஆரம் பமாகிறது. இதுதான் முறையான மீள்வாசிப்பும், விழிப்புணர்வுச் செயற்றிட்டங்கள், கலந் துரையாடற் பட்டறைகள் போன்ற வாய் வழிப் பெண்ணிய மரபு இந்த மீள்வாசிப்பில் பெண்ணாய் வாசிப்பதில் பெரும் தாக்கம் செலுத்துகிறது.

Christine de Pisan did likewise and found it just hard to reconcile what she heard from them with the written opinions of male authorities on women's base and immoral character. If one of the mainsprings which motivated Christine's rereadings was the conflict between what she heard from women and what she read by men, then perhaps it is well for us to remember that modern feminist oral traditions have a vital role to play in the otherwise intellectual and literate act of rereading, reading as women.

முன்கூட்டியே நிறுவப்பட்டுவிட்ட ஆண் மையவாத படைப்புகளை மீள்வாசிப்புச் செய்வதனுடாக எமக்கான வரலாற்றிறைக் கண் டடைவதன் மூலமே பெண் ணிய வாசிப்புச் சாத்தியமாகின்றதெனலாம்.

(Susan Schibanoff ,d; 'Taking the gold out of Egypt' கட்டுரையைத் தழுவி.. நீண்ட கட்டுரையின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மட்டும். நன்றி: Feminist Readings in Middle English Literature: Edited by Ruth Evans and Lesley Johnson)

முகம் வழி நுரைத்தொழுகும் சுன்யம்

பிரியங்களின் மென் ஸ்பரிசன்கள் மீது கரும்போர்வை விரித்து கேள்விகளும் குழப்பங்களும் சயனித்துக் கொண்டிருக்கின்றன புத்தனைப் போல நானோ போதிமரக்கிளையேந்திய சங்க மித்தையாய்வுலைந்து கொண்டிருக்கிறேன் ரணங்களைக் காவிக்கொண்டு.

என் கிருந் தோ வந் து தவறுதலாக அறைக்குள் அடைப்பட்டுவிட்ட மாட்டிலையானின் ஓல் ரீங்காரம் தலையைச் சுற்றிச் சமூன்று கொண்டிருக்கும் ஆயிரமாயிரம் வெளின்ற ஈசல் களின் வன்மத்தை நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது நான் விட்டுச்செல்ல விரும்புகிறேன், என் காலடியின்கீழ் துளிர்விடும் அரும் போன்றை அதில் துளிர்க்கும் நேசத்தை

மாறிக்கொண்டிருக்கும் நிலப்பரப்புகள் வேரோடு பிடுங்கப்பட்டு மாற்றான் தோட்டத்தில் நடப்பட்டதாய் சந்றும் தகவமையா வாய்வு 'இதைவிட வடிவானதென் தோட்டம் இதைவிடப் பரந்தது' வரண்டு வெடித்து வாய்பிளாந்த நாடுவிட்டு வலசை வந்த பறவைகளின் ஏக்கம் பனிப்புலத்தை உருக்கி உருவழிக்கும் பைன் மரங்களும் பூச்சாடிகளும் மிகுதயக்கத்துடன் முனுமுனுக்கிறுக்க கால்கள் சிறகுகளற்ற வெண்ணிலத்து செடிகள் தலையசைத்தெதிர்க்கும் - சந்தர்ப்பங்கள் தங்களைத் தாங்களே நிகழ்த்திக் கொண்ட குளிர்காலப் பகற்பொழுதொன்றில் நான் நானற்றவளாயானேன்.

கடுத்து

மல்லிகையின் 45ஆவது ஆண்டுமூலர், பொங்கலன்று கிடைத்தது. மல்லிகையின் பொங்கற் பரிசோ அது?

அர்த்தபுத்தியான அழகான அட்டைப்படம், கையில் ஒரு குழந்தையைப் போல, நமுவும் அழகான எளிமையான படைப்பு. இது தான் மல்லிகையின் அடையாளங்கள் என்றாலும் புகழாமல் இருக்க முடியவில்லை.

நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளைக் கடக்க மல்லிகை பட்டபாட்டைத் தாங்கள் எழுதி பிருந்த கட்டுரையின் மூலம் விளங்கிக் கொண்டேன். அது ஒரு பாடம். தங்களின் சுயசரிதை நாலை நான் இன்னமும் பாட்க்கவில்லை. பாட்க்கும் போது அக்கட்டுரை என்மீது உரு வாக்கும் தாங்கம் இன்னும் அதிகமாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

முழுவதுமாக வாசித்து முடிந்தது என்றாலும், சிலவற்றை மேலோட்டமாகவும், சிலவற்றை எழுத்தெண்ணியும் படித்தேன். அருமை என்று சொல்லத்தான் என்னால் முடியும். நான் விமர்சகன் அல்ல. அதுமட்டுமல்லாமல், ஏராளமான தகவல்களையும் கட்டுரைகளில் இருந்து பெறக் கூடியதாக இருந்தது.

திரு. செங்கை ஆழியான் அவர்களின் 'நந்திக்கடவின் அருகாக' என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. பேசப்படாமல்ப் போன நிறைய விடயங்களை பேசியும், உள்ளீடு செய்தும் இருந்தார். அருமை! எதிர்காலத்தில் இப்படியான பல படைப்புகள் உருவாகும் என்பது எனது தனிப்பட்ட கருத்தாகும்.

'பரன்' அவர்களின் 'பேய்க் கூத்தும் ஆமணக்கம் தடியும்' வியக்க வைத்தது, என்பதோடு எனது எண்ணவோட்டத்துடனும் பொருந்திப் பரியிசைத்தது. வித்தியாசமான கதை என்றால் அது மிகையாகாது.

மேலும், பிரசாந்தன் அண்ணாவின் கவிதைகளும் என்னைக் கவர்ந்தன. இப்படியான சிந்தனைகள் நமக்கு வரவில்லையே என்று பொறுமையாக இருக்கிறது.

என்னுடைய கவிதைகள் மூன்றையும் 45ஆம் ஆண்டு சிறப்பிதழ் சுமந்திருந்தது மகிழ்ச்சியே. எவ்வளவு பெரிய ஜாம்பவாணிகளின் இலக்கிய, ஆய்வுப் படைப்புகளுக்கு மத்தியில் என்னையும் ஒரு பொருட்டாக்கிய மல்லிகைத் தாய்க்கு எனது நன்றிகள். மல்லிகைப் பண்ணணயில் நானும் ஒரு செடியாக வளர்வது மிக்க மகிழ்ச்சி, பெருமிதம். உணர்ச்சிவசப்பட்டிருக்கிறேன்.

50ம் வருடத்தை நோக்கி, பொன்விழாக் காண வீறுநடை போடும் மல்லிகையான் பல்லாண்டு பல்லாண்டு இலக்கியப் பணியாற்ற, ராமருக்கு அணில்போல உதவுவேன் என்று நம்புகிறேன்.

நாற்றாண்டு மலரை வெளியிடத் தங்களுக்கு இளமையையும், ஆரோக்கியத்தையும் அருள இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

மட்டக்களப்பு.

வை. சாரங்கன்

குடும்பம்

— டெபார்மென்ட் ஜிவா

▲ இன்னு மலர்ல் வெள்வந்த ஒய்வுக் கட்டுறையைப் படித்துப் பார்த்து நான் அப்படியே பிரமித்துப் போய்விட்டேன். டாக்டர் அம்பெத்தக்ருடன் ஓய்விட்டு யாற்பானைத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட சூக்கத்தில் பிறந்து வளர்ந்த தோழர் ஸ்ரீ. கி. சுப்ரமணியத்தை ஒப்பிட்டு எழுத்தைப் பார்த்து நான் அசந்து போய்விட்டேன். கட்டுறையாளர் குறிப்பிடதற்கண்க்க அத்தனை சீர்ப்புத் தகுதியும் வாய்ந்தவரா. தோழர் ஸ்ரீ. கி. சுப்ரமணியம்?

கோண்டாவில்.

ஸ்ரீராமசுநா

சௌ. தோழர் ஸ்ரீ. கி. சுப்ரமணியத்தை அந்த மன்றத்தில் நிறுவிட்டார் தானே, நிங்கள்? எத்தனையோ வரவாற்றுக் கூறியுமிக்க சிற்றுக்கண்ணாளர்கள், செயல்யீர்கள் அவகுரித்த முழிதான் அந்த வட முறைத் தன். வரிசை வரிக்கூடா எத்தனையோ சாதனையாளர்களின் நாமங்களை நான் நினைவுட்ட முழும். நல்லூர் ராமசாமி அப்பர் என்றாருவர் கிருந்தார். நல்லூர் சிவன் கோணின் முஜை செய்து வர்த்தவர். முன்னர் சென்றையில் ரெட்டுவி ரீசர்வேயம் என்றாரு புத்தக விளைவிட்ட நிறுவனத்தை முத்தி நஷ்டப்பட்டவர். யாற். மன்றான் தோன்றிய சன்மூல் ஏத்கீர்ய்யட கம்பியினில் தோழர்களில் தலையானவர், இவர். கூடதீ வரைக்கும் தான் கொண்டாட கொள்கையில் உறுதி தள்ளாமல் வாழ்ந்து மழுந்த கொள்கை மிழ்மாளர், அவர். நான், பொன்னுத்துவர, பாளியில் ஒலக்கீசு உலகில் வயர் நியமித்துப் பெற்றுத்தனையாக சிளங்கியவர், இந்த நல்லூர் ராமசாமி அப்பர் தான்!

தோழர் ஸ்ரீ. சியின் சீற்யுதி சாதனைகளை ஒரு மலர்க் காட்டுறையில் விளைவிடுவது மாத்திரம் போதாது. அன்னாரையும் பற்றிய ஒரு ஆப்பு நூலைன்றே வெளிரூ வேண்டும். அதில் தான் பூண்மான ஸ்ரீ. சியை நாம் முற்றாகவும் புத்து கொள்ள முழும்.

▲ பல்கலைக் கழகங்களின் தீவிக்கீர்த்தியாக நிறுவுகள் அன்றைக் காலமாக விமர்சனம் செய்வது பற்றி, உங்களது நிலைப்பாடு என்ன?

புத்தான்.

பிளையூல் காலி

சௌ. என்னுடைய நிலையாக அன்றும் இன்றும் ஒன்றோதான். அற்குமான கிலக்கீசு இனார் தலைமுறையினர்— ஆன்களும், வயன்களும்— இன்று சர்வ கலாசாலைகளில் உருவாகி வருகின்றனர். இது ஏதார்த்த உண்மை. ஆனால், இவர்களை ஆழமான தீவிக்கீர்த்தி நிறுறையில் வழி நடத்திக் கூடியவர்கள் அருகிற் போய்த்தான் காணப்படுகின்றனர். எனவே, இனார் கிலக்கீசுக்கு ஒரு தீவிக்கீர்த்தி அரீர்ந்துகளை விளைத்தி தெரியாமல் மறைந்து போய்க் கூடிகின்றன. இந்தி க்பட்டத்தில் அறுவதுகளில் போதானையும்

மல்களைக் கழகத்தின்றுந்து தோன்றிய இனால் கிளக்கியத் தனிமுறையினரை எண்ணிப் பார்த்தும் வருகுச்சி விட சின்றேன்.

ஏ நிங்கள் முஸ்லிம்களை நடவடிக்கை உண்மையில், விலக்கிய உலக்கல், குற்பாக சமுத்து விலக்கிய முஸ்லிம்கள்னால் எழுத்துக்கள் 'தமிழன்' என்ற அனுகுழுறை நியாயமானதா?

கவுறகல்ஸ்திகிலியா

பர்ஸானா

ஓ நான் மறுக்குத்தீந்த ரூசிக்கீட் கற்றுக் கொண்டவன். இதற்குள் முஸ்லிம்களும் அடங்குவார். முஸ்லிம்கள் கிளக்கிய மின் துழிழ் பேசுவர்கள். அதனால் அவர்கள், துழிழ்கள்ளிலா. துழிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் ஆகே யோல, கூத்தியாகின் மலேவூர் மாகாலத்தையும் முஸ்லிம்கள் பேசி வருகின்றனர். துழிழத்தில் துழிழும் பேசுகின்றனர். எனவே, அவர்கள் துழிழ்கள்லை. தாக்கீர் யார் என்ற தீமானிக்கும் உரிமை அவர்வர்களுக்கே உரித்தானதுநான்று. விவரியார் தங்களது இருப்பு வசதிக்காகக் 'கண்ண கட்டி' ஆட்களைப் பிரியது சரியான ஜனராயக முறையில்.

ஏ விலக்கிய உலக்கல் கருத்து முறண்பாடுகள் னால் மந்த நெயம் க்கைவடைக்கிறதே, கைதப் பற்ற என்ன கருதுகிறீர்கள்?

ஷட்க்களாப்பி.

சசிவத்வி

ஓ அதையேன் கேட்கிறீர்கள்? உலகிற்குப் புத்தி விசால்ல முறையும் படைப்பாளிகள் தீவிகளையில் மகா கருப்பை புத்தி கொண்டவர்களாக நடந்து வருகின்றனர். இது ஈழத்து கிளக்கிய உலகில் மாபிரும் வெக்கி கேடு! மல நூட்கள் நெரில் கண்டு முழகாத நீண்டவளைஞன் வழி திருக்களில் கண்ட வடன் சிரித்து வல்தால், தெரிந்தும் தெரியாதது யோல, முகத்தை அந்தப் பக்கம் திருமிகிக் கொண்டு, நடையைக் கட்டுகிறான். தான் நிலைகுறையாத விலக்கியவாதியால்! கிளில் ஆசீரியம் என்னவில்லைால், ஆபோக்கியமான எதிர்காலச் சுழகத்தின் மிகு வக்காகத் தான் வேனா சிழியதாக விவரும் ஜம்மாயக்கிறான்.

உதனில் நீ மனிதனாக, மனித நேரியியுள்ளடக்கம் மிகு.

அப்புறம் உனது எழுத்தின் மூலம் மானுடத்தையே விவரிக்க வல்லாம்.

ஏ மல்வகை யாழ்ப்பாணம் போகும் என்ன முன்டா?

கெருஷுபு- 13.

க. பிற்றர்

ஓ தீநில் இரண்டு கேள்விகள் தொகீகி நிர்த்தின்றன. ஒன்று மல்லிகை ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணம் வருவாரா? என்பது. அந்த தது, மல்லிகைச் சஞ்சிதக வழியை யாழ்ப்பாணத்தின்று விவரிவருக் கூடியா? என்பது. எனது தனியிப்பட சகல உறவுக் குறி அந்த மன்னியில் தான் அடைக்கி வரும்போன. என்னன, எனது திருக்கைகளைக் கண்டு தெரிந்து வளர்த்திவருத்தன. அந்த மன்றதான்! எனவே இனிசௌல் கிடையிக்கையே வந்து போவேன். அதே சமயம் சகல விளிமிட்டு வசதிக்கையும் தலை நகரில் வருகிறகீட் கொண்டு விட்டதால், மல்லிகை கொழும்பி விடுந்து தான் விவரிவரும்.

கடந்த வராம் நூண்பர் முருகபுழி யாழ்ப்பாணம் சென்று நுந்து வேண்டில் மல்லிகைக் காரியாலயம் சென்று, புடியிலி நுந்த மல்லிகை சிளம்பும் மலைக் கிளியிலை தொகீகி கொண்டு நுந்த யடிக்கீட்டுகளில் நிற்றுயிட மய் எதுதூண்டார். அவருடன் பாக்டீரி நடேசுமுக் சேர்ந்து ஞாயக் புகைய்வத்தைத் தாங்கி விச்வ விச்வது வந்துள்ளனர். நிருஞ்சுக்கு நிர்வந்தியாக கிடுந்தது.

ஏ சமுத்தல் கங்கு மெற்படை சாதிக் குழுக்கள் இருந்ததாகவும், அவற்றுள் பல குழுக்கள் ஏற்க னவே அழிந்து விட்டாகவும் கூறப்படுகின்றது. அன்ன கைக் காலங்கள் பத்தாகை விளம்பரங்கள் உயர் கைவ வேளாளர் குலத்தைச் செந்த ஒரு பதும் அடிக்கடி தோட்டுப்படுகின்றதே, கைதப் பற்ற உங்களது கண்பிப்பிடு, என்ன?

வல்லிவைடுத்தீவரா.

எஸ். பாஷி

ஓ சாதிகளை ஒரு குழுவினர் மாநிதர் முருவாக்கீவிட வில்லை. அது தொண்டு தொட்டு வந்து சமூக அமைப்பு. நாம் சாதிகளை எதிர்க்கும் நோக்கமாக இப்போதைக்குக் கொண்ட வர்களைல். உயர் சாதித் திவிரைத் தான் முறை முழுதாக

எதிர்க்கின்றோம். வள்ளுவாகத் கண்டிக்கின்றோம். முதனி யரும்பூர் உடையர் யரும்பூர் என்கி எசால்கிக் கொண்டு, ஏதனை ஒருக்கப்பட்ட மக்களின் உணர்வுகளின் மீது குதிரையேற்றும் செய்து வருவதீதோன் முற்றாக ஒழித்துக் கட்ட விரும்புகின்றோம்.

அங்குமைக் காலைக் கணக்கில்குழுப் பூன்றைக் கட்டாயாக முன் விடக் கிரும்புகின்றேன். சரியா தவறோ சுல இயீக் கங்களிலும் பங்கு கொண்டு, உசியரை இழந்துவர்களில் கணிசமான கிளைஞர்கள் ஒருக்கப்பட்ட சலுக்குத்தீக் கார்த்தவர்கள் தானாம். முன்னி வியர்கள் இதனை உறுதியுடையிலிருந்னன. சாதி வருயிர்கள் இதற்கு என்ன மற்று கூறி போகின்றனர்?

இலக்க தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்று கட்டல் தீந்த நாட்டில் நடைபெற வேண்டும் என்ற கருத்து எந்த வகையில் தொன்றியது?

நகரானை.

ஸ்ரீ. சிவசங்கரன்

இலக்குத்தின் பல நாடுகளிலும் தங்களது சமகால வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட நூற்றுவர்களில் கணிசமானவர்கள் எழுத்தாளர்கள், கதவருக்களே. ஜாரோபிரியா, அபிஹரிக்கா, அவஸ்திரேலியாக் கண்டங்களின் மிருநான நகரங்களில் இன்று வாழ்ந்து வரும் புலம் வியர்த்த வாழும் நூற்றுவர்களில் கணிசமான நொக்களினர் கதவருக்கள், புடைப்பாளிகள். மற்றும் இலக்கிய ஆரிச்சி கொண்டவர்களே.

எனவே, அழக்கம் அந்தநீத் நாடுகளின் மிருநான நகரங்களில் எல்லாம் இலக்கிய விழுக்காரர் நடைபெறவது வழக்கம். பல ஈழுத்து இலக்கியம் புடைப்பாளிகளைக் கொள்வ விருந்தீ ஸாரக அதுவுடைய விழுக்காரர்கள் நடத்தி சாதன புரிந்தவர்கள் நூற்றுவர்களே. பல சிற்றிலக்கிய ஏருக்களையும் விவரியிட்டு வருகின்றனர்.

இதன் அடிப்படையிலே தான் இந்த யுத்தம்பூர் இடைக் காலச் சுத்தியலையில் இந்த மன்றின் ஓர் இலக்கிய வேள் விதை நடத்த முறைந்து சொய்யப்பட வருகின்றனர்.

என்னாலும் ஓராண்டு இடைவெளி இருக்கின்றது.

நாங்கள் குழு மன்றியான்தையை விடுத்து இவ்வகைப்

வியாது விழு சுழுகாகவும் விவரிதிகரமாகவும் நடந்திருச் சகல வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பு யோம்!

நாவனாரு பல்கலைக்கழக மாணவன். படிப்பு முடிந்து விட்டது. தீவிக்கையுத் துறையில் காலடி பதிக்கலாம் என்பது எனது எதிர்க்காலத் திட்டம். எனக்கு உங்களது ஆரோக்கியமான ஆலோசனை என்ன?

கொழுஞ்சி-15.

என். தேவதாஸன்

உங்களது கூற்றுமிகு இன்று நீங்களோரு யாட்தாரி. எனவே காலம் தாழ்த்தாஸி உங்களுக்கொன வேலையைக் கறைப் பிற முற்சீர்ப்புத் தான் இன்றைய முதல் வேலை. உரக்கு. கிளக்கி யா, ஈழுத்து கவர்ச்சிக்காக திர்த இன வயதில் தென்றியாம். ஆனால், சௌற போடாது! எனவே, முயன்று மழுப்பிக்கொற்ற வேலையாளர்களத் தேடியடைய் மாறுக் கள். அய்யும் கிருதிகளே இருக்கிறது, இலக்கிய உலைக் கிருவே சம். எனவே, மருவத்தீ மயிர் சிச்பீ முறைந்து சொய்யப்படுகள்.

எங்களது பிரதேசத்தில் மல்லகை மலர் க்கைக் கல்விலையை எத்தனையோ தரம் முயற்சி செய்து பார்த்துவிட்டன். 45-வது ஆண்டு மலர் எந்த வகையில் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்?

புத்தாஸ்.

கே. சுபாநீசன்

குருஷாயாகர் பணமறுப்பித் தான் விருந்துக் கொள்ள வியலூம். அல்லது கிளாபுப் பிற நூற்றுவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு புத்தக் கடைகளில் மழுப்பானால் மல்லிகை அலு வகைத்தின் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

‘மல்லகைப் பந்தல்’ சார்பாக மாதமாரு தடவையாவது தீவிக்கைக் கலந்துக்கொடுவதுக்கு வழி வகைகள் செய்தால் என்ன? புதுப் புதுப் பிரதேசங்களில் கிருந்தல்லாம் புதிய புதிய ஏழுத்தாளர் கிளைஞர் பிள்ளைகளும் புதுப்புத்துறையில் கிளைஞர்களும் முன்னிட வருகவேக்க முன் வருகவின்றனர். தீவிக்களை தீக்

துறையில் நெறி படுத்த வளர்க்கும் பொறுப்புக் கூட, மல்லிகைக்கு உண்டல்லவா?

நூதானா. எஸ். ஜேனிஸ்பெ

சு உங்களது கேள்வியில் இலக்கிய ஆர்வமும் அகிக்கறையும் விரலிக் கீட்கின்றது. ஈழத்து இலக்கிய வருங்காலசீ சீஸ் நிறைபே சல்லிகைகளின் மருத்தீன் தான் பந்தியீட்டு. முத்திரை ஒத்தியீட்டுருள்ளது என்ற மூலம் வாழுப்புமே சல்லிகைக்கு மாத்திரத்தே மூலம் வாழும்பானதுல்ல. ஆகீகூர்வமான பல இலக்கியத்தீட்டுக்கள் சல்லிகையிட்டு உள்ளன. நாம் அடுக்கி கூட சுர்த்தித்துக் கூலந்துறையாடி, உசித்து தீக்கதான் ஓர் கூடம் நாக்குச் சல்லிகைக் கைதடக்க வழி சுதாகர் தீர்மோது நூல்து மில்லல். சுலூ சீக்கிரும் அதுகான விழிகுறைகளை விவரித்து மாகக் கண்டுபட்டதே தீர்மோது. கொஞ்சம் வாழுத்துங்கள்.

சு தொடர்ந்து மல்லிகை திதழுக்காக திதழுப்படு வத்னால் மனக்குக் கொஞ்சமாவது அலுப்புப் பல்ப்பே ஏற்படுவத்தினையா?

சிலாப். என். சௌமநாதன்

சு இன்றைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுகின்றன. நாம் விரும்பி உறுதல்கும் நுகருதலின் அரியனியிப் பூர்வதன் உறுதல்து வர்த்தாமானால் அதில் அலுப்புச் சனிவீலே ஏற்பட விரும்பின்தன. மாராக ஒருநிதமான ஆய்விக் கர்த்தாவழிமே தோன்றி மக்களின்கும். அம்மாதக உறுதல்வர்கள் அக்குத் தான் அதனது ஆசு அகவை வழுவேற்கான சீத்திக்கும்.

சு கொழும்பில் நடைபெறும் எல்லா இலக்கியக் கூட்டங்களிலும் உங்களைப் பார்க்க முடிவத்தில் விடையே - நீங்கள் அவற்றில் பங்கு கொள்ளாத்துப் பதற்கான காரணம் ஏதாவது உண்டா?

வெள்ளவற்றினால்.

எ. உ.ஶாகாந்தன்

சு கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலத்திற்கும் மேலாக நான் கீர்த் தங்களின் நடைவரும் அத்தனை இலக்கியக் கூட்டங்கள், புத்தக வளர்ப்பில் விழுக்காரர், மாராட்டுக் கூட்டங்கள் அனைத்திலும் மாநாடுகளில் விழுக்காரர் கூட்டங்களில் விழுக்காரர் அர்சக் காரணம் ஏதாவது உண்டா?

பாஸ் நூல்களை விளர்ப்பிட்டு, விழுக்காரர் நடத்தி, அகையின் கடனையும் அனுப்பி விழுக்காரர். இவர்களினது அகையின் கடன் நான் ரொம்பவும் நனுகை ஆராய்ந்து மார்த்தாவ், இவர்களின் பாஸ் கொழும்பில் தீநுவரை நடைபெற்ற ஏந்தவிடை இலக்கியக் கூட்டங்களோ, புத்தக விளர்ப்புகளோ கலந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

காலங் காலமாகவீ மாருயீடு, இலக்கியம் பாதன அகையின், ஓரளவு விவர்ப்பு கண்ணால் வரும் கிருத வேதாங்கள், கடந்த காலங் காலில் எந்திதமான இலக்கியச் சிரமங்களால் காச இருக்கின்றது என்ற ஒழுங்கார காரணத்தால் இலக்கிய உலகில் தமது நாமத்தையும் விதி விவரத்தையும் குறிக்க வழி தேடி நால்களின் விளர்ப்பிட்டு விழுக்காரர் நடத்தி முக்கியத்தொரை அகையினுப்பில் விழுக்காரர், சினி.

சு இலக்கிய உலகம் குறுக்கு வழியில் புதித் தேட விரும்புவார் கருக்கு என்றுமே வகனாந்து கொடுத்து நிடாது என்று தீவிரமான விதைத்தீட்டில் கொண்டு சியரியும்வான், நான்.

சு மல்லிகைக்கு ஒழுங்காகச் சந்தா கட்டி வரு கண்ணாம். இன்னமும் எக்கு ஒண்ணுமல்ல வந்து சேரவில்லையே எனக் கீலர் தமக்குள் புறுபுறுக் கண்ணார. திதற்கு உங்களுடைய நூற்றாண பதல் என்ன?

சு சுவாகாந்தன்.

சி. சிவகுரு

சு நாலும் இந்தக் குற்றீச்சார்கூடக் கேள்வியிட்டுள்ளோம். நாலும் வரும் சகல சந்தாநார்களின் வியாக்காலையும் கண்ணிருப்பதுத்தினின்னோம். எனவே சந்தாநார்களின் வியாக்காலை நடையாற்றும் ஏற்பாடு விழுப்புத் தின்கள். அதுது சிர்மோவோ ஒரு தடவை சந்தா சிலாத்திமிருப்பார்கள், அந்தச் சந்தாவை அவர்கள் வாழ்நாள் சந்தாவாகத் தவறாகவீ புரிந்து கொண்டும் ருப்பார்கள். மற்றும் நாம் தெளிவாகவே ஒன்றை ஏதுத்தீல் வத்துவின்னோம். மலர்கள் விவை தனி, சந்தாவுடன் சேருமதி யானத்தின்கை எனதீ தெளிவாகக் குறிப்பிடுவதோன்றும். அதை விடப் பிரச்சினை ஒரு நிரதி அனுப்புவதற்கான சிசலை 120/- ரூபா. நீங்களோ சிசலிலும்கள் குறை கூறுவார்களின் கூற்றில் ஏதாவது நியாயமுண்டா?

எமது புதிய வெளியீடுகள்

நூல்தொகையை முறையாக கொடுத்து அனாமதேயங்களாக இருந்தோர் அறியப்பட்டவர்களானமை

இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றும் கலாநிதி குமாரி ஜயவர்த்தன மொழிபெயர்ப்பு க. சண்முகவிங்கம்

நம்பார் ஜயவர்த்தன

ISBN 978-955-659-205-4

பக்கங்கள்: xxvi + 150

விலை 350.00

அநாமதேயங்களாக இருந்தோர் அறியப்பட்டவர்களானமை இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றும் கலாநிதி குமாரி ஜயவர்த்தன மொழிபெயர்ப்பு க. சண்முகவிங்கம்

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையில் முதலாளிவர்க்கம் எழுச்சி பெற்ற வரலாற்றை இந்நால் கூறுகின்றது. நவீன்கால வரலாற்றில் கவனிக்கப் படாத விடயமான இந்த முக்கிய விடயத்தை கூறும் இந்நால் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் படிநிலைகளை விவரிக்கிறது.

இந்நால் சாதியைவிட வர்க்கம் முதலாளித்துவ மாற்றத்தில் முதன்மை பெறுவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பல் சாதிகள், பல்வேறு இனக்குழுமங்கள், சமயப் பண்பாடுகளை பின்னணியாகக் கொண்ட அநாமதேயங்களாக இருந்தோர் (NOBODIES) அறியப்பட்டவர்களாக (SOME BODIES) சமூக பொருளாதாரப் படியில் உயர்வதை இந்நால் விளக்கிச் செல்கிறது.

1. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்	700.00
- கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்	
2. செ. கணேசலிங்கன் நாவல்கள்: ஓர் ஆய்வு	500.00
- அமிர்தலிங்கம் பெளந்தி	
3. நவீன் அரசியல் சிந்தனை: ஓர் அறிமுகம்	350.00
- க. சண்முகவிங்கம்	
4. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளமும் வளர்ச்சியும்	250.00
- கலாநிதி செ. யோகராசா	
5. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி	300.00
- பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா	
6. இலங்கையில் அரசியற் கட்சி முறைமை	300.00
- சி. அ. யோதிவிங்கம்	
7. பண்ணடத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்	937.50
- பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி	
8. ஈழத்துப் பழைய இலக்கியங்கள்: வரலாறு தேடல்	300.00
- பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை	
9. தமிழியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்	450.00
- பேராசிரியர் ஆ. சண்முகதாஸ்	

குமரன் புத்தக இல்லம்

B3-G3, ரம்யா பிளேஸ், கொழும்பு-10, தொ.பே. 2421388, 0113097608 மி. அஞ்சல்: kumbhik@gmail.com

3 மெய்கை விளாயக் தெரு, குமரன் காலனி, வாழைப்பு சென்னை - 600 026

அகன்ற ஆழ்த்த அறிவிற்காய்

No Colour Separation

No Positive
No Plates

Our Product

DATABASE PRINTING,
BROCHURES,
CATALOGUES,
SOUVENIRS,
BOOK MARKS,
GREETING CARDS,
NAME TAGS,
CD/DVD COVERS,
COLOUR BIO DATA,
STICKERS
INVITATION CARDS,
PROJECT REPORTS,
BOOK COVER,
MENU CARDS,
THANKING CARDS,
CERTIFICATES,
BOOKS, POSTERS,
CD STOMER,
PLASTIC CARDS,
SCRATCH CARDS,
VISITING CARDS.

HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD

Digital Colour Lab & Digital Offset Press

No.75 1/1, Sri Sumanatissa Mawatha, Colombo - 12.

Tel: +94 11 4937336, +94 11 7394592

web: www.hdclk.com, E-mail: happy2002@live.com